

EUROOPAN KESKUSPANKKI

PANKKIVALVONTA

EKP:n opas unionin oikeuden sallimista vaihtoehdoista ja harkintavallasta

BANKENTOEZICHT

Heinäkuu 2025

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZĪBA

BANKŲ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР

BANKTILLSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ

PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHLAD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKENAUF SICHT

Sisällys

Osa I Vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskeva opas: tiivistelmä	2
1 Tarkoitus	2
2 Soveltamisala, sisältö ja vaikutus	3
3 Oppaasta järjestetyt aiemmat kuulemiset	5
4 Markkinariskiä koskevien muutosten soveltaminen oppaassa	5
5 Vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttö poikkeusolosuhteissa tai rahapolitiikan tukena	6
Osa II Vakavaraisuusasetukseen ja -direktiiviin sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä koskevat EKP:n periaatteet	7
Luku 1 Konsolidoitu valvonta ja vakavaraisuusvaatimuksia koskevat vapautukset	7
Luku 2 Omat varat	27
Luku 3 Pääomavaatimukset	35
Luku 4 Laitosten suojajärjestelmät	55
Luku 5 Suuret asiakasriskit	65
Luku 6 Maksuvalmius	68
Luku 7 Velkaantuneisuus	86
Luku 8 Vakavaraisuusvaatimusten ja taloudellisten tietojen raportointi	88
Luku 9 Luottolaitoksen liiketoiminnan harjoittamista koskevat yleisvaatimukset	88
Luku 10 Hallinto- ja ohjausjärjestelmät sekä vakavaraisuusvalvonta	92
Osa III EKP:n yleisperiaatteet joidenkin vakavaraisuusasetukseen ja -direktiiviin sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä lisätoimia tai -arviointia vaativissa tapauksissa	96
Luku 1 Omat varat	96
Luku 2 Pääomavaatimukset	96
Luku 3 Maksuvalmius	97

Osa I

Vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskeva opas: tiivistelmä

1

Tarkoitus

1. Tässä oppaassa esitetään Euroopan keskuspankin (EKP) näkemys siitä, miten Euroopan unionin lainsäädäntökehykseen eli Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 575/2013¹ (vakavaraisuusasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2013/36/EU² (vakavaraisuusdirektiivi) sisältyviä vaihtoehtoja ja harkintavaltaa tulisi käyttää luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnassa.
2. Opas julkaistiin ensimmäisen kerran vuonna 2016. Vuonna 2022 opasta tarkistettiin ja päivitettiin. Siinä otettiin huomioon muutokset, joita vakavaraisuusasetukseen tehtiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/876³ ja vakavaraisuusdirektiiviin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/878⁴ (ns. CRRII-CRDV-paketin yhteydessä). Oppaan nykyiseen versioon on tehty lisätarkistuksia ja -päivityksiä, sillä vakavaraisuusasetusta ja -direktiiviä on jälleen muutettu. Muutokset on tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2024/1623⁵ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2024/1619⁶ ns. CRRIII-CRDVI-paketin yhteydessä.
3. Oppaan tarkoituksena on yhtenäistää, tehostaa ja selkeyttää valvontaperiaatteita, joita merkittäviin luottolaitoksiin sovelletaan yhteisen valvontamekanismin (YVM)

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1). Vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä käsitellään myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta 10.10.2014 annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61 (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/878, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 253).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1623, annettu 31 päivänä toukokuuta 2024, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta luottoriskiä, vastuun arvonnoikaisuriskiä, operatiivista riskiä, markkinariskiä ja kokonaisriskipainolattiaa koskevien vaatimusten osalta (EUVL L, 2024/1623, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1623/oj>).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1619, annettu 31 päivänä toukokuuta 2024, direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta valvontavaltuuksien, seuraamusten, kolmannen maan sivuliikkeiden sekä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien osalta (EUVL L 2024/1619, 16.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1619/oj>).

valvontaprosesseissa. Tavoitteena on etenkin auttaa yhteisiä valvontaryhmiä ottamaan tehtävissään huomioon periaatteet, joita EKP noudattaa merkittävien luottolaitosten valvonnassa.

2 Soveltamisala, sisältö ja vaikutus

1. Tämä opas koskee luottolaitoksia, jotka EKP on luokitellut merkittäviksi.
2. Oppaassa esitetään yleiset näkökohdat, jotka EKP ottaa huomioon määrittäessään merkittävien luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksia. Yhteiset valvontaryhmät käyttävät tähän asiakirjaan sisältyviä periaatteita ohjeistuksena arvioidessaan yksittäisiä hakemuksia ja/tai päätöksiä, joiden yhteydessä voidaan käyttää vaihtoehtoja tai harkintavaltaa.
3. Oppaan rakenne noudattelee asiaankuuluvien säädösten (kuten vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin) rakennetta, ja opasta tulisikin lukea yhdessä niiden kanssa.
4. Oppaassa käytetyillä termeillä tarkoitetaan samaa kuin vakavaraisuusasetuksessa ja -direktiivissä sekä neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 (YVM-asetus)⁷, paitsi silloin kun jokin termi määritellään erikseen vain tätä asiakirjaa varten⁸.
5. Viittaukset vakavaraisuusasetukseen ja -direktiiviin tulisi tulkita viittauksiksi kyseisiin säädöksiin sellaisina kuin ne ovat muutettuina EU:n lainsäädännöllä, joka on voimassa silloin, kun tämän asiakirjan tarkistettu versio julkaistaan EKP:n pankkivalvonnan verkkosivuilla. Viittausten tulisi tulkita kattavan myös kyseisissä säädöksissä tarkoitetut tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit, jotka on jo annettu tai jotka Euroopan komissio vielä antaa ja jotka julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Samoin viittaukset komission delegoituun asetukseen (EU) 2015/61 tulisi tulkita viittauksiksi kyseiseen asetukseen sellaisena kuin se on muutettuna EU:n lainsäädännöllä⁹, joka on voimassa silloin, kun tämän asiakirjan tarkistettu versio julkaistaan EKP:n pankkivalvonnan verkkosivuilla. Vakavaraisuusdirektiivin nojalla huomioon on otettava myös kansallinen täytäntöönpanolainsäädäntö (ks. myös 10 kohta).
6. Oppaaseen sisältyvillä lopullisilla periaatevalinnoilla pyritään saavuttamaan YVM-asetuksen johdanto-osan 12 kappaleessa esitetyt yhteisen valvontamekanismin tavoitteet eli varmistamaan, *”että luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskeva unionin politiikka pannaan täytäntöön yhdenmukaisella ja tehokkaalla tavalla, että rahoituspalvelujen yhteistä sääntökirjaa sovelletaan tasapuolisesti kaikkien*

⁷ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁸ Konsolidoidun valvonnan piirissä ”luottolaitoksella” tarkoitetaan samaa kuin vakavaraisuusasetuksen 11 artiklan 2 kohdassa.

⁹ Etenkin komission delegoitu asetus (EU) 2018/1620, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 muuttamisesta (EUVL L 271, 30.10.2018, s. 10).

asianomaisten jäsenvaltioiden luottolaitoksiin ja että kyseisiä luottolaitoksia valvotaan parhaalla mahdollisella tavalla". Tavoitteiden saavuttamiseksi periaatevalinnoissa otetaan huomioon paitsi yksittäisten luottolaitosten erityispiirteet myös liiketoimintamallien erityispiirteet sekä valvontamekanismin osallistuvien jäsenvaltioiden alueisiin liittyvät indikaattorit. Yksittäistapauksista laadittavissa EKP:n arvioissa otetaan lisäksi huomioon merkittävien luottolaitosten ja eri markkinoiden ominaisuudet ja erityispiirteet.

7. Oppaassa ei aseteta uusia sääntelyvaatimuksia, eikä siihen sisältyviä ehtoja ja periaatteita tulisi pitää oikeudellisesti sitovina sääntöinä.
8. Kuhunkin periaatevalintaan sisältyvässä ohjeistuksessa esitetään menettelytapa, jota EKP noudattaa valvontatehtäviensä yhteydessä. Tiettyihin tapauksiin voi sisältyä seikkoja, joiden vuoksi ohjeistuksesta on perusteltua poiketa. Tällöin EKP:llä on oikeus tehdä päätös, jossa poiketaan tässä oppaassa vahvistetuista yleisistä periaatteista, mikäli se esittää päätökselleen selkeät ja riittävät perustelut. Oppaasta poikkeavan periaatevalinnan perusteluissa on myös noudatettava unionin lainsäädännön yleisiä periaatteita ja varsinkin valvottavien yhteisöjen yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, suhteellisuusperiaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta. Näin noudatetaan myös Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintunutta oikeuskäytäntöä. Sen mukaan tämän oppaan kaltainen sisäinen ohjeistus määritellään käytännösäännöiksi, joista unionin toimielimet voivat poiketa perustelluissa tapauksissa.¹⁰
9. EKP katsoo oikeudekseen tarkistaa oppaan ohjeistusta ottaakseen huomioon lainsäädännöllisiä muutoksia tai erityistilanteita sekä uusia delegoituja säädöksiä, joissa tiettyä asiaa säännellään ehkä eri tavalla. Ohjeistuksen tarkistukset julkistetaan, ja niissä otetaan huomioon edellä mainitut luottamuksensuojan, suhteellisuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteet.
10. Kun EKP esittää oppaassa oman linjauksensa, se toimii sovellettavan unionin lainsäädännön asettamissa rajoissa. EKP:n linjaukset eivät rajoita direktiivien kansallisten täytäntöönpanosäädösten soveltamista etenkin silloin, kun oppaassa viitataan vakavaraisuusdirektiiviin sisältyviin vaihtoehtoihin ja harkintavaltaan ja kun kyseistä direktiiviä koskeva linjaus on jo vahvistettu kansallisessa lainsäädännössä. EKP mukautuu myös sovellettaviin Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) ohjeisiin asetuksen (EU) N:o 1093/2010¹¹ 16 artiklaan perustuvan "noudata tai selitä" -järjestelyn mukaisesti.

¹⁰ Ks. 28.6.2005 annettu Euroopan unionin tuomioistuimen tuomio yhdistetyissä asioissa C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P – C-208/02 P ja C-213/02 P, 209 kohta: "Yhteisöjen tuomioistuin on jo aiemmin katsonut hallinnon sisäisten toimenpiteiden osalta, että vaikkei niitä voitaisikaan pitää oikeussääntöinä, joita hallinto on joka tapauksessa velvollinen noudattamaan, niissä vahvistetaan kuitenkin käytännösääntöjä, joissa ilmaistaan noudatettava käytäntö ja joista hallinto voi poiketa erityistapauksissa vain sellaisin perustein, jotka ovat sopusoinnussa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa. Tällaiset toimenpiteet ovat näin ollen yleisesti sovellettavia toimia, joiden lainvastaisuuteen kyseessä olevat virkamiehet ja toimihenkilöt voivat vedota niiden perusteella tehtyjä yksittäisiä päätöksiä vastaan nostamiensa kanteiden tueksi."

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

11. Oppaassa määritellyt periaatteet eivät rajoita eivätkä koske sellaisia unionin lainsäädännön sisältämiä vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, joita EKP jo käyttää asetuksen (EU) 2016/445¹² nojalla.

3 Oppaasta järjestetyt aiemmat kuulemiset

Oppaasta on järjestetty seuraavat julkiset kuulemiset:

- Oppaan ensimmäisestä versiosta järjestettiin kuuleminen 11.11.–16.12.2015.
- Ensimmäisestä versiosta järjestettiin 19.2.–15.4.2016 toinen kuuleminen, joka koski vakavaraisuushallinnassa käytettäville laitosten suojajärjestelmille tehtäviä hyväksyttävyyssarviointoja.
- Lisäksi 18.5.–21.6.2016 järjestettiin kuuleminen oppaan lisäosasta (opas kulki vielä tuolloin nimellä ohjeet).
- Oppaan tarkistetusta versiosta järjestettiin kuuleminen 29.6.–30.8.2021. Versiossa otettiin huomioon muutokset, joita unionin lainsäädäntöön oli tehty CRRII-CRDV-paketin yhteydessä.
- Oppaan lisätarkistuksista järjestettiin kuuleminen 8.11.2024–24.1.2025. Lisätarkistuksilla otettiin huomioon unionin lainsäädäntöön CRRIII-CRDVI-paketin yhteydessä tehdyt muutokset.

4 Markkinariskiä koskevien muutosten soveltaminen oppaassa

Markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten soveltamispäivää on lykätty tammikuuhun 2026. Lykkäys vahvistetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten soveltamispäivän osalta 24.7.2024 annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2024/2795.¹³ Lisäksi Euroopan pankkiviranomainen on ottanut toimista pidättäytymistä koskevissa kirjeissään kantaa vakavaraisuusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen, kaupankäyntivaraston ja sen ulkopuolisten erien välistä rajaa koskevien säännösten soveltamiseen ja sisäisen riskin siirtoon tilikirjojen välillä.¹⁴ Pankkiviranomaisen mukaan toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi priorisoida markkinariskivaatimuksia koskevia valvonta- tai tutkintatoimia ennen kaupankäyntivaraston perusteelliseen

¹² Euroopan keskuspankin asetus (EU) 2016/445, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2016, unionin oikeuden sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä (EKP/2016/4) (EUVL L 78, 24.3.2016, s. 60)

¹³ Ks. lehdistötiedote [Commission proposes to postpone by one year the market risk prudential requirements under Basel III in the EU](#), 24.7.2024.

¹⁴ Ks. lehdistötiedotteet i) ["EBA publishes a no-action letter on the boundary between the banking book and the trading book provisions"](#), 27.2.2023; ja ii) ["The EBA responds to the European Commission's Delegated Act postponing the application of the market risk framework in the EU"](#), 12.8.2024.

tarkistukseen liittyvän säädösehdotuksen hyväksymistä, ja niiden pitäisi sen jälkeenkin ottaa huomioon siirtymäkausi, joka säädöksessä mahdollisesti asetetaan.

Kun siis oppaassa tarkastellaan kaupankäyntivarastoon ja sen ulkopuolisiin eriin lukemista koskevaa vapautusta ja vaihtoehtoisen standardimenetelmän käytön sisäistä tarkastusta, viitataan CRRIII-CRDVI-säädöspaketilla käyttöön otettaviin markkinariskisäännösten muutoksiin, kun niitä aletaan soveltaa. Samasta syystä ja lainsäädäntöpaketin voimaantuloon saakka EKP soveltaa todennäköisen tappioluvun (VaR-luvun) laskentaan liittyviä säännöksiä (vakavaraisuusasetuksen 366 artiklan 4 kohta) edelleen tässä oppaassa tarkoitetulla tavalla. Sen sijaan vaatimuksia, jotka koskevat lupaa käyttää herkkyysien vaihtoehtoisia määritelmiä (vakavaraisuusasetuksen 325 t artiklan 5 ja 6 kohta), sovelletaan nykyiseen siirtymävaiheen raportointiin kaupankäyntivaraston perusteellisen tarkistuksen mukaisesti ja ilman lykkäystä. EKP siis soveltaa vaatimuksia jo tällä hetkellä oppaassa esitetyllä tavalla.

5 Vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttö poikkeusolosuhteissa tai rahapolitiikan tukena

1. Asetus (EU) 2019/876 ja komission delegoitu asetetus (EU) 2018/1620 sisältävät useita vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, joita voidaan käyttää poikkeusolosuhteissa tai rahapolitiikan tukena. Esimerkkejä:
 - Maksuvalmiusvaatimus – mahdollisuus jättää soveltamatta kumoamismekanismeja tietyihin transaktioihin komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 17 artiklan 4 kohdan nojalla
 - Pysyvän varainhankinnan vaatimus – mahdollisuus jättää huomioimatta tiettyjen johdannaissopimusten vaikutus (vakavaraisuusasetuksen 428 d artiklan 6 kohta) sekä tiettyjen omaisuuserien etuuskohtelu, kun kyse on keskuspankkien toteuttamista epätavanomaisista, väliaikaisista toimituksista (vakavaraisuusasetuksen 428 p artiklan 7 kohta ja 428 aq artiklan 7 kohta)
 - Vähimmäisomavaraisuusaste – mahdollisuus laskea se ilman tiettyjä keskuspankkiin liittyviä vastuita (vakavaraisuusasetuksen 429 a artiklan 5 kohta).
2. EKP ei odota laitosten tekevän sille näiden vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä koskevia hakemuksia. Sen sijaan EKP käyttää tarvittaessa näitä vaihtoehtoja ja harkintavaltaa toimivaltaisena viranomaisena poikkeusolosuhteissa ja säännösten mukaisin edellytyksin joko keskusteltuaan kyseisen keskuspankin kanssa tai sen suostumuksella.

Osa II

Vakavaraisuusasetukseen ja -direktiiviin sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä koskevat EKP:n periaatteet

EKP noudattaa tähän osaan sisältyviä periaatteita, kun se arvioi valvottavien luottolaitosten yksittäisiä hakemuksia, joiden yhteydessä voidaan käyttää vaihtoehtoja ja harkintavaltaa. Tämän osan tarkoituksena on auttaa yhteisiä valvontaryhmiä hoitamaan tehtävänsä. Lisäksi EKP haluaa informoida luottolaitoksia ja suurta yleisöä avoimesti ja läpinäkyvästi siitä, mitä periaatteita vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöön sovelletaan.

Luku 1

Konsolidoitu valvonta ja vakavaraisuusvaatimuksia koskevat vapautukset

1. Tässä luvussa esitetään EKP:n valitsema tapa soveltaa konsolidoidun valvonnan yleisperiaatteita ja tietyistä vakavaraisuusvaatimuksista myönnettäviä vapautuksia.
2. Sovellettavia säädöksiä ovat vakavaraisuusasetus (ensimmäisen osan 6–24 artikla) ja komission delegoitu asetus 2015/61.
3. HARKINTAVALTA LUKEA YHTEISÖJÄ POIS RAHOITUSALAN HOLDINGYHTIÖN MÄÄRITELMÄN PIIRISTÄ (vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohta)

EKP harkitsee tämän harkintavallan käyttöä tapauskohtaisesti ja Euroopan pankkiviranomaista kuultuaan. EKP ottaa tarvittaessa huomioon myös vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 10 kohdan nojalla laadittavan kertomuksen, jossa pankkiviranomainen tutkii, kuinka kattavia ja tarkoituksenmukaisia ovat ne vakavaraisuusasetuksen määritelmät ja säännökset, jotka koskevat laitoksiin konsolidoidulla tasolla kohdistuvien kaikenlaisien riskien valvontaa.

4. POIKKEUS VAKAVARAISUUSVAATIMUSTEN SOVELTAMISESTA YKSITTÄISEEN LAITOKSEEN (vakavaraisuusasetuksen 7 artikla)

Luottolaitosten tytäryritykset sekä emoyrityksinä toimivat luottolaitokset voidaan vapauttaa vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta silloin, kun sekä tytäryritys että sen emoyrityksenä toimiva luottolaitos ovat saaneet toimiluvan ja niitä valvotaan samassa jäsenvaltiossa. Vapaus myönnetään tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen,

jos vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät.

Seuraavassa on luettelo tekijöistä, joita EKP tarkastelee arvioinnin yhteydessä.

- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohta: tytäryrityksinä toimivien luottolaitosten vapauttaminen vaatimuksista**

- (1) EKP arvioi, täyttyykö 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tytäryritykselle asetettu edellytys siitä, ettei emoyrityksen omien varojen nopealle siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä. Arvioinnin yhteydessä se tarkistaa, että
 - (i) ryhmän osakeomistukset ja oikeudellinen rakenne eivät estä omien varojen siirtomahdollisuutta tai velkojen takaisinmaksua;
 - (ii) emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä omien varojen siirtoa koskeva muodollinen päätöksentekoprosessi takaa nopeat siirrot;
 - (iii) emoyrityksen ja tytäryritysten säännöt, osakassopimukset tai muut yleisesti tiedossa olevat sopimukset eivät sisällä määräyksiä, jotka saattavat estää emoyritystä siirtämästä omia varoja tai maksamasta velkoja takaisin;
 - (iv) yrityksen johdossa tai hallinto- ja ohjausjärjestelmässä ei ole aiemmin esiintynyt vakavia ongelmia, jotka voisivat vaikeuttaa omien varojen nopeaa siirtoa tai velkojen takaisinmaksua;
 - (v) kolmannet osapuolet¹⁵ eivät voi käyttää määräysvaltaa omien varojen nopeassa siirrossa tai velkojen takaisinmaksussa eivätkä estää niitä;
 - (vi) vapautuksen myöntäminen on otettu asianmukaisesti huomioon elvytysuunnitelmassa ja mahdollisessa ryhmän/konsernin sisäisessä rahoitustukisopimuksessa;
 - (vii) vapautuksella ei ole suhteettoman suuria haittavaikutuksia kriisinsäätösuunnitelmaan;
 - (viii) komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/451¹⁶ liitteessä I olevaan ryhmän vakavaraisuuden yhteiseurooppalaiseen raportointilomakkeeseen (common reporting framework, COREP), jonka tarkoituksena on antaa yleiskuva riskien ja omien varojen jakautumisesta ryhmän sisällä, ei sisälly tältä osin ristiriitaisuuksia.
- (2) EKP arvioi, täyttyykö vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa asetettu edellytys siitä, että joko emoyritys pystyy osoittamaan

¹⁵ Kolmas osapuoli on osapuoli, joka ei ole emoyritys, tytäryritys, päätöksentekielinten jäsen tai osakkeenomistaja.

¹⁶ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/451, annettu 17 päivänä joulukuuta 2020, teknisistä täytäntöönpanostandeista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamiseksi laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvän raportoinnin osalta ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 kumoamisesta (EUVL L 97, 19.3.2021, s. 1).

toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että tytäryrityksiä johdetaan vakaasti, ja on toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella esittänyt ilmoituksen, että se takaa tytäryrityksensä sitoumukset, tai tytäryritykseen liittyvät riskit ovat merkitykseltään vähäisiä. Arvioinnin yhteydessä EKP ottaa huomioon,

- (i) noudattavatko luottolaitokset kansallista lainsäädäntöä, jolla vakavaraisuusdirektiivin VII osaston 2 luku pannaan täytäntöön;
 - (ii) osoittaako emoyrityksen vakavaraisuuden kokonaisarviointi (supervisory review and evaluation process, SREP), että emoyrityksen käyttöön ottamat järjestelyt, strategiat, prosessit ja mekanismit takaavat tytäryritysten luotettavan johtamisen;
 - (iii) vapautuksella ei ole suhteettoman suuria haittavaikutuksia kriisinsäätösuunnitelmaan;
 - (iv) riskien vähäisen merkityksen osalta, onko tytäryrityksen osuus kokonaisriskin määrästä enintään 1 prosentti ryhmän kokonaisriskin määrästä tai sen osuus omien varojen kokonaismäärästä enintään 1 prosentti ryhmän omien varojen kokonaismäärästä.¹⁷ (EKP voi kuitenkin poikkeustapauksissa käyttää korkeampaa ylärajaa, jos se on asianmukaisesti perusteltu. Kokonaisriskin määrän kannalta vähämerkityksisinä pidetyt tytäryritysten yhteenlasketut osuudet voivat joka tapauksessa olla enintään 5 prosenttia koko ryhmän kokonaisriskin määrästä ja niiden osuudet omien varojen kokonaismäärästä voivat olla enintään 5 prosenttia koko ryhmän omien varojen kokonaismäärästä.)
- (3) EKP arvioi, täyttyykö vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa asetettu edellytys tytäryrityksen kuulumisesta emoyrityksen riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen piiriin. Arvioinnin yhteydessä EKP ottaa huomioon,
- (i) osallistuuko emoyrityksen toimiva johto riittävästi tytäryrityksen strategiseen päätöksentekoon, riskinottohalukkuuden määrittämiseen ja riskienhallintaan;
 - (ii) tekevätkö tytäryrityksen ja emoyrityksen riskienhallintatoiminnot ja säännöstenmukaisuutta valvovat compliance-toiminnot kaikilta osin yhteistyötä (esim. emoyrityksen valvontatoiminnot saavat helposti käyttöönsä kaikki tytäryrityksestä tarvitsemansa tiedot);
 - (iii) onko tytäryrityksen ja emoyrityksen tietojärjestelmät integroitu tai ovatko ne ainakin täysin yhdenmukaiset;
 - (iv) noudattaako vapautuksen kohteena oleva tytäryritys ryhmän riskienhallintakäytäntöä ja riskinottohalukkuutta koskevaa linjausta (ja etenkin limiittijärjestelmää);

¹⁷ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/451, liite II, osa II, 38 kohta.

- (v) tulee emoyrityksen SREP-arvioinnissa ilmi sisäistä hallintoa ja riskienhallintaa koskevia puutteita.
- (4) EKP arvioi, täyttyykö vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetettu edellytys siitä, että emoyrityksellä on yli 50 prosenttia tytäryrityksen osuuksiin tai osakkeisiin kuuluvista äänioikeuksista tai oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä. Arvioinnin yhteydessä EKP tarkistaa, etteivät mahdolliset lisäsopimukset estä emoyritystä määräämästä toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen ryhmän toiminnan ohjaamiseksi vakavaraisuusvaatimusten mukaiseen suuntaan.
- (5) Kun EKP arvioi vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti hakemusta yksittäisen laitoksen vapauttamiseksi vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta, se ottaa huomioon myös vähimmäisomavaraisuusasteeseen liittyvät näkökohdat, sillä kyseisen vapautuksen myöntäminen merkitsee vakavaraisuusasetuksen 6 artiklan 5 kohdan perusteella vapautuksen myöntämistä samalle konsernirakenteen tasolle.
- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 3 kohta: emoyrityksinä toimivien laitosten vapauttaminen vaatimuksista**
- (1) EKP arvioi, täyttyykö vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa asetettu edellytys siitä, ettei omien varojen nopealle siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalle laitokselle ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä. Arvioinnin yhteydessä EKP tarkistaa, että
- (i) ryhmän osakeomistukset ja oikeudellinen rakenne eivät estä omien varojen siirtomahdollisuutta tai velkojen takaisinmaksua;
 - (ii) muodollinen päätöksentekoprosessi omien varojen siirrosta jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalle luottolaitokselle takaa nopeat siirrot;
 - (iii) emoyrityksen ja tytäryritysten säännöt, osakassopimukset tai muut yleisesti tiedossa olevat sopimukset eivät sisällä määräyksiä, jotka saattavat estää siirtämisestä omia varoja tai maksamista velkoja takaisin emoyrityksenä toimivalle luottolaitokselle;
 - (iv) yrityksen johdossa tai hallinto- ja ohjausjärjestelmässä ei ole aiemmin esiintynyt vakavia ongelmia, jotka voisivat vaikeuttaa omien varojen nopeaa siirtoa tai velkojen takaisinmaksua;
 - (v) kolmannet osapuolet eivät voi käyttää määräysvaltaa omien varojen nopeassa siirrossa tai velkojen takaisinmaksussa eivätkä estää niitä;
 - (vi) vapautuksen myöntäminen on otettu asianmukaisesti huomioon elvytysuunnitelmassa ja mahdollisessa ryhmän/konsernin sisäisessä rahoitustukisopimuksessa;
 - (vii) vapautuksella ei ole suhteettoman suuria haittavaikutuksia kriisinratkaisusuunnitelmaan;

- (viii) ryhmän vakavaraisuutta koskevaan COREP-raportointilomakkeeseen, jonka tarkoituksena on antaa yleiskuva riskien ja omien varojen jakautumisesta ryhmän sisällä, ei sisälly tältä osin ristiriitaisuuksia.
- (2) Kun EKP arvioi, täyttyykö 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa mainittu ehto siitä, ettei omien varojen nopealle siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalle laitokselle ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä, se ottaa huomioon edellä mainittujen ehtojen lisäksi, toteutuvatko seuraavat edellytykset:
- (i) Euroopan talousalueella (ETA) sijaitsevilla tytäryrityksillä on riittävästi omia varoja, jotta emoyritykselle voidaan myöntää vapautus (eli vapautuksen myöntämistä ei tulisi perustella kolmansista maista peräisin olevilla varoilla, paitsi jos unioni on hyväksynyt virallisesti kolmannen maan vastaavuuden eikä muita esteitä ole tiedossa);
 - (ii) tytäryritysten vähemmistöosakkailla ei ole yhdessä niin paljon äänivaltaa, että ne voisivat sovellettavan kansallisen yhtiölainsäädännön nojalla estää yhtiökokouksen hyväksymän sopimuksen, päätöksen tai toimen;
 - (iii) mahdolliset valuutanvaihtorajoitukset eivät estä omien varojen nopeaa siirtoa tai velkojen takaisinmaksua.
- (3) EKP arvioi, täyttyykö vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan b alakohdassa asetettu edellytys emoyrityksen kuulumisesta jäsenvaltiossa sellaisten konsolidoidun valvonnan kannalta relevanttien menettelyjen piiriin, joilla arvioidaan, mitataan ja valvotaan riskejä. Arvioinnin yhteydessä se ottaa huomioon,
- (i) osallistuuko konsolidoidun valvonnan kannalta relevanteista riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyistä vastaavan yhteisön toimiva johto riittävästi emoyrityksen strategiseen päätöksentekoon, riskinottohalukkuuden määrittämiseen ja riskienhallintaan;
 - (ii) tekevätkö konsolidoidun valvonnan kannalta relevanteista riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyistä vastaavan yhteisön ja emoyrityksen riskienhallintatoiminnot ja säännöstenmukaisuutta valvovat compliance-toiminnot kaikilta osin yhteistyötä (esim. saavatko kyseisen yhteisön valvontatoiminnot vaivatta käyttöönsä kaikki emoyrityksestä tarvitsemansa tiedot);
 - (iii) onko konsolidoidun valvonnan kannalta relevanteista riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyistä vastaavan yhteisön ja emoyrityksen tietojärjestelmät integroitu tai ovatko ne ainakin täysin yhdenmukaiset;
 - (iv) noudattaako vapautuksesta hyötyvä emoyritys ryhmän riskienhallintakäytäntöä ja riskinottohalukkuutta koskevaa linjausta (ja etenkin limiittijärjestelmää);

- (v) tuleeko konsolidoidun valvonnan kannalta relevanteista riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyistä vastaavan yhteisön SREP-arvioinnissa ilmi sisäistä hallintoa ja riskienhallintaa koskevia puutteita.
- (4) Kun EKP arvioi vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti hakemusta yksittäisen laitoksen vapauttamiseksi vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta, se ottaa huomioon myös vähimmäisomavaraisuusasteeseen liittyvät näkökohdat, sillä kyseisen vapautuksen myöntäminen merkitsee vakavaraisuusasetuksen 6 artiklan 5 kohdan perusteella vapautuksen myöntämistä samalle konsernirakenteen tasolle.
- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohtaan perustuvien vapautusten yhteydessä toimitettavat asiakirjat**

Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan nojalla tehtävissä arvioinneissa (tehtävissä arvioinneissa) luottolaitoksen odotetaan toimittavan seuraavat asiakirjat, joita EKP pitää osoituksena lainsäädännössä asetettujen edellytysten täyttämisestä:

- (i) Emoyrityksen toimitusjohtajan allekirjoittama ja ylimmän hallintoelimen hyväksymä kirje, jossa todetaan, että merkittävä valvottava ryhmä täyttää kaikki vakavaraisuusasetuksen 7 artiklassa säädetyt vapautusten myöntämisedellytykset.
- (ii) Riippumattoman ulkopuolisen kolmannen osapuolen tai sisäisen lakiasiainosaston antama oikeudellinen lausunto, jonka emoyrityksen ylin hallintoelin on hyväksynyt ja joka osoittaa, että sovellettavassa lainsäädännössä (kuten verolainsäädännössä) tai sääntelyssä taikka oikeudellisesti sitovissa sopimuksissa ei ole näkökohtia, jotka estävät emoyritystä siirtämästä omia varoja tai maksamasta velkoja.
- (iii) Sisäinen arviointi, jossa vahvistetaan, että vapautuksen myöntäminen on otettu asianmukaisesti huomioon elvytysuunnitelmassa ja mahdollisessa ryhmän/konsernin sisäisessä rahoitustukisopimuksessa, jotka laitos on laatinut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU¹⁸ (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin) nojalla.
- (iv) Näyttö siitä, että emoyritys on taannut kaikki tytäryrityksen velkasitoumukset; näyttönä voidaan esittää esimerkiksi allekirjoitetun takauksen jäljennös tai tällaisen takauksen olemassaolon vahvistava julkisen rekisterin ote tai vastaava vakuutus, joka joko esitetään emoyrityksen yhtiöjärjestyksessä tai jolla on yhtiökokouksen hyväksyntä ja joka mainitaan konsolidoidun tilinpäätöksen liitteessä. Takauksen vaihtoehtona luottolaitokset voivat esittää näytön siitä, että tytäryrityksen riskit ovat merkitykseltään vähäiset.

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (v) Luettelo yhteisöistä, joiden osalta vapautusta haetaan.
- (vi) Toimintakuvaus rahoitusjärjestelyistä, joita on määrä käyttää laitoksen joutuessa mahdollisesti taloudellisiin vaikeuksiin, kuten tiedot siitä, miten järjestelyillä varmistetaan, että varat ovat a) milloin tahansa käytettävissä ja b) vapaasti siirrettävissä.
- (vii) Emoyrityksen toimitusjohtajan allekirjoittama ja sen ylimmän hallintoelimen sekä vapautusta hakevan yhden tai useamman muun laitoksen ylinter hallintoelinten hyväksymä lausuma, jossa vahvistetaan, ettei mikään käytännön seikka estä emoyritystä siirtämästä varoja tai maksamasta takaisin velkoja.
- (viii) Emoyrityksen ja vapautusta hakevan yhden tai useamman muun laitoksen ylimpien hallintoelinten hyväksymät asiakirjat, joissa vahvistetaan, että emoyrityksessä käytettävät riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyt kattavat kaikki hakemukseen sisältyvät laitokset.
- (ix) Lyhyt yleiskuvaus emoyrityksenä toimivassa laitoksessa – tai horisontaalisen ryhmän tapauksessa konsolidoivassa laitoksessa – käytettävistä riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyistä sekä tiedot sopimuksista, joiden nojalla asianomainen ohjauksesta vastaava yhteisö voi valvoa koko ryhmän riskienhallintaa.
- (x) Tytäryrityksen osakkeisiin ja osuuksiin kuuluvien äänioikeuksien rakenne.
- (xi) Mahdollinen sopimus, jossa emoyritykselle annetaan oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä.

- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 3 kohtaan perustuvien vapautusten yhteydessä toimitettavat asiakirjat**

Jos laitos hakee vapautusta vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan nojalla, sen odotetaan toimittavan EKP:lle seuraavat asiakirjat:

- (i) Emoyrityksen toimitusjohtajan allekirjoittama ja ylimmän hallintoelimen hyväksymä kirje, jossa todetaan, että merkittävä valvottava ryhmä täyttää kaikki vakavaraisuusasetuksen 7 artiklassa säädetty vapautusten myöntämisedellytykset.
- (ii) Riippumattoman ulkopuolisen kolmannen osapuolen tai sisäisen lakiasianosaston antama oikeudellinen lausunto, jonka emoyrityksen ylin hallintoelin on hyväksynyt ja joka osoittaa, että sovellettavassa lainsäädännössä (kuten verolainsäädännössä) tai sääntelyssä taikka oikeudellisesti sitovissa sopimuksissa ei ole näkökohtia, jotka estävät siirtämästä omia varoja tai maksamasta velkoja emoyritykselle.¹⁹

¹⁹ EKP voi tapauskohtaisesti katsoa, ettei oikeudellisen lausunnon tarvitse kattaa tiettyjä yrityksiä, jos vapautuksen myöntämistä ei perustella eikä tulla perustelemaan kyseisiltä yrityksiltä peräisin olevilla varoilla.

- (iii) Sisäinen arviointi, jossa vahvistetaan, että vapautuksen myöntäminen on otettu asianmukaisesti huomioon elvytysuunnitelmassa ja mahdollisessa ryhmän/konsernin sisäisessä rahoitustukisopimuksessa, jotka laitos on laatinut pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin nojalla.
- (iv) Toimintakuvaus rahoitusjärjestelyistä, joita on määrä käyttää emoyrityksen joutuessa taloudellisiin vaikeuksiin, kuten tiedot siitä, miten järjestelyillä varmistetaan, että varat ovat a) milloin tahansa käytettävissä ja b) vapaasti siirrettävissä.
- (v) Asianomaisten tytäryritysten toimitusjohtajien allekirjoittama ja niiden ylinten hallintoelinten hyväksymä lausuma, jossa vahvistetaan, ettei mikään käytännön seikka estä siirtämisestä varoja tai maksamista takaisin velkoja emoyritykselle.
- (vi) Konsolidoidun valvonnan kannalta relevanteista riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyistä vastaavan yhteisön ylimmän hallintoelimen hyväksymät asiakirjat, joissa vahvistetaan, että käytettävät riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyt kattavat emoyrityksen.
- (vii) Lyhyt yleiskuvaus konsolidoidun valvonnan kannalta relevanteista riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyistä.

Jos laitoksella on ETA-alueen ulkopuolisiin maihin sijoittautuneita tytäryrityksiä, sen on esitettävä edellä mainittujen asiakirjojen lisäksi tällaisten tytäryritysten vakavaraisuutta valvovan kolmannen maan viranomaisen antama kirjallinen vahvistus siitä, etteivät mitkään käytännön seikat estä kyseistä tytäryritystä siirtämisestä omia varoja tai maksamista velkoja emoyrityksenä toimivalle laitokselle, joka vapautusta hakee.

5. MAKSUVALMIUTTA KOSKEVAT VAPAUTUKSET (vakavaraisuusasetuksen 8 artikla)

Toimivaltainen viranomainen voi vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla vapauttaa kokonaan tai osittain laitoksen ja kaikki tai jotkin sen tytäryrityksistä EU:ssa vakavaraisuusasetuksen kuudennessa osassa asetettujen maksuvalmiusvaatimusten soveltamisesta ja valvoa niitä yhtenä maksuvalmiusalaryhmänä, kunhan tietyt edellytykset täyttyvät.

Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla voidaan myöntää vapautus seuraavista vaatimuksista:

- (i) vakavaraisuusasetuksen 412 artiklan 1 kohdan mukaisen ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61 täsmennetyn maksuvalmiusvaatimuksen soveltaminen
- (ii) vakavaraisuusasetuksen 413 artiklan 1 kohdan mukaisen ja saman asetuksen kuudennen osan IV osastossa täsmennetyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen soveltaminen
- (iii) vakavaraisuusdirektiivin 86 artiklan soveltaminen

- (iv) vakavaraisuusasetuksen 430 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisten maksuvalmiuden raportointivaatimusten, myös saman asetuksen 415 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun maksuvalmiuden seurannan edellyttämään lisämetriikkaan liittyvien raportointivaatimusten, soveltaminen.

Kun luottolaitokset hakevat vapautusta vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla, niiden tulisi ottaa huomioon seuraavat seikat:

- (i) EKP ei sisällytä vapautusten piiriin maksuvalmiuden raportointivaatimuksia eli niitä sovelletaan edelleen paitsi mahdollisesti tapauksissa, joissa kaikki maksuvalmiusalaryhmän luottolaitokset sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa.
- (ii) Vakavaraisuusasetuksen kuudennen osan IV osaston mukaisesta pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta vapautetaan pääsääntöisesti luottolaitokset, jotka on jo vapautettu saman asetuksen 413 artiklan 1 kohdan mukaisesta pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta esimerkiksi siksi, ettei niihin sovelleta asetuksen kuudetta osaa niiden nykyisen vapautuspäätöksen nojalla. EKP saattaa milloin tahansa tarkistaa nykyisiä vapautuspäätöksiä määrittääkseen, täyttävätkö luottolaitokset edelleen vapautuksen myöntämisedellytykset.
- (iii) Kun EKP harkitsee laitoksen vapauttamista vakavaraisuusdirektiivin 86 artiklan soveltamisesta, se ottaa huomioon, täyttääkö laitos kaikki vakavaraisuusasetuksen 8 artiklassa asetetut ehdot (joita täsmennetään alla) ja haetaanko vapautusta samassa yhteydessä myös maksuvalmiusvaatimuksesta ja pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta.

- **Yleiset ehdot – aina vapautusta haettaessa**

Luottolaitosten odotetaan toimittavan jokaisessa vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla tehdyssä hakemuksessa seuraavat asiakirjat:

- (1) Tarkat tiedot yhteisöistä, jotka alaryhmään aiotaan sisällyttää, sen yhteisön nimi, johon alaryhmän maksuvalmiuden hallintatoiminto sijoittuu, sekä selvitys vapautushakemuksen perusteluista.
- (2) Asiakirjat, joilla luottolaitos osoittaa täyttävänsä vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetetun edellytyksen siitä, että emoyrityksenä toimiva laitos konsolidoinnin perusteella tai tytäryrityksenä toimiva laitos alakonsolidointiryhmän tasolla täyttää vakavaraisuusasetuksen kuudennessa osassa säädetty velvoitteet. Seuraavat asiakirjat toimitetaan:
 - (i) Vapautuksen kohteena olevia maksuvalmiusalaryhmän tasolla sovellettavia maksuvalmiusvaatimuksia (maksuvalmiusvaatimus ja/tai pysyvän varainhankinnan vaatimus) koskeva laskelma, joka osoittaa, että alaryhmä täyttää sijoittautumisvaltionsa lainkäyttöalueella sovellettavat maksuvalmiusvaatimukset.

- (ii) Sisäiset seurantareportit, jotka osoittavat laitoksen likviditeettiaseman ja/tai rahoitusaseman olevan moitteeton. Likviditeettiasemaa ja/tai rahoitusasemaa pidetään moitteettomana, jos konsolidoivan luottolaitoksen maksuvalmiuden ja/tai varainhankinnan hallinta ja valvonta on ollut riittävää kahden viime vuoden aikana. Luottolaitoksen edellytetään ilmoittavan esteet, joita kansalliset likviditeettisäännökset saattavat aiheuttaa vapaalle varainsiirrolle joko markkinoiden tavanomaisessa tilanteessa tai stressitilanteessa.
 - (iii) Kunkin alaryhmään kuuluvan yhteisön maksuvalmiusvaatimus ja/tai pysyvän varainhankinnan vaatimus sekä senhetkiset suunnitelmat niiden täyttämiseksi tai noudattamiseksi edelleen, mikäli vapautuksia ei myönnetä.
- (3) Asiakirjat, joilla luottolaitos osoittaa täyttävänsä vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa asetetun edellytyksen siitä, että emoyrityksenä toimiva laitos konsolidoinnin perusteella tai tytäryrityksenä toimiva laitos alakonsolidointiryhmän tasolla seuraa ja valvoo jatkuvasti alaryhmän kaikkien tämän vapautuksen kohteina olevien luottolaitosten likviditeettiasemaa ja/tai rahoitusasemaa sekä varmistaa riittävän maksuvalmius- ja rahoitustason kaikkien näiden luottolaitosten osalta. Toimitettavat asiakirjat ovat
- (i) alaryhmän maksuvalmiuden hallintatoiminnon organisaatiokaavio, josta käy ilmi toimien keskittymisaste alaryhmän tasolla;
 - (ii) kuvaus prosesseista, menettelytavoista ja keinoista, joita käytetään yhteisöjen likviditeettiasemien jatkuvassa sisäisessä seurannassa ja tieto siitä, missä määrin niitä on suunniteltu alaryhmän tasolla;
 - (iii) kuvaus maksuvalmiusalaryhmälle laaditusta maksuvalmiutta koskevasta varautumissuunnitelmasta.
- (4) Asiakirjat, joilla luottolaitos osoittaa täyttävänsä vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa asetetun edellytyksen siitä, että luottolaitokset ovat tehneet toimivaltaisten viranomaisten hyväksymät sopimukset, jotka mahdollistavat varojen vapaan liikkuvuuden niiden välillä, jotta kyseiset laitokset voivat täyttää laitoskohtaiset ja yhteiset velvoitteensa niiden erääntyessä. Toimitettavat asiakirjat ovat
- (i) maksuvalmiusalaryhmään kuuluvien yhteisöjen väliset sopimukset, joissa ei vahvisteta tiettyjä määriä tai aikarajoja tai joissa vahvistetaan aikaraja tapauksen mukaan tämän oppaan kohdan "Lisäehdot haettaessa vapautusta maksuvalmiusvaatimuksesta" tai "Lisäehdot haettaessa vapautusta pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta" mukaisesti;
 - (ii) näyttö siitä, että varojen vapaaseen liikkuvuuteen ja mahdollisuuteen täyttää laitoskohtaiset ja yhteiset velvoitteet niiden erääntyessä ei kohdistu ehtoja, jotka saattavat olla niiden esteenä tai rajoittaa niitä, sekä tämän vahvistava oikeudellinen lausunto, jonka on antanut joko riippumaton

ulkopuolinen kolmas osapuoli tai sisäinen lakiasianosasto ylimmän hallintoelimen hyväksynnällä;

- (iii) näyttö siitä, että jollei EKP peruuta vapautusta,²⁰ kumpikaan osapuoli ei voi irtisanoa tai purkaa oikeudellisia sopimuksia yksipuolisesti, tai että oikeudellisissa sopimuksissa on irtisanomisaika, joka vahvistetaan tapauksen mukaan tämän oppaan kohdan "Lisäehdot haettaessa vapautusta maksuvalmiusvaatimuksesta" tai "Lisäehdot haettaessa vapautusta pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta" mukaisesti.
- (5) Asiakirjat, joilla luottolaitos osoittaa täyttävänsä vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetetun edellytyksen siitä, ettei saman asetuksen 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen sopimusten täyttämiseksi ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä. Toimitettavat asiakirjat ovat
- (i) oikeudellinen lausunto, jonka on antanut joko riippumaton ulkopuolinen kolmas osapuoli tai sisäinen lakiasianosasto ylimmän hallintoelimen hyväksynnällä ja jossa vahvistetaan, ettei esimerkiksi kansallisista maksukyvyyttömyyslaeista aiheudu oikeudellisia esteitä;
 - (ii) sisäisen arvioinnin tuloksena annettu lausuma, jonka mukaan edellä mainitun sopimuksen täyttämiseksi ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä ja jossa vahvistetaan, että vapautuksen myöntämisen seuraukset on otettu asianmukaisesti huomioon luottolaitoksen kriisinratkaisuviranomaiselleen toimittamassa laitoksen purkamismahdollisuuksien itsearvioinnissa, joka liittyy pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin mukaisesti laadittuun elvytysuunnitelmaan ja mahdolliseen ryhmän/konsernin rahoitustukisopimukseen;
 - (iii) sisäisen arvioinnin tuloksena annettu lausuma, jonka mukaan vapautuksella ei ole suhteettoman suurta negatiivista vaikutusta elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmaan.

Tämän säännöksen yhteydessä EKP pyytää myös toimivaltaiselta kansalliselta viranomaiselta vahvistuksen siitä, ettei (mahdollisissa) kansallisissa likviditeetti- ja/tai varainhankintasäännöksissä ole olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä sopimuksen täyttämiseksi.

- **Lisäehdot haettaessa vapautusta maksuvalmiusvaatimuksesta**

Kun kyseessä on vapautus maksuvalmiusvaatimuksesta, vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen sopimusehtojen kohdalla odotuksena on, että

²⁰ Sopimuksessa tulisi olla lauseke, jossa määrätään, että jos toimivaltainen viranomainen peruuttaa vapautuksen, sopimus voidaan purkaa yksipuolisesti välittömin vaikutuksin.

- (1) sopimuksissa ei vahvisteta tiettyjä aikarajoja tai niissä vahvistetaan vapautuspäätöksen voimassaoloa vähintään kuusi kuukautta pidempi aikaraja;
- (2) on näyttöä siitä, että jollei EKP peruuta vapautusta, kumpikaan osapuoli ei voi irtisanoa tai purkaa oikeudellisia sopimuksia yksipuolisesti, tai että niissä on kuuden kuukauden irtisanomisaika ja velvollisuus ilmoittaa irtisanomisesta EKP:lle.

- **Lisäehdot haettaessa vapautusta pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta**

Kun kyseessä on vapautus pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta, vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen sopimusehtojen kohdalla odotuksena on, että

- (1) sopimuksissa ei vahvisteta tiettyjä aikarajoja tai niissä vahvistetaan vapautuspäätöksen voimassaoloa vähintään 18 kuukautta pidempi aikaraja;
- (2) on näyttöä siitä, että jollei EKP peruuta vapautusta, kumpikaan osapuoli ei voi irtisanoa tai purkaa oikeudellisia sopimuksia yksipuolisesti, tai että niissä on 18 kuukauden irtisanomisaika ja velvollisuus ilmoittaa irtisanomisesta EKP:lle.

- **Rajat ylittävällä tasolla myönnettävät vapautukset maksuvalmiusvaatimuksesta ja pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta**

Jos vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla tehty maksuvalmiusvaatimuksen soveltamiseen liittyvä vapautushakemus koskee luottolaitoksia, jotka ovat sijoittautuneet useaan jäsenvaltioon, EKP arvioi kansallisen tason vapautuksen saamiseksi mainittujen ehtojen ja lisäksi seuraavien ehtojen täyttymisen.

- (1) Miten likviditeettiriskin hallinta ja järjestäminen täyttävät vakavaraisuusdirektiivin 86 artiklassa asetetut vaatimukset yhdessä maksuvalmiusalaryhmässä. Kun EKP arvioi tämän ehdon täyttymistä vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan a alakohdan nojalla, se tarkistaa, että SREP:n maksuvalmiusarvioinnissa ei ilmene vaatimustenvastaisuutta hakuajankohtana eikä kolmen edellisen kuukauden aikana ja että luottolaitoksen maksuvalmiuden hallinta on SREP-arvioinnin perusteella laadukas.
- (2) Jos vapautushakemus koskee maksuvalmiusvaatimusta, vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan b alakohdan eli yhden maksuvalmiusalaryhmän hallinnassa oleviksi vaadittujen likvidien varojen määrien jakautumisen ja näiden varojen sijainnin ja omistuksen osalta otetaan huomioon, onko jäsenvaltiossa sijaitsevilla merkittävillä alayhteisöillä²¹ tai

²¹ Tämä vaatimus koskee tytäryrityksiä, jotka täyttävät vähintään yhden YVM-kehysasetuksen 50, 56, 59, 61 tai 65 artiklassa asetetuista määrällisistä kynnyksistä yksittäisen yrityksen tasolla. Jos useampi kuin yksi tytäryritys on sijoittautunut tiettyyn jäsenvaltioon mutta yksikään niistä ei täytä näitä määrällisiä kynnyksiä yksittäisen yrityksen tasolla, tätä edellytystä tulisi soveltaa myös, jos kaikki kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet yhteisöt täyttävät vähintään yhden YVM-kehysasetuksen 50, 56, 59 ja 61 artiklassa säädettyistä kynnyksistä joko kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevan emoyrityksen konsolidoidun aseman perusteella tai perustuen kaikkien sellaisten tytäryritysten yhteenlaskettuun asemaan, jotka ovat saman EU:ssa sijaitsevan emoyrityksen tytäryrityksiä ja ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon.

niiden merkittävillä ryhmittymillä kyseisessä jäsenvaltiossa riittävä määrä laadukkaita likvidejä varoja. Riittävä määrä vastaa pääsääntöisesti 75:tä prosenttia siitä laadukkaiden likvidien varojen määrästä, joka vaadittaisiin maksuvalmiusvaatimuksen täyttämiseksi yksittäisen yrityksen tai alaryhmän tasolla komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 ja vakavaraisuusasetuksen nojalla.²²

- (3) Jos vapautushakemus koskee pysyvän varainhankinnan vaatimusta, vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan b alakohdan eli yhden maksuvalmiusalaryhmän käytettävissä olevan pysyvän varainhankinnan määrien jakautumisen ja näiden varojen sijainnin ja omistuksen osalta otetaan huomioon, onko jäsenvaltiossa sijaitsevilla merkittävillä alayhteisöillä²³ tai niiden merkittävillä ryhmittymillä kyseisessä jäsenvaltiossa riittävästi käytettävissä olevaa pysyvää rahoitusta. Riittäväksi katsotaan pääsääntöisesti määrä, joka vastaa 75:tä prosenttia siitä käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrästä, joka vaadittaisiin pysyvän varainhankinnan vaatimuksen täyttämiseksi yksittäisen yrityksen tai alaryhmän tasolla vakavaraisuusasetuksen 413 artiklan 1 kohdan nojalla ja saman asetuksen kuudennen osan IV osastossa täsmennetyin edellytyksin.²⁴
- (4) Kun EKP arvioi vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan d alakohdan nojalla tarvetta käyttää tiukempia parametreja kuin mitä vakavaraisuusasetuksen kuudennessa osassa säädetään, se ottaa huomioon seuraavan seikan: Kun vapautusta hakee sekä osallistuvassa jäsenvaltiossa että osallistumattomassa jäsenvaltiossa sijaitseva laitos ja kun kansallisissa säännöksissä ei aseteta tiukempia parametreja, maksuvalmiusvaatimuksena ja pysyvän varainhankinnan vaatimuksena käytetään tytäryritysten ja ylimmän konsolidoivan yhteisön sijaintimaiden kesken sovellettavaa korkeinta tasoa, jos kansallinen lainsäädäntö tämän sallii.
- (5) Kun EKP arvioi vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan f alakohdan nojalla, ymmärretäänkö poikkeuksen vaikutukset kokonaisuudessaan, se ottaa huomioon
 - (i) senhetkiset varasuunnitelmat lakisääteisten vaatimusten täyttämiseksi, mikäli vapautuksia ei myönnetä tai niiden myöntäminen lopetetaan;

²² Laskettaessa riittävää määrää laadukkaita likvidejä varoja yksittäisen yrityksen tai alaryhmän tasolla ei tulisi ottaa huomioon mitään maksuvalmiusvaatimukseen sovellettavaa etuoikeutettua kohtelua eikä varsinkaan kohtelua, joka on mahdollinen vakavaraisuusasetuksen 425 artiklan 4 ja 5 kohdan sekä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan nojalla

²³ Tämä vaatimus koskee tytäryrityksiä, jotka täyttävät vähintään yhden YVM-kehysasetuksen 50, 56, 59, 61 tai 65 artiklassa asetetuista määrällisistä kynnyksistä yksittäisen yrityksen tasolla. Jos useampi kuin yksi tytäryritys on sijoittautunut tiettyyn jäsenvaltioon mutta yksikään niistä ei täytä näitä määrällisiä kynnyksiä yksittäisen yrityksen tasolla, tätä edellytystä tulisi soveltaa myös, jos kaikki kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet yhteisöt täyttävät vähintään yhden YVM-kehysasetuksen 50, 56, 59 ja 61 artiklassa säädettyistä kynnyksistä joko kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevan emoyrityksen konsolidoidun aseman perusteella tai perustuen kaikkien sellaisten tytäryritysten yhteenlaskettuun asemaan, jotka ovat saman EU:ssa sijaitsevan emoyrityksen tytäryrityksiä ja ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon.

²⁴ Laskettaessa käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrää yksittäisen yrityksen tai alaryhmän tasolla ei tulisi ottaa huomioon mitään etuoikeutettua kohtelua eikä varsinkaan kohtelua, joka on mahdollinen vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan nojalla.

- (ii) ylimmän hallintoelimen ja tarvittaessa toimivaltaisten viranomaisten laatima täydellinen vaikutusarviointi, joka suoritetaan ja esitetään EKP:lle.

- **Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan osalta toimitettavat asiakirjat**

Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 8 kohdan nojalla tehtävissä arvioinneissa luottolaitoksen odotetaan toimittavan seuraavat asiakirjat, joita EKP pitää osoituksena lainsäädännössä asetettujen edellytysten täyttämistä:

- (i) luottolaitoksen toimitusjohtajan allekirjoittama ja ylimmän hallintoelimen hyväksymä saatekirje, jossa todetaan, että luottolaitos täyttää kaikki vakavaraisuusasetuksen 8 artiklassa asetetut vapautuksen myöntämisedellytykset;
- (ii) kuvaus muodostettavan maksuvalmiusalaryhmän (-ryhmien) laajuudesta sekä luettelo kaikista yhteisöistä, jotka vapautus kattaisi;
- (iii) tarkka kuvaus vaatimuksista, joiden osalta luottolaitos hakee vapautusta.

6. **YKSILÖLLINEN KONSOLIDOINTIMENETELMÄ (vakavaraisuusasetuksen 9 artikla)**

EKP käyttää vakavaraisuusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa säädettyä yksilöllistä konsolidointimenetelmää luottolaitoksen tytäryrityksiin, jotka sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa ja joiden olennaiset vastuut tai olennaiset velat ovat kyseiselle emoyrityksenä toimivalle laitokselle. EKP suorittaa tällaisen arvioinnin tapauskohtaisesti tarkastellen muun muassa tietoa siitä, ovatko alakonsolidoidut omat varat riittävät, jotta laitos täyttää vaatimukset oman yksilöllisen tilanteensa perusteella. Arvioinnissa otetaan huomioon asiaankuuluvien osien ja vakavaraisuusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten myös saman asetuksen 7 artiklan mukaiset vapautuksen myöntökriteerit, jotka esitettiin edellä.

7. **PYSYVÄSTI KESKUSLAITOKSEEN LIITTYNEITÄ LUOTTOLAITOKSIA KOSKEVAT VAPAUTUKSET (vakavaraisuusasetuksen 10 artikla)**

EKP myöntää vapautuksen sekä keskuslaitokseen liittyneille laitoksille että keskuslaitokselle itselleen, mikäli vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan mukaiset edellytykset täyttyvät.

Kun EKP arvioi mahdollisuutta myöntää keskuslaitokseen liittyneille laitoksille vapautus vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 1 kohdan nojalla, se ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat lainsäädännössä asetettuja edellytyksiä tämentävät kriteerit.

- (1) Vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan edellytys siitä, että keskuslaitoksen ja siihen liittyneiden laitosten sitoumukset ovat yhteisvastuullisia tai että keskuslaitos takaa siihen liittyneiden laitosten sitoumukset kokonaan. Kun EKP arvioi tämän vaatimuksen täyttymistä, se ottaa huomioon,
 - (i) voidaanko varoja siirtää tai velkoja maksaa takaisin nopeasti verkoston yhdeltä jäseneltä toiselle ja onko siirto- tai takaisinmaksumenetelmä riittävän yksinkertainen;

- (ii) osoittavatko verkoston jäsenten välisistä rahavirroista saadut aiemmat kokemukset, että varoja voidaan siirtää tai velkoja maksaa takaisin nopeasti;
 - (iii) sisältävätkö verkoston jäsenten säännöt, osakassopimukset tai muut yleisesti tiedossa olevat sopimukset määräyksiä, jotka saattavat estää omien varojen siirron tai velkojen takaisinmaksun;
 - (iv) riittääkö keskuslaitoksen ja siihen liittyneiden laitosten yhteinen riskinsietokyky kattamaan verkoston jäsenten odotetut ja odottamattomat tappiot.
- (2) Vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan edellytys siitä, että keskuslaitoksen ja kaikkien siihen liittyneiden laitosten vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuutena niiden konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella. Kun EKP arvioi tämän vaatimuksen täyttymistä, se tarkistaa, että
- (i) ryhmän vakavaraisuutta koskevaan COREP-lomakkeeseen, jonka tarkoituksena on antaa yleiskuva riskien ja omien varojen jakautumisesta ryhmän sisällä, ei sisälly tältä osin ristiriitaisuuksia;
 - (ii) keskuslaitos ja siihen liittyneet laitokset täyttävät konsolidoidusti vakavaraisuusasetuksessa asetetut vaatimukset, raportointivaatimukset mukaan lukien.
- (3) Vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 1 kohdan c alakohdan edellytys siitä, että keskuslaitoksen johdolla on valtuudet antaa ohjeistusta siihen liittyneiden laitosten johdolle. Kun EKP arvioi tämän vaatimuksen täyttymistä, se ottaa huomioon,
- (i) varmistetaanko ohjeistuksella, että keskuslaitokseen liittyneet laitokset täyttävät lainsäädännön ja laitosten sääntöjen vaatimukset ryhmän vakaan toiminnan turvaamiseksi;
 - (ii) kattaako ohjeistus, jonka keskuslaitos voi antaa, vähintään 18.10.2010 annetuissa CEBS:n ohjeissa²⁵ luetellut tavoitteet.

Kun EKP arvioi mahdollisuutta myöntää keskuslaitokselle vapautus vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 2 kohdan nojalla, se odottaa luottolaitoksen osoittavan edellä mainituin asiakirjoin, että saman asetuksen 10 artiklan 1 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät.

Vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun toisen edellytyksen arvioimiseksi laitoksen odotetaan esittävän kyseisten asiakirjojen lisäksi näytön siitä, että keskuslaitokseen liittyneet laitokset takaavat kokonaisuudessaan tämän sitoumukset. Näyttönä voidaan esittää esimerkiksi allekirjoitetun takauksen jäljennös tai tällaisen takauksen olemassaolon vahvistava julkisen rekisterin ote tai vastaava

²⁵ "CEBS's guidelines regarding revised Article 3 of Directive 2006/48/EC", Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea, marraskuu 2010.

vakuutus, joka joko sisältyy keskuslaitokseen liittyneen laitoksen yhtiöjärjestykseen tai jolla on yhtiökokouksen hyväksyntä ja joka mainitaan tilinpäätöksen liitteessä.

8. ALAKONSOLIDOINTIRYHMÄN TASOLLA HARJOITETTAVA VALVONTA
(vakavaraisuusasetuksen 11 artiklan 6 kohta)

EKP pitää järkevänä edellyttää luottolaitosten täyttävän vakavaraisuusasetuksen toisessa–kahdeksannessa osassa sekä direktiivin 2013/36/EU VII osastossa asetetut velvoitteet alakonsolidointiryhmän tasolla vakavaraisuusasetuksen 11 artiklan 6 kohdan nojalla silloin, kun

- (i) se on valvonnan kannalta perusteltua luottolaitoksen riskien erityisen luonteen tai pääomarakenteen vuoksi;
- (ii) jäsenvaltiot ovat säätäneet kansallisia lakeja, jotka edellyttävät toimintojen rakenteellista eriyttämistä pankkiryhmän sisällä.

EKP arvioi tilanteen tapauskohtaisesti.

9. KONSOLIDOINTIMENETELMÄT EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIN 2013/34/EU²⁶ 22 ARTIKLAN 7 KOHDASSA TARKOITETTUIJEN SIDOSYRITYSTEN TAPAUKSESSA (vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 3 kohta yhdessä komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/676²⁷ 2 artiklan kanssa)

EKP määrittää vakavaraisuusasetuksen ensimmäisen osan II osaston 2 luvun 1 jaksossa vahvistettujen vaatimusten noudattamisesta vastaavan yhteisön konsernin kaikkien yritysten konsolidoidun aseman perusteella, kuten komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/676 2 artiklan 1 kohdassa edellytetään. EKP odottaa, että edellä mainitun asetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaista harkintavalttaa saman artiklan 1 kohdassa asetettujen kriteerien soveltamatta jättämiseksi käytetään vain poikkeustapauksissa. EKP odottaa valvottavien yhteisöjen käyttävän direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 8 ja 9 kohdassa säädettyä konsolidointimenetelmää.

10. KONSOLIDOINTI OMISTUSYHTEYKSIEN TAI MUIDEN KUIN VAKAVARAISUUSASETUksen 18 ARTIKLAN 1 JA 4 KOHDASSA TARKOITETTUIJEN PÄÄOMAYHTEYKSIEN TAPAUKSESSA
(vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 5 kohta yhdessä komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/676 4 artiklan kanssa)

EKP odottaa, että laitokset arvostavat omistusyhteydet tai muut kuin vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 1 ja 4 kohdassa tarkoitetut pääomayhteydet niihin sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti. EKP voi määrätä laitoksen käyttämään kirjanpidollisesta arvostusmenetelmästä poikkeavaa konsolidointimenetelmää, jos se katsoo tapauskohtaisen arvioinnin perusteella, että

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

²⁷ Komission delegoitu asetus (EU) 2022/676, annettu 3 päivänä joulukuuta 2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä sellaiset edellytykset määrittävillä teknisillä sääntelystandardeilla, joiden mukaisesti konsolidointi on suoritettava mainitun asetuksen 18 artiklan 3–6 kohdassa ja 8 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa (EUVL L 123, 26.4.2022, s. 1–9).

komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/676 4 artiklassa asetetut edellytykset täyttyvät.

11. KONSOLIDOINTI HUOMATTAVAN VAIKUTUSVALLAN JA YHTEISEN JOHDON TAPAUKSISSA (vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 6 kohta yhdessä komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/676 5 ja 6 artiklan kanssa)

EKP voi määrätä laitoksen käyttämään huomattavan vaikutusvallan tapauksessa täydellistä konsolidointia tai yhteisen johdon tapauksessa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 8 ja 9 kohdan mukaista konsolidointimenetelmää, jos se katsoo tapauskohtaisen arvioinnin perusteella, että komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/676 5 ja 6 artiklassa asetetut edellytykset täyttyvät.

12. KONSOLIDOINTIMENETELMÄT MUIDEN YRITYSTEN KUIN LAITOSTEN JA RAHOITUSLAITOSTEN TAPAUKSESSA (vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 7 kohta)

EKP antaa laitoksille luvan soveltaa muuta kuin pääomaosuusmenetelmää vain, jos laitos on tehnyt siitä hakemuksen ja osoittaa täyttävänsä vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 7 kohdassa säädetyt edellytykset.

Jotta edellä mainitut edellytykset täyttyvät, laitoksen tulisi tehdä hakemus, joka sisältää seuraavat tiedot: i) kattavat perustelut eri menetelmän käytölle, ii) laadullinen ja määrällinen arvio, joka osoittaa, että pääomaosuusmenetelmä ei ottaisi riittävällä tavalla huomioon riskejä tai sen soveltaminen olisi kohtuuttoman raskasta, ja iii) näyttö siitä, että vaihtoehtoinen menetelmä johtaa yhtä varovaiseen käsittelyyn kuin pääomaosuusmenetelmä.

EKP aikoo sisällyttää luvan myöntämispäätöksiin uudelleentarkastelua koskevan lausekkeen. Näin se voi tarkistaa, että jos 18 artiklan 7 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen yritysten omistusosuuksien vakavaraisuuskohtelu muuttuu, eri menetelmää sovelletaan edelleen yhtä varovaisesti kuin pääomaosuusmenetelmää.

13. KONSOLIDOINTI STEP-IN-RISKIN TAPAUKSESSA (vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 8 kohta yhdessä komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/676 7 artiklan kanssa)

Silloin, kun yritys ei ole laitos tai rahoituslaitos, EKP voi määrätä yrityksen suhteellisen tai täydellisen konsolidoinnin, jos se katsoo komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/676 7 artiklan sekä 4 artiklan 2 ja 3 kohdan yhteiseen tulkintaan perustuvan step-in-riskin tapauskohtaisen arvioinnin perusteella, että saman asetuksen 7 artiklan 2 tai 3 kohdan ehdot täyttyvät. Komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/676 johdanto-osan viidennen kappaleen mukaisesti EKP tutkii tarkoin vähintään tiettyihin luokkiin kuuluvat yritykset, kuten erillisyyhtiöt (paitsi

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2402²⁸ 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen arvopaperistamista varten perustetut erillisyhtiöt), joihin sovelletaan merkittävän luottoriskin siirrolle vakavaraisuusasetuksen 244 artiklassa asetettuja edellytyksiä, sekä yritykset, jotka eivät ole vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa tarkoitettuja oheispalveluyrityksiä mutta aiheuttavat laitokselle samanlaisia riskejä.

14. KONSOLIDOINNIN ULKOPUOLELLE JÄTTÄMINEN (vakavaraisuusasetuksen 19 artiklan 2 kohta)

EKP:n näkemyksen mukaan varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan ulkopuolelle jättäminen vakavaraisuusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla tulisi sallia ainoastaan poikkeusolosuhteissa ja vakavaraisuusasetuksessa säädettyjen edellytysten täytyessä. Tässä yhteydessä laitoksilla tai rahoituslaitoksilla, jotka ovat tytäryrityksiä tai joissa on omistusyhteys, voidaan katsoa olevan vähäinen merkitys luottolaitosten valvonnan tavoitteiden kannalta ainoastaan, jos laitokset pystyvät esittämään merkityksen vähäisyydestä vahvan näytön kaikkien näihin yhteisöihin liittyvien merkityksellisten riskien kattavan arvioinnin pohjalta, ja EKP päättää tapauskohtaisesti, että niiden jättäminen varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan ulkopuolelle ei vaikuta eikä sen odoteta vaikuttavan laitosten konsolidoituun valvontaan. EKP voi poikkeustapauksessa antaa mahdollisuuden jättää konsolidoinnin soveltamisalan ulkopuolelle tytäryrityksen tai yhteisön, jossa on omistusyhteys. Tällöin EKP odottaa, että omistusosuutta kyseisessä tytäryrityksessä tai yhteisössä pidetään merkittävänä sijoituksena finanssialan yhteisössä, mikäli omistusosuus täyttää vakavaraisuusasetuksen 43 artiklan mukaisen määritelmän. EKP odottaa lisäksi, että tytäryrityksen tai yhteisön arvostus tehdään pääomaosuusmenetelmällä tai, jos pääomaosuusmenetelmän soveltaminen olisi kohtuuttoman hankalaa, sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä vaaditulla muulla menetelmällä.

15. OMAISUUSERIEN JA TASEEN ULKOPUOLISTEN ERIEN ARVOSTAMINEN – KANSAINVÄLISTEN TILINPÄÄTÖSSTANDARDIEN (IFRS) KÄYTTÖ VAKAVARAISSUUSRAPORTOINNISSA (vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 2 kohta)

EKP on päättänyt, ettei se käytä yleisesti vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, jonka mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat vakavaraisuusraportoinnin yhteydessä vaatia, että luottolaitokset arvostavat omaisuuserät ja taseen ulkopuoliset erät sekä määrittävät omat varat kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti muun muassa silloin, kun kansallisesti sovellettava tilinpitojärjestelmä edellyttää yleisesti hyväksyttyjen kansallisten tilinpäätösperiaatteiden (n-GAAP) käyttöä (ks. myös vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 1 kohta). Pankit voivat siis edelleen käyttää vakavaraisuusraportoinnissa yleisesti hyväksyttyjä kansallisia tilinpäätösperiaatteita.

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2402, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 35).

EKP saattaa kuitenkin harkita käyttävänsä tapauskohtaisesti vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 2 kohdassa esitettyä vaihtoehtoa, jos se pitää sitä valvonnan kannalta perusteltuna.

Lisäksi EKP arvioi vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 2 kohdan nojalla hakemukset, jotka koskevat kansainvälisten tilinpäätösstandardien käyttöä vakavaraisuusraportoinnissa (myös tapauksissa, joissa kansallisesti sovellettava tilinpitojärjestelmä edellyttää yleisesti hyväksyttyjen kansallisten tilinpäätösperiaatteiden käyttöä).

Tätä varten EKP edellyttää seuraavaa:

- (1) Hakemuksen tekevät kaikkien niiden pankkiryhmän yhteisöjen lailliset edustajat, jotka aikovat käyttää kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja vakavaraisuusraportoinnissa, jos hakemus hyväksytään.
- (2) Kaikki samaan pankkiryhmään kuuluvat tiedonantajayhteisöt soveltavat vakavaraisuusraportoinnissa samoja tilinpäätösstandardeja, jotta tilinpitokäytännöt ovat yhtenäiset samassa jäsenvaltiossa tai eri jäsenvaltioissa toimivien tytäryhtiöiden välillä. Tässä yhteydessä pankkiryhmällä tarkoitetaan kaikkia niitä merkittäviä valvottavia yhteisöjä, jotka kuuluvat hakijayhteisöihin sovellettavassa merkittävyyspäätöksessä määritellyyn ryhmään.
- (3) Ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava lausunnolla, että laitos noudattaa hakemuksen hyväksynnän jälkeisessä IFRS-tietojen raportoinnissa Euroopan komission hyväksymiä IFRS-standardeja. Lausunto sekä tilintarkastajan vahvistamat tilinpäätöstiedot on toimitettava EKP:lle vuosittain.

Saatuaan EKP:ltä ilmoituksen hakemuksen hyväksymisestä luottolaitos voi käyttää pysyvästi IFRS-standardeja kaikessa asiaankuuluvassa vakavaraisuusraportoinnissa.

EKP voi tarpeen mukaan harkita myös tapauskohtaista siirtymäaikaa, jonka kuluessa yllä mainitut ehdot tulee täyttää täysimääräisinä.

16. HARKINTAVALTA JÄTTÄÄ VAPAUTUKSEN PIIRIIN KUULUVAT RAHOITUSALAN HOLDINGYHTIÖT TAI RAHOITUSALAN SEKAHOLDINGYHTIÖT VAROVAISUUSPERIAATTEEN MUKAISEN KONSOLIDOINNIN ULKOPUOLELLE (vakavaraisuusdirektiivin 21 a artiklan 4 kohdan a alakohta)

Vakavaraisuusdirektiivin johdanto-osan 8 kappaleen mukaan vapautuksen piiriin kuuluvat rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt tulisi jättää varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin ulkopuolelle vain poikkeusolosuhteissa. EKP arvioi olosuhteiden poikkeuksellisuuden tapauskohtaisesti.

Kun EKP arvioi, i) voiko konsolidoinnin ulkopuolelle jättäminen heikentää tytäryrityksenä toimivan luottolaitoksen tai pankkiryhmän valvonnan vaikuttavuutta, ja ii) käyttääkö rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö huomattavasti velkarahoitusta, se tarkastelee seuraavia tekijöitä:

- (1) Muodostuvatko rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön pääoma sekä etuoikeudeltaan hyvin huono ja huonompi velka pelkästään pääomainstrumenteista ja eristä, jotka olisi niiden liikkeeseenlaskun tapauksessa luokiteltu ydinpääoman instrumenteiksi tai eriksi, ensisijaisen lisäpääoman instrumenteiksi tai eriksi tai toissijaisen pääoman instrumenteiksi tai eriksi.
- (2) Ovatko rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön varat, velat ja taseen ulkopuoliset erät koostumukseltaan sellaiset, että tytäryrityksenä toimivan luottolaitoksen ydinpääoman (CET1), ensisijaisen pääoman (T1) ja kokonaispääoman osuudet sekä vähimmäisomavaraisuusaste yksittäisen laitoksen tasolla ja/tai (tilanteen mukaan) konsolidoidulla tasolla sekä (vakavaraisuusdirektiivin 21 a artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuna) tytäryrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella lasketut CET1-, T1- ja kokonaispääomaosuudet sekä vähimmäisomavaraisuusaste suuremmat kuin sen vapautuksen piiriin kuuluvan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella lasketut CET1-, T1- ja kokonaispääomaosuudet sekä vähimmäisomavaraisuusaste, joka pyrkii jättäytymään pois varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin piiristä.
- (3) Sitoutuuko rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö pitämään pääoman, varojen, velkojen ja taseen ulkopuolisten erien koostumuksen ajan mittaan edellä mainittujen 1 ja 2 kohtien mukaisena.
- (4) Esittääkö (vakavaraisuusdirektiivin 21 a artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettu) tytäryrityksenä toimiva luottolaitos tai tytäryrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, joka vastaa vakavaraisuusvaatimusten noudattamisesta konsolidoinnin perusteella, riittävän näytön siitä, että se hallitsee riittävästi pankkiryhmän rakenteesta johtuvia (ja esim. rahanpesun torjuntavaatimuksiin tai verolainsäädäntöön liittyviä) oikeudellisia tai maineriskejä, jos rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö jätetään varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin ulkopuolelle.

EKP odottaa, että (vakavaraisuusdirektiivin 21 a artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettu) tytäryrityksenä toimiva luottolaitos tai tytäryrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, joka vastaa vakavaraisuusvaatimusten noudattamisesta konsolidoinnin perusteella, takaa edellä 1–4 kohdassa lueteltujen ehtojen jatkuvan täyttymisen ja ilmoittaa EKP:lle viipymättä muutoksista, jotka voivat vaikuttaa ehtojen täyttämiseen.

Luku 2

Omat varat

1. Tässä luvussa esitetään EKP:n periaatteet siitä, miten omat varat on määriteltävä ja laskettava.
2. Sovellettavan lainsäädäntö- ja sääntelykehysten muodostavat vakavaraisuusasetuksen toinen osa ja komission delegoitu asetus (EU) N:o 241/2014²⁹.
3. MYÖHEMPIEN LIIKKEESEENLASKUJEN LUOKITTELU YDINPÄÄOMAN INSTRUMENTEIKSI (vakavaraisuusasetuksen 26 artiklan 3 kohta)

EKP pitää aiempiin ja myöhempisiin liikkeeseenlaskuihin sovellettavia säännöksiä ”sisällöltään vastaavina”, jos aiempiin liikkeeseenlaskuihin sovellettaviin säännöksiin^{30, 31} ei ole tehty muutoksia, jotka vaikuttaisivat ydinpääomaan sisällyttämisen tai luvan myöntämisen kannalta tärkeiden lausekkeiden asiasisältöön.

Jos luottolaitos haluaa käyttää ilmoitusmenettelyä, sen odotetaan toimittavan EKP:lle seuraavat asiakirjat vähintään 20 kalenteripäivää ennen instrumentin suunniteltua luokittelua ydinpääomainstrumentiksi:

- (1) vakuutus, että i) vakavaraisuusasetuksen 28 ja 29 artiklan sekä komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 noudattamisen arvioinnin kannalta tärkeisiin liikkeeseenlaskua koskeviin säännöksiin ei ole tehty asiasisältöön vaikuttavia muutoksia, ii) laitos ei rahoita instrumenttia suoraan tai välillisesti, ja iii) ei ole vakavaraisuusasetuksen 79 a artiklassa tarkoitettuja muita järjestelyjä, jotka voisivat muuttaa instrumentin taloudellista sisältöä;
- (2) näyttö siitä, että instrumentti on kokonaan maksettu;
- (3) kuvaus aiempiin liikkeeseenlaskuihin sovellettaviin säännöksiin tehdyistä muutoksista ja oma arvio siitä, miksi muutokset eivät ole tärkeitä vakavaraisuusasetuksen 28 ja 29 artiklan sekä komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 noudattamisen arvioinnin kannalta;
- (4) liikkeeseenlaskuun sovellettavat säännökset kaikki muutosmerkinnät sisältävänä versiona, josta ilmenee, miten nykyiseen liikkeeseenlaskuun

²⁹ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 241/2014, annettu 7 päivänä tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla laitoksia koskevien omien varojen vaatimusten alalla (EUVL L 74, 14.3.2014, s. 8).

³⁰ Jos pääomainstrumenttiin sovelletaan voiton- ja tappiinsiirtosopimusta, myös sopimukseen tehdyt muutokset pitää ottaa asianmukaisesti huomioon.

³¹ EKP ei todennäköisesti pidä luontoissuorituksia vastaan liikkeeseen laskettuja pääomainstrumentteja myöhemmin liikkeeseenlaskuina, joihin sovelletaan sisällöltään vastaavia säännöksiä kuin aiempiin liikkeeseenlaskuihin, joihin laitos on jo saanut luvan. Luontoissuoritukset vaihtelevat nimittäin liikkeeseenlaskukohtaisesti – toisin kuin käteissuoritukset. On siis hyvin epätodennäköistä, että niiden yhteydessä voitaisiin nojautua jo luvan saaneesta aiemmasta liikkeeseenlaskusta tehtyyn arvioon. Poikkeuksen muodostavat luontoissuoritukset, jotka ovat peräisin laitoksen muiden omien varojen instrumenttien tai hyväksyttävien velkojen muuntamisesta laitoksen ydinpääomainstrumenteiksi.

sovellettavat säännökset poikkeavat aiempaan liikkeeseenlaskuun sovelletuista säännöksistä.

Ilmoitus katsotaan toimitetuksi, kun EKP vahvistaa luottolaitokselle vastaanottaneensa täydellisen ilmoituksen.³² Jos EKP:llä ei ole 20 päivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta huomautettavaa aiempiin ja myöhempiin liikkeeseenlaskuihin sovellettavien säännösten vastaavuutta koskevan edellytyksen suhteen, laitos voi luokitella instrumentin ydinpääoman instrumentiksi. Jos EKP:llä on huomautettavaa, sovelletaan vakavaraisuusasetuksen 26 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaista tavanomaista prosessia eli lupa on saatava etukäteen.

4. KESKINÄISTEN YHTIÖIDEN MÄÄRITELMÄ (vakavaraisuusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan a alakohhta)

EKP katsoo, että laitos luokitellaan vakavaraisuusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetuksi keskinäiseksi yhtiöksi, mikäli se määritellään sellaiseksi kansallisen lainsäädännön nojalla ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 mukaisten erityisten kriteerien perusteella.

5. VAKUUTUSYRITYSTEN OMISTUSOSUUKSIEN VÄHENTÄMINEN (vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 1 kohta)

Vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 1 kohdan yhteydessä sovellettavan omistusosuuksien vähentämättä jättämisen osalta merkittäviä luottolaitoksia aiotaan kohdella seuraavasti:

- (i) Jos luottolaitos aikoo hakea EKP:ltä tällaista lupaa, EKP myöntää luvan kaikkiin vastaaviin omien varojen instrumentteihin, mikäli laitos täyttää vakavaraisuusasetuksen mukaiset kriteerit ja asiaankuuluvat julkistamisvaatimukset.
- (ii) Jos lupa vähentämättä jättämiseen on saatu toimivaltaiselta kansalliselta viranomaiselta ennen 4.11.2014, luottolaitokset voivat jatkaa vakuutusyritysten omistusosuuksien vähentämistä kyseisen luvan perusteella edellyttäen, että asiaankuuluvat julkistamisvaatimukset täyttyvät ja lupa kattaa kaikki vastaavat omien varojen instrumentit. Muussa tapauksessa EKP muuttaa kyseisiä lupia soveltaakseen riskipainoa kaikkiin vastaaviin omien varojen instrumentteihin.

6. FINANSSIALAN YHTEISÖISSÄ OLEVIEN OMISTUSOSUUKSIEN VÄHENTÄMINEN (vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 2 kohta)

EKP katsoo, että konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvien finanssialan yhteisöjen liikkeeseen laskemissa omien varojen instrumenteissa olevien omistusosuuksien vähentäminen vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 2 kohdan nojalla on

³² Jos instrumenttia ei ole laskettu vielä liikkeeseen, ilmoituksen katsotaan olevan täydellinen, vaikka EKP ei olisi vielä saanut laitokselta vakuutusta, että se ei rahoita instrumenttia suoraan tai välillisesti, tai näyttöä siitä, että instrumentti on kokonaan maksettu. Tästä huolimatta laitoksen tulee toimittaa viiden arkipäivän kuluessa liikkeeseenlaskupäivästä vakuutus, ettei instrumenttia rahoiteta suoraan tai välillisesti, ja näyttö siitä, että instrumentti on kokonaan maksettu.

välttämätöntä tietyissä tapauksissa ja erityisesti silloin, kun on kyse rakenteellisesta eriyttämisestä ja kriisinratkaisun suunnittelusta. Vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 2 kohdan kolmannen ja neljännen alakohdan nojalla tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta i) silloin kun 92 a ja 92 b artiklassa asetetut omien varojen vaatimukset lasketaan 72 e artiklan 4 kohdassa säädetyn vähennyskehyksen mukaisesti eikä ii) 72 e artiklan 5 kohdassa säädettyihin vähennyksiin.

7. LAUKAISEVAN TAPAHTUMAN LASKEMINEN KOLMANTEEN MAAHAN
SIJOITTAUTUNEEN TYTÄRYRITYKSEN LIIKKEESEEN LASKEMIEN
ENSISIJAISEN LISÄPÄÄOMAN INSTRUMENTTIEN TAPAUKSESSA
(vakavaraisuusasetuksen 54 artiklan 1 kohdan e alakohta)

EKP pitää instrumentteja koskevia kolmannen maan kansallisia lakeja tai sopimusmääräyksiä vakavaraisuusasetuksen 54 artiklassa säädettyjä vaatimuksia vastaavina, jos

- (i) laitos esittää EKP:lle riippumattomalta ja tunnustetulta lakiasiantuntijalta saadun ja allekirjoitetun oikeudellisen lausunnon, jossa vahvistetaan, että kyseisen kolmannen maan lait ja sopimusmääräykset vastaavat vähintään vakavaraisuusasetuksen 54 artiklan vaatimuksia;
- (ii) EPV:n kuuleminen vahvistaa arvion vastaavuudesta.

8. OMIEN VAROJEN VÄHENTÄMINEN: PÄÄOMAVAATIMUKSEN YLITTÄVÄ
MARGINAALI, JOS OMIEN VAROJEN VÄHENNYSTÄ EI OLE KORVATTU
(vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 1 kohdan b alakohta)

EKP määrittää ylimääräisen marginaalin, joka vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vaaditaan omien varojen vähentämiseksi, mikäli 78 artiklan 1 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät ja arvioituaan kaikki seuraavat tekijät:

- (i) ylittyisivätkö vakavaraisuusasetuksen 77 artiklan 1 kohdassa lueteltuja toimia toteuttavassa luottolaitoksessa viimeisimmässä sovellettavassa valvonta-arviopäätöksessä asetetut yhteenlasketut pääomavaatimukset vielä kolmen vuoden ajan vähintään samassa päätöksessä asetetun lisäpääomaa koskevan ohjeistuksen suuruisella marginaalilla.³³
- (ii) ylittyisivätkö vakavaraisuusasetuksen 77 artiklan 1 kohdassa lueteltuja toimia toteuttavassa luottolaitoksessa siihen soveltuvat pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin sekä vakavaraisuusasetuksen 92 a tai 92 b artiklan vaatimukset vielä kolmen vuoden ajan vähintään marginaalilla, jota yhteinen kriisinratkaisuneuvosto ja EKP pitävät yhdessä

³³ Yhteenlasketut pääomavaatimukset ylittävillä pääomamäärillä tarkoitetaan, että i) ydinvakavaraisuussuhde ylittää ydinpääomavaatimuksen ja yhteenlaskettujen puskurivaatimusten summan vähintään pilarin 2 pääomaohjeistuksen mukaisella määrällä, ii) ensisijaisen pääoman suhde ylittää ensisijaisen pääoman vaatimuksen ja yhteenlaskettujen puskurivaatimusten summan vähintään pilarin 2 ohjeistuksen mukaisella määrällä ja iii) kokonaispääomasuhde ylittää yhteenlasketun pääomavaatimuksen ja yhteenlaskettujen puskurivaatimuksen summan vähintään pilarin 2 ohjeistuksen mukaisella summalla.

tarpeellisenä vakavaraisuusasetuksen 78 a artiklan edellytyksen täyttämiseksi.

- (iii) vähentämissuunnitelman vaikutus asianomaisiin omien varojen luokkiin.
- (iv) ylittysivätkö vakavaraisuusasetuksen 77 artiklan 1 kohdassa lueteltuja toimia toteuttavassa luottolaitoksessa vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetettu vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus, viimeisimmässä sovellettavassa valvonta-arviopäätöksessä ylivelkaantumisriskin varalta asetettu omien varojen lisävaatimus sekä vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1a kohdassa asetettu vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus vielä kolmen vuoden ajan vähintään viimeisimmässä sovellettavassa valvonta-arviopäätöksessä ylivelkaantumisriskin varalta asetetun lisäpääomaa koskevan ohjeistuksen suuruisella marginaalilla.
- (v) komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 30 artiklan 1 kohdan e, f ja i alakohdan nojalla toimitettavien ennakoitavien tietojen laatu sekä saman asetuksen 30 artiklan 1 kohdan h alakohdan nojalla toimitettavan arvioinnin kattavuus ja tarkkuus, mukaan lukien arvioinnissa tarkoitettujen stressitestien vakavuusaste: stressitesteihin perustuvien ennakoitavien tietojen laadunarvioinnissa keskitytään selvittämään, i) sisältyykö skenaarion suunnitteluun sekä riittävän vakavia makrotaloudellisia oletuksia että laitosten olennaisia riskejä, ja ii) onko skenaario otettu selkeästi huomioon uskottavissa pääomaa ja taloutta koskevissa arvioissa.

Jos laitos, jossa edellä esitetyt marginaalit eivät toteudu, tekee hakemuksen omien varojen vähentämisestä, hakemus voidaan silti hyväksyä tapauskohtaisesti, jos se on perusteltu asianmukaisesti hyvillä vakavaraisuusnäkökohdilla. Jos edellä ii alakohdan mukainen marginaali ei toteudu, EKP pyytää yhteiseltä kriisinratkaisuneuvostolta lausunnon siitä, saattaisiko omien varojen vähentäminen vaarantaa vakavaraisuusasetuksen 92 a tai 92 b artiklaan ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin perustuvien omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten noudattamisen.

Jos laitokselle ei ole annettu edellä i–iv alakohdissa tarkoitettua lisäpääomaa koskevaa ohjeistusta, marginaali määritetään tapauskohtaisesti laitoksen erityisolosuhteet huomioon ottaen.

9. **OMIEN VAROJEN VÄHENTÄMINEN: PÄÄOMAVAATIMUKSEN YLITTÄVÄ MARGINAALI YLEISEN ETUKÄTEISLUVAN MYÖNTÄMISTÄ VARTEN**
(vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 1 kohdan toinen alakohta)

EKP myöntää vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun yleisen etukäteisen luvan, jos siinä ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 241/2014 säädetyt edellytykset täyttyvät. EKP määrittää

vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettun marginaalin arvioituaan kaikki edellä 8 kohdassa esitetyt muut tekijät.³⁴

10. OMIEN VAROJEN VÄHENTÄMINEN: KESKINÄISET YHTIÖT, SÄÄSTÖPANKIT JA OSUUSKUNNAT (vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 3 kohta)

Vakavaraisuusasetuksen 27 ja 29 artiklassa tarkoitettujen keskinäisten yhtiöiden, säästöpankkien, osuuskuntien ja vastaavien laitosten liikkeeseen laskemien pääomainstrumenttien osalta EKP myöntää vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 3 kohdassa säädetyn poikkeuksen tapauskohtaisesti, mikäli kyseiset laitokset rajoittavat lunastuksia komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 10 ja 11 artiklassa tarkoitettulla tavalla. Se ottaa huomioon erityisesti seuraavat näkökohdat:

- (1) onko laitoksella oikeus sekä lykätä lunastusta että rajoittaa lunastettavaa määrää;
- (2) onko laitoksella tällaiset oikeudet rajoittamattomaksi ajaksi;
- (3) määrittääkö laitos rajoitusten laajuuden kulloinkin vallitsevan vakavaraisuustilanteensa perusteella ottaen huomioon
 - (i) yleisen rahoitus-, maksuvalmius- ja vakavaraisuustilanteensa,
 - (ii) ydinpääoman (CET1), ensisijaisen pääoman (T1), kokonaispääoman ja hyväksyttävien velkojen määrän suhteessa kokonaisriskin määrään ja vastuiden kokonaismäärään, sellaisina kuin niitä laitokseen sovelletaan,
 - (iii) yhteenlasketut pääomavaatimukset (myös yhteenlasketun puskurivaatimuksen), vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksen (myös vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen) sekä pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä ja vakavaraisuusasetuksen 92 a tai 92 b artiklassa asetetut vaatimukset, sellaisina kuin niitä laitokseen sovelletaan.

EKP voi asettaa lunastukselle lakiin tai sopimukseen perustuvien rajoitusten lisäksi muitakin rajoituksia.

11. ENSISIJAISEN LISÄPÄÄOMAN TAI TOISSIJAISEN PÄÄOMAN INSTRUMENTTIEN JA/TAI NIIHIN LIITTYVIEN YLIKURSSIRAHASTOJEN VÄHENTÄMINEN VIIDEN VUODEN KULUESSA NIIDEN LIIKKEESEENLASKUPÄIVÄSTÄ (vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 4 kohta)

³⁴ Vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään lisäksi ydinpääoman (CET1) instrumenteista, että ennalta vahvistettu määrä saa olla enintään 10 prosenttia määrästä, jolla ydinpääoma (CET1) ylittää vakavaraisuusasetuksessa, vakavaraisuusdirektiivissä sekä pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä säädettyjen ydinpääomavaatimusten summan, ja marginaalin, jota toimivaltainen viranomainen pitää tarpeellisenä. Jos laitos käyttää osan ydinpääomavaatimukset ylittävistä ydinpääomastaan täyttääkseen muuta kuin ydinpääomaa koskevat riskiperusteiset tai muut vaatimukset, laitoksen käyttämä määrä suurentaa EKP:n tarpeelliseksi katsomaa marginaalia.

Vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 1 kohdassa asetettujen edellytysten täytyessä EKP

- (i) sallii yleisesti ensisijaisen lisäpääoman tai toissijaisen pääoman instrumenttien ja/tai niihin liittyvien ylikurssirahastojen vähentämisen viiden vuoden kuluessa niiden liikkeeseenlaskupäivästä vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 4 kohdan c ja e alakohdassa säädetyn edellytyksin;
- (ii) sallii ensisijaisen lisäpääoman tai toissijaisen pääoman instrumenttien ja/tai niihin liittyvien ylikurssirahastojen vähentämisen viiden vuoden kuluessa niiden liikkeeseenlaskupäivästä vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 4 kohdan a, b ja d alakohdassa säädetyn edellytyksin ainoastaan, jos tapauskohtainen arviointi osoittaa sen olevan perusteltua.

12. RAHOITUSTUEN TAPAUKSESSA MYÖNNETTÄVÄ VÄLIAIKAINEN POIKKEUS, JOKA KOSKEE OMIA VAROJA INSTRUMENTTIA TAI HYVÄKSYTTÄVIEN VELKOJEN VÄHENTÄMISTÄ OMIA VAROISTA JA HYVÄKSYTTÄVISTÄ VELOISTA (vakavaraisuusasetuksen 79 artiklan 1 kohta)

EKP katsoo, että väliaikainen poikkeus omien varojen instrumenttien tai hyväksyttävien velkojen vähentämisestä voidaan myöntää rahoitustuen helpottamiseksi, kun vakavaraisuusasetuksen 79 artiklan 1 kohdassa ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 33 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät.

13. ERILLISYHTIÖN LIIKKEESEEN LASKEMAA ENSISIJAIKASTA LISÄPÄÄOMAA (AT1) JA TOISSIJAIKASTA PÄÄOMAA (T2) KOSKEVA POIKKEUS (vakavaraisuusasetuksen 83 artiklan 1 kohta)

EKP sovelsi 31.12.2021 saakka vakavaraisuusasetuksen 83 artiklan 1 kohdassa säädettyä poikkeusta erillisyhtiön liikkeeseen laskemien ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien sisällyttämiseksi luottolaitoksen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentteihin kyseisessä kohdassa ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 34 artiklassa säädetyn edellytyksin. EKP myöntää tällaisen poikkeuksen, kun erillisyhtiön omistamat muut omaisuuserät ovat minimaaliset ja merkityksettömät.

14. VÄHEMMISTÖOSUUDET, JOTKA SISÄLLYTETÄÄN KONSOLIDOITUUN YDINPÄÄOMAAN (CET1) (vakavaraisuusasetuksen 84 artikla)

EKP katsoo, että vakavaraisuusasetuksen 84 artiklan 1 kohtaa olisi tarkoituksenmukaista soveltaa luottolaitoksen emoyrityksenä toimivaan rahoitusalan holdingyhtiöön. Näin voidaan varmistaa, että lakisääteiseen pääomaan sisällytetään ainoastaan se osa konsolidoiduista omista varoista, joka saadaan nopeasti käyttöön emoyrityksen tasolla ilmenneiden tappioiden kattamiseksi.

15. POIKKEUS KRITERISTÄ ”PIENEMPI SEURAAVISTA VAATIMUKSISTA” VÄHEMMISTÖOSUUKSIEN JA EHDOT TÄYTTÄVÄN ENSISIJAIKASEN PÄÄOMAN

(T1) JA TOISSIJAISEN PÄÄOMAN (T2) LASKENNASSA (vakavaraisuusasetuksen 84 artiklan 1 kohdan a alakohda, 85 artiklan 1 kohdan a alakohda ja 87 artiklan 1 kohdan a alakohda)

Kun EKP arvioi, onko vakavaraisuusasetuksen 84 artiklan 1 kohdan a alakohdaan sovellettavan poikkeuksen seurauksena saatu vähemmistöosuuksien lisämäärä käytettävissä konsolidoidulla tasolla ilmenneiden tappioiden kattamiseen, se ottaa huomioon seuraavat seikat:

- (1) Tapauksissa, joissa vakavaraisuusasetuksen 84 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu määrä on suurempi kuin saman artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettu määrä: sitoutuuko luottolaitos ylläpitämään tytäryrityksessä kyseistä suurempaa pääomaa ja vastaako tytäryrityksen riskiprofiili emoyrityksen konsolidoidun aseman mukaista riskiprofiilia.
- (2) Muissa kuin 1 kohdan mukaisissa tapauksissa: suostuvatko muut henkilöt kuin vakavaraisuusasetuksen ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin kuuluvat yritykset, jotka omistavat vähemmistöosuuksiin, ehdot täyttäviin ensisijaiseen lisäpääomaan, ensisijaiseen pääomaan, toissijaiseen pääomaan ja ehdot täyttäviin omiin varoihin kuuluvia instrumentteja, kattamaan emoyrityksen, emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidulla tasolla ilmenneet tappiot.
- (3) Edellä 2 kohdan mukaisissa tapauksissa: onko sillä hetkellä tai ennakoitavissa muita olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä, joiden vuoksi varoja ei voida siirtää nopeasti konsolidoidulla tasolla tappioita kärsineelle emoyritykselle. Näissä tapauksissa EKP tarkastaa seuraavat seikat:
 - (i) ryhmän osakeomistukset ja oikeudellinen rakenne eivät ole esteenä omien varojen siirrettävyydelle;
 - (ii) tytäryrityksen muodollinen päätöksentekoprosessi takaa varojen nopeat siirrot;
 - (iii) yritysten säännöt, osakassopimukset tai muut sopimukset eivät sisällä määräyksiä, jotka saattavat estää varojen siirtämisen;
 - (iv) yrityksen johdossa tai hallinto- ja ohjausjärjestelmässä ei ole aiemmin esiintynyt vakavia ongelmia, jotka voisivat vaikeuttaa varojen nopeaa siirtoa;
 - (v) kolmannet osapuolet eivät voi käyttää määräysvaltaa varojen nopeassa siirrossa eivätkä estää sitä;
 - (vi) tytäryritykseltä peräisin oleva vähemmistöosuuksien lisämäärä kattaa konsolidoidulla tasolla tappiot suhteessa konsolidoituun ydinpääomaan.

- **Asiakirjat, jotka toimitetaan laitoksen hakiessa poikkeusta vakavaraisuusasetuksen 84 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 85 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 87 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisesta**

Hakemusten arviointia varten EKP odottaa valvottavien yhteisöjen toimittavan seuraavat asiakirjat:

- (i) Jos vakavaraisuusasetuksen 84 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu määrä on suurempi kuin saman artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettu määrä: näyttö siitä, että tytäryrityksen riskiprofiili vastaa emoyrityksen konsolidoidun aseman mukaista riskiprofiilia, ja näyttö sitoutumisesta ylläpitämään kyseistä suurempaa pääomaa tytäryrityksessä.
- (ii) Jos vakavaraisuusasetuksen 84 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu määrä on pienempi kuin saman artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettu määrä tai jos tytäryrityksen riskiprofiili ei vastaa emoyrityksen konsolidoidun aseman mukaista riskiprofiilia:
 - a. näyttö siitä, että muut henkilöt kuin vakavaraisuusasetuksen ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin kuuluvat yritykset suostuvat kattamaan emoyrityksen, emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidulla tasolla ilmenneet tappiot;
 - b. lausunto, jossa vahvistetaan, ettei edellä 3 kohdassa tarkoitettulle varojen siirrolle ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa käytännön esteitä ja jonka ovat hyväksyneet kyseisten tytäryritysten ylimmät hallintoelimet sekä sen Euroopan unioniin sijoittautuneen yrityksen ylimmät hallintoelimet, joka vastaa vakavaraisuusvaatimusten täyttämistä konsolidoinnin perusteella;
 - c. Euroopan unioniin sijoittautuneen riippumattoman ulkopuolisen tahon antama oikeudellinen lausunto, jonka mukaan asiaan sovellettavien lainsäädäntö- tai sääntelyasiakirjojen (myös verolainsäädännön) tai oikeudellisesti sitovien sopimusten perusteella saatujen varojen nopealle siirrolle ei ole esteitä ja jonka ovat hyväksyneet tytäryrityksen hallintoelin sekä sen Euroopan unioniin sijoittautuneen yrityksen ylin hallintoelin, joka vastaa vakavaraisuusvaatimusten noudattamisesta konsolidoinnin perusteella.
- (iii) Luettelo tytäryrityksistä, joille poikkeusta vakavaraisuusasetuksen 84 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisesta haetaan.
- (iv) Luettelo emoyrityksistä, joille poikkeusta vakavaraisuusasetuksen 84 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisesta haetaan.
- (v) Selvitys säännöksen soveltamisen vaikutuksesta konsolidoituun ydinvakavaraisuussuhteeseen.

Sama koskee soveltuvien osien vakavaraisuusasetuksen 85 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 87 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamista seuraavaa poikkeusta lukuun ottamatta: ensisijaisen pääoman ja kokonaispääoman (omien varojen) tapauksessa muut henkilöt kuin konsolidoinnin piiriin vakavaraisuusasetuksen ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kuuluvat yritykset, jotka omistavat kyseiset pääomainstrumentit, suostuvat tappioiden kattamiseen vasta, kun kyseisten yritysten pääomainstrumentteihin tai hyväksyttäviin velkoihin tehdään alaskirjaus- tai muuntamistoimia pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 59 artiklan nojalla, eikä heti emoyrityksen kärsimien tappioiden tapauksessa.

Luku 3

Pääomavaatimukset

1. Tässä luvussa esitetään pääomavaatimuksia koskevat EKP:n periaatteet.
2. Pääomavaatimukseen sovellettavan lainsäädäntö- ja sääntelykehyksen muodostavat vakavaraisuusasetuksen kolmas osa, jota tulkitaan asiaa koskevien EPV:n ohjeiden mukaisesti.
3. VAPAUTUS POSITIOIDEN LUOKITTELUSTA KAUPANKÄYNTIVARASTOON (vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 4 kohta)

EKP:n käsityksen mukaan vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 4 kohtaa ei sovelleta ainoastaan ulkoisiin liiketoimiin vaan myös saman asetuksen 106 artiklan mukaisesti toteutettuihin sisäisiin suojauksiin.

Vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 2 kohdan d–i alakohdassa tarkoitetuissa instrumenteissa olevat positiot tulisi luokitella kaupankäyntivarastoon, kun ne viedään ensimmäisen kerran laitoksen kirjanpitoon, jollei laitos ole saanut EKP:ltä lupaa luokitella kyseiset positiot kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin siinä yhteydessä, kun positio viedään laitoksen kirjanpitoon ensimmäisen kerran.

Jotta luottolaitos voisi luokitella jossakin vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 2 kohdan d–i alakohdassa tarkoitettussa instrumentissa olevan position kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin, sen tulisi tehdä EKP:lle hakemus, joka arvioidaan tapauskohtaisesti. EKP:n näkemyksen mukaan hakemuksessa tulisi luetella joko instrumenteissa olevat yksittäiset positiot tai positioyhmät. Hakemuksessa voidaan viitata yhteen tai useampaan vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 2 kohdan d–i alakohdista.

EKP ei pidä vakavaraisuusasetuksen 104 a artiklassa tarkoitettuna uudelleenluokituksena sitä, että saman asetuksen 104 artiklan 2 kohdan d–i alakohdassa tarkoitettussa instrumentissa oleva positio luokitellaan kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin EKP:ltä 104 artiklan 4 kohdan nojalla saadun suostumuksen jälkeen.

Instrumenttiryhmät määritetään niille tarkoitetun liiketoimintakontekstin perusteella ja sen mukaan, miten niillä saavutetaan riskienhallinnan tavoitteet selkeästi

liiketoimintastrategiaa noudattaen. Luottolaitoksen tulisi määritellä hakemuksessa mainitut rahoitusvälineet ja liiketoimintatavoitteet sisäisissä toimintaperiaatteissaan ja ilmoittaa EKP:lle kaikki niihin tehdyt muutokset, jotka vaikuttavat luvan laajuuteen.³⁵ Jos laitoksen hakemus ei täytä jäljempänä esitettyjä asiakirjavaatimuksia, arviointiprosessi saattaa viivästyä huomattavasti eikä EKP saa sitä päätökseen ennen kuin kaikki asiaankuuluvat asiakirjat on toimitettu.

Kun EKP arvioi vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 4 kohdan nojalla tehtyä laitoksen hakemusta, se ottaa hakemuksen kohteena olevan yksittäisen position tai positioryhmän erityistilanteen mukaan huomioon esimerkiksi seuraavat seikat:

- (i) Vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 2 kohdan e alakohtaan perustuvaa harkintavaltaa ei saa käyttää, jos markkinatakaustoiminta tarkoittaa laitoksen sisäisen määritelmän mukaan vain sitä, että tiettyä arvopaperia ostetaan ja myydään säännöllisesti ja jatkuvasti asettamalla, tekemällä tai toteuttamalla toimeksiantoja julkisesti noteerattuun hintaan.³⁶
- (ii) Vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 2 kohdan h alakohtaan perustuvaa harkintavaltaa ei saa myöntää silloin, kun on kyse arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista, jotka liittyvät kaupankäyntiin ja joilla on vakavaraisuusasetuksen 102 artiklan 2 kohdassa mainittu kaupankäyntitarkoitus.
- (iii) Miten laitos varmistaa, ettei hakemukseen sisältyviä positioita pidetä kaupankäyntitarkoituksessa eikä niillä suojata kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviä positioita, ja tuodaanko tämä selkeästi esiin vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 1 kohdan mukaisissa laitoksen toimintaperiaatteissa ja menettelyissä.
- (iv) Vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 4 kohdassa säädettyä harkintavaltaa ei saa käyttää, jos vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan mukaisten instrumenttien luokitteluvaatimusten käyttöönotto on puutteellista (positioiden luokittelu kaupankäyntivarastoon on vaikeaa esim. teknisten ongelmien tai menettelyihin/menetelmiin liittyvien ongelmien vuoksi). EKP pitää tätä erityisen merkityksellisenä vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 2 kohdan i alakohdan vaatimusten sekä instrumenttien erottamisen kannalta.
- (v) Onko hakemukseen sisältyville positioille määritelty laitoksen sisäinen riskienhallintakehys, joka on sisäisen riskinottohalukkuuden määritelmien mukainen ja jonka riskienhallinnasta vastaava ylin johto on hyväksynyt.
- (vi) Hoitavatko vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 4 kohdan nojalla käytettävän harkintavallan piiriin kuuluvia olennaisia positioita kaupankäyntivaraston ulkopuolisten erien hallinnasta vastaavat yksiköt,

³⁵ Ks. myös vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 1 kohdan mukaiset asiakirjavaatimukset.

³⁶ Positiot, jotka kuuluvat rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta 15.5.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349) 4 artiklan 7 kohdan mukaisen markkinatakaustoiminnan määritelmän piiriin.

jotka ovat erillään kaupankäyntivaraston hallinnasta vastaavista yksiköistä.³⁷

- (vii) Seuraako laitos, että vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 4 kohdan mukaisen harkintavallan piiriin kuuluvia positioita käytetään niille tarkoitetun liiketoimintakontekstin mukaisesti ja riskienhallinnan tavoitteet saavutetaan, ja onko sillä käytössä menettelyt, joita noudatetaan, kun nämä ehdot eivät enää täyty.

Kun EKP arvioi vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 4 kohdan nojalla tehtyä luottolaitoksen hakemusta, se odottaa luottolaitoksen toimittavan jäljempänä luetellut asiakirjat ja/tai viittaukset asiakirjoihin, jos niitä ole toimitettu EKP:lle jo aiemmin. Jälkimmäisessä tapauksessa luottolaitoksen on ilmoitettava selkeästi tilanteet, joissa kyseiset asiakirjat ja/tai viittaukset asiakirjoihin on toimitettu. Kun luottolaitos pyytää harkintavallan käyttöä vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 2 kohdan d–i alakohdassa lueteltujen instrumenttien osalta, sen tulisi toimittaa seuraavat asiakirjat, joista instrumenteissa tai instrumenttiryhmissä olevat positiot käyvät selkeästi ilmi:

- (i) Luettelo instrumenteista tai instrumenttiryhmistä, joille suostumusta haetaan.
- (ii) Kaupankäynti-, suojaus- ja riskienhallintastrategiat ja -periaatteet sekä asiakirjat, joissa kuvataan asiaankuuluva seuranta- ja raportointiprosessi. Jos positiot kuuluvat vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 2 kohdan d alakohdan soveltamisalaan ja luottolaitos hakee lupaa lukea ne kaupankäyntivaraston ulkopuolisiksi eriksi, koska liiketoimintatavoite on kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioden suojaaminen, laitoksen tulisi toimittaa viittaus näyttöön kyseisten positioden käytöstä suojaukseen, kuten
 - a. positioden sisäinen luokittelu suojauspositioiksi niiden koko keston ajan;
 - b. suojauksen seuranta koskeva dokumentaatio, josta käyvät ilmi muun muassa
 - i. suojauksen ja suojattavan position yksilöinti,
 - ii. suojauksen ja suojattavan position välinen suhde sekä suojauksen tehokkuus;
 - c. toimintaperiaatteet ja menettelyt, joilla varmistetaan, että johdannaisinstrumentin käyttäminen suojaukseen lopetetaan, jos suojattu instrumentti erääntyy tai myydään tai sopimus puretaan tai toteutetaan eikä sitä korvata tai jatketa toisella suojatulla instrumentilla.

³⁷ Tämä ei sulje pois tapausta, jossa ainoastaan asiamiehenä toimiva kaupankäyntiyksikkö toteuttaa kaupankäyntivaraston ulkopuolisista eristä vastaavien yksiköiden hallinnoimia liiketoimia.

- (iii) Kaupankäyntivarastoa ja sen ulkopuolisia eriä koskevien omien varojen vaatimusten osalta laadittu vaikutusarvio.³⁸
- (iv) Suunniteltu kirjanpidollinen käsittely.
- (v) Position odotettu koko, johon lupaa sovelletaan johdannaisten nimellisarvojen osalta.
- (vi) Laitoksen sisäinen hyväksyntä vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 4 kohdan soveltamiselle.
- (vii) Vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 1 kohdassa edellytetyjä säännöllisiä sisäisiä tarkastuksia koskevat raportit.
- (viii) Näyttö tai tosiseikat, jotka osoittavat, ettei positiota pidetä kaupankäyntitarkoituksessa eikä sillä suojata kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviä positioita.

Luvan piiriin voidaan sisällyttää uusi instrumenttiryhmä (jolla on uusia riskienhallintatavoitteita tai joka on lähtöisin muusta kuin luvan piiriin sillä hetkellä hyväksytystä liiketoiminnasta) vasta sen jälkeen, kun EKP on hyväksynyt luvan laajentamisen. EKP odottaa, että luottolaitokset pitävät jatkuvasti ajan tasalla (vastuuarvot sisältävää) yleiskuvausta instrumenttiryhmistä, jotka on vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 4 kohdan käyttöön myönnetyn luvan nojalla luokiteltu kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin, ja että laitokset toimittavat kuvauksen pyynnöstä EKP:lle.

4. KAUPANKÄYNTIVARASTON ULKOPUOLISIIN ERIIN LUOKITTELUA KOSKEVA VAPAUTUS (vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 5 kohta)

EKP:n käsityksen mukaan vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 5 kohtaa ei sovelleta ainoastaan ulkoisiin liiketoimiin vaan myös vakavaraisuusasetuksen 106 artiklan mukaisesti toteutettuihin sisäisiin suojauksiin.

Vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 3 kohdan i alakohdassa tarkoitetuissa instrumenteissa (riskirahastoissa olevissa instrumenteissa) olevat positiot³⁹ tulisi luokitella kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin, kun ne viedään ensimmäisen kerran laitoksen kirjanpitoon, jollei laitos ole saanut EKP:ltä lupaa luokitella kyseiset positiot kaupankäyntivarastoon siinä yhteydessä, kun positio viedään laitoksen kirjanpitoon ensimmäisen kerran.

Jotta luottolaitos voisi luokitella vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 3 kohdan i alakohdassa tarkoitettussa instrumentissa olevan position kaupankäyntivarastoon, sen tulisi tehdä EKP:lle hakemus, joka arvioidaan tapauskohtaisesti. EKP:n näkemyksen mukaan jokaisesta kohde-etuutena olevasta riskirahastosta tulisi tehdä erillinen hakemus.

³⁸ Arvioinnissa tulisi ottaa huomioon harkintavallan alaisten positioiden odotettu enimmäiskoko.

³⁹ "Riskirahastoissa oleviin instrumentteihin" kuuluvat riskirahastoissa olevat välittömät vastuut sekä instrumentit, joiden kohde-etuutena on riskirahasto.

EKP ei pidä vakavaraisuusasetuksen 104 a artiklassa tarkoitettuna uudelleenluokituksena sitä, että saman asetuksen 104 artiklan 3 kohdan i alakohdassa tarkoitettua instrumentissa oleva positio luokitellaan kaupankäyntivarastoon EKP:ltä 104 artiklan 5 kohdan nojalla saadun suostumuksen jälkeen.

Luottolaitoksen tulisi määritellä hakemuksessa mainitut liiketoimintatavoitteet sisäisissä toimintaperiaatteissaan ja ilmoittaa EKP:lle kaikki niihin tehtävät muutokset, jotka vaikuttavat luvan laajuuteen.⁴⁰ Jos laitoksen hakemus ei täytä jäljempänä esitettyjä asiakirjavaatimuksia, arviointiprosessi saattaa viivästyä huomattavasti eikä EKP saa sitä päätökseen ennen kuin kaikki asiaankuuluvat asiakirjat on toimitettu.

EKP:n näkemyksen mukaan vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 5 kohdassa säädetyn poikkeuksen soveltaminen riskirahastoissa oleviin instrumentteihin edellyttää kaikkien seuraavien edellytysten täyttymistä:

- (i) Luottolaitos ymmärtää riskirahaston strategian ja riskit sekä hallintoa koskevat ehdot; riskirahastojen sijoitusstrategia on luottolaitoksen kaupankäyntitavoitteen tai suojausstrategian mukainen, ja tämä on dokumentoitu selkeästi osana EKP:lle lähetettyjä asiakirjoja.
- (ii) Riskirahastossa ei ole ominaisuuksia, jotka estäisivät kaupankäynnin tällaisilla instrumenteilla (esim. myyntirajoitusjaksoja ja tapauksia, joissa rahasto-osuuksia voidaan lunastaa vain tietyin väliajoin – viikoittain, kuukausittain, neljännesvuosittain tai vuosittain – tai tapauksia, joissa lunastukset lopetetaan epävakaina markkinajaksoina).
- (iii) Riskirahasto on julkisesti noteerattu.
- (iv) Luottolaitos kykenee osoittamaan, että kaupankäyntivaraston mukaan lasketut omien varojen vaatimukset ovat asianmukaiset ja riittävät kattamaan riskirahastoissa olevien positoiden riskit.

Kun EKP arvioi vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 5 kohdan nojalla tehtyä laitoksen hakemusta, se ottaa hakemuksen kohteena olevan yksittäisen position tai positioryhmän erityistilanteen mukaan huomioon esimerkiksi seuraavat tekijät:

- (i) Miten laitos varmistaa, että hakemukseen sisältyviä positioita pidetään kaupankäyntitarkoituksessa tai käytetään kaupankäyntivarastossa suojaustarkoituksiin.
- (ii) Miten laitos varmistaa, että se täyttää kyseisen position osalta vähintään yhden vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 8 kohdassa mainituista edellytyksistä.

⁴⁰ Ks. myös vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 1 kohdan mukaiset asiakirjavaatimukset.

- (iii) Miten vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 5 kohdan nojalla käytettävä harkintavalta sisältyy saman artiklan 1 kohdan nojalla laadittaviin selkeästi määriteltäviin laitoksen toimintaperiaatteisiin ja menettelyihin.
- (iv) Onko hakemukseen sisältyville positioille määritelty laitoksen sisäinen riskienhallintakehys, joka on sisäisen riskinottohalukkuuden määritelmien mukainen ja jonka riskienhallinnasta vastaava ylin johto on hyväksynyt.
- (v) Hoitavatko vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 5 kohdan nojalla käytettävän harkintavallan piiriin kuuluvia olennaisia positioita kaupankäyntivaraston hallinnasta vastaavat yksiköt, jotka ovat erillään kaupankäyntivaraston ulkopuolisten erien hallinnasta vastaavista yksiköistä.⁴¹
- (vi) Seuraako laitos, että vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 5 kohdan mukaisen harkintavallan piiriin kuuluvia positioita käytetään niille tarkoitetun liiketoimintakontekstin mukaisesti ja riskienhallinnan tavoitteet saavutetaan, ja onko sillä käytössä menettelyt sellaisia positioita varten, jotka eivät enää täytä luvan ehtoja.

Kun EKP arvioi vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 5 kohdan nojalla tehtyä luottolaitoksen hakemusta, se odottaa luottolaitoksen toimittavan jäljempänä luetellut asiakirjat, jos niitä ja/tai viittauksia asiakirjoihin ei ole toimitettu EKP:lle jo aiemmin muiden asetusten, päätösten tai vaatimusten nojalla. Jälkimmäisessä tapauksessa luottolaitoksen on ilmoitettava selkeästi tilanteet, joissa kyseiset asiakirjat ja/tai viittaukset asiakirjoihin on toimitettu. Laitoksen tulisi toimittaa seuraavat asiakirjat, joista käyvät selkeästi ilmi kussakin kohde-etuutena olevassa riskirahastossa olevat positiot:

- (i) luettelo riskirahastoista, joille lupaa haetaan;
- (ii) kaupankäynti-, suojaus- ja riskienhallintastrategiat ja -periaatteet;
- (iii) asiaankuuluvia seuranta- ja raportointiprosesseja koskevat asiakirjat;
- (iv) kaupankäyntivarastoa ja sen ulkopuolisia erii koskevien omien varojen vaatimusten osalta laadittu vaikutusarvio;⁴²
- (v) suunniteltu kirjanpidollinen käsittely;
- (vi) laitoksen sisäinen hyväksyntä vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 5 kohdan soveltamiselle;
- (vii) vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 1 kohdassa edellytetyt tarkastusraportit;

⁴¹ Tämä ei sulje pois tapausta, jossa ainoastaan asiamiehenä toimiva pankkitoimintayksikkö toteuttaa kaupankäyntivaraston hallintayksiköiden hallinnoimia liiketoimia.

⁴² Arvioinnissa tulisi ottaa huomioon harkintavallan alaisten positioiden odotettu enimmäiskoko.

- (viii) näyttö tai tosiseikat, jotka osoittavat, että positiota pidetään kaupankäyntitarkoituksessa tai sillä suojataan kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviä positiota;
- (ix) näyttö siitä, että laitos kykenee saamaan riittävät tiedot riskirahaston kohde-etuksiin liittyvistä yksittäisistä vastuista tai että se on tietoinen riskirahaston toimeksiannon sisällöstä ja kykenee saamaan riskirahaston päivittäiset hintanoteeraukset.

EKP odottaa, että luottolaitokset pitävät jatkuvasti ajan tasalla (vastuuarvot sisältävää) yleiskuvausta riskirahastoista, jotka on vakavaraisuusasetuksen 104 artiklan 5 kohdan nojalla myönnetyn luvan mukaan luokiteltu kaupankäyntivarastoon, ja että laitokset toimittavat kuvauksen pyynnöstä EKP:lle.

5. RISKIPAINOTETTujen VASTUUERIEN YHTEISMÄÄRÄN LASKEMINEN – RYHMÄN SISÄISET VASTUUT (vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohta)

EKP:n näkemyksen mukaan luottolaitokselle voidaan erillisestä hakemuksesta antaa tapauskohtaisen harkinnan perusteella lupa olla soveltamatta vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 1 kohtaa. Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan a alakohdassa säädetään selkeästi, että luottolaitoksen vastapuolen on tällöin oltava toinen luottolaitos tai rahoituslaitos, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia. Lisäksi vastapuolen on oltava sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin luottolaitos (vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan d alakohta).

Seuraavassa on luettelo tekijöistä, joita EKP tarkastelee arvioinnin yhteydessä.

- (1) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan b alakohdassa asetetaan vaatimus vastapuolen kuulumisesta kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään kuin luvanhakijalaitos. Arvioidessaan tämä vaatimuksen täyttymistä EKP ottaa huomioon, sisältyvätkö arvioitavat yhteisöt vakavaraisuusasetuksen 18 artiklassa säädetyn varovaisuusperiaatteen mukaisten konsolidoinnin menetelmien perusteella kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa.
- (2) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan c alakohdassa asetetaan vaatimus, että vastapuoleen sovelletaan samoja riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjä kuin luvanhakijalaitokseen. Arvioidessaan tämän vaatimuksen täyttymistä EKP ottaa huomioon seuraavat seikat:
 - (i) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan soveltamisalaan kuuluvien yhteisöjen toimiva johto on vastuussa riskienhallinnasta, ja riskien mittaamiseen sovellettavia menetelmiä arvioidaan säännöllisesti.
 - (ii) Organisaation sisäinen viestintä on säännöllistä ja avointa, jotta ylin hallintoelin, toimiva johto, liiketoiminta-alueet, riskienhallintatoiminto ja muut valvontatoiminnot voivat jakaa riskien mittaamiseen, analysointiin ja valvontaan liittyviä tietoja.

- (iii) Organisaation sisäiset menettelyt ja tietojärjestelmät ovat johdonmukaisia ja toimivat luotettavasti koko konsolidointiryhmässä, niin että kaikki riskien lähteet voidaan tunnistaa ja riskejä voidaan mitata ja valvoa konsolidoidulla tasolla ja tarvittavassa määrin myös yksittäisen yhteisön, liiketoimintayksikön ja salkun tasolla.
 - (iv) Keskeisiä riskejä koskevat tiedot raportoidaan säännöllisesti emoyrityksen riskienhallintatoiminnolle, jotta ryhmän kaikkien asianomaisten yhteisöjen riskejä voidaan arvioida, mitata ja valvoa keskitetysti asianmukaisella tavalla.
- (3) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan e alakohdassa asetetaan vaatimus, että mitkään senhetkiset tai ennakoitavissa olevat olennaiset, käytännölliset tai oikeudelliset seikat eivät estä vastapuolta siirtämästä omia varoja nopeasti tai maksamasta takaisin velkoja luvanhakijalaitokselle.⁴³ Arvioidessaan tämä vaatimuksen täyttymistä EKP ottaa huomioon,
- (i) ovatko ryhmän osakeomistukset ja oikeudellinen rakenne esteenä omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle;
 - (ii) mahdollistaako luvanhakijalaitoksen ja sen vastapuolen väliseen omien varojen siirtoon liittyvä muodollinen päätöksentekoprosessi nopeat siirrot;
 - (iii) sisältyykö luvanhakijalaitoksen ja vastapuolen yhtiöjärjestykseen, mahdolliseen osakassopimukseen tai muihin tiedossa oleviin sopimuksiin ehtoja, jotka saattaisivat estää vastapuolta siirtämästä omia varoja nopeasti tai maksamasta velkoja takaisin luvanhakijalaitokselle;
 - (iv) onko laitoksen johdossa tai hallinto- ja ohjausjärjestelmässä aiemmin esiintynyt vakavia ongelmia, jotka voisivat haitata omien varojen nopeaa siirtoa tai velkojen takaisinmaksua;
 - (v) voivatko kolmannet osapuolet käyttää määräysvaltaa omien varojen nopeassa siirrossa tai velkojen takaisinmaksussa tai estää niitä;
 - (vi) osoittaako COREP-vakavaraisuusraportointiin kuuluva lomake C06.02, jonka tarkoitus on antaa kokonaisnäkemys riskien ja omien varojen jakautumisesta ryhmässä, että estettä olisi.

- **Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan mukaisiin lupapäätöksiin liittyvät asiakirjat**

Kun EKP arvioi vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan nojalla tehtyä luottolaitoksen hakemusta, se odottaa luottolaitoksen toimittavan seuraavat asiakirjat, jos niitä ei ole toimitettu EKP:lle jo aiemmin muiden asetusten, päätösten tai vaatimusten nojalla:

- (i) ajantasainen organisaatiokaavio ryhmän yhteisöistä, jotka kuuluvat kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään samassa

⁴³ Kansallisesta yrityslainsäädännöstä johtuvia rajoituksia lukuun ottamatta.

jäsenvaltiossa, yksittäisten yhteisöjen asema vakavaraisuusvalvonnan näkökulmasta (luottolaitos, sijoituspalveluyritys, rahoituslaitos) sekä luettelo yhteisöistä, jotka aikovat soveltaa vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohtaa;

- (ii) kuvaus riskienhallintaperiaatteista ja riskienvalvonnasta sekä niiden keskitetystä määrittelystä ja soveltamisesta;
- (iii) ryhmätason riskienhallintajärjestelyjen mahdollinen sopimusperusta sekä täydentävät asiakirjat, esimerkiksi ryhmän yhteisöjen luottoriskiä, markkinariskiä, likviditeettiriskiä ja operatiivista riskiä koskevat toimintaperiaatteet;
- (iv) kuvaus emoyrityksen mahdollisuuksista panna täytäntöön ryhmätason riskienhallinta;
- (v) kuvaus mekanismista, jolla varmistetaan omien varojen nopea siirto ja velkojen takaisinmaksu, jos jokin ryhmän yhteisö joutuu taloudellisiin vaikeuksiin;
- (vi) ylimmän hallintoelimen hyväksymä saatekirje, jossa on sovellettavan lainsäädännön mukainen emoyrityksen laillisen edustajan allekirjoitus sekä vakuutus siitä, että merkittävä valvottava luottolaitos täyttää kaikki vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdassa säädetty edellytykset ryhmätasolla;
- (vii) riippumattoman kolmannen osapuolen tai yhteisön sisäisen lakiasiainosaston antama ja emoyrityksen ylimmän hallintoelimen hyväksymä oikeudellinen lausunto, jossa vakuutetaan, että varojen siirrolle tai velkojen maksamiselle ei ole sovellettavasta lainsäädännöstä (kuten verolainsäädännöstä) tai sääntelystä taikka oikeudellisesti sitovista sopimuksista johtuvia esteitä kansallisessa yhtiölainsäädännössä asetettuja rajoituksia lukuun ottamatta;
- (viii) vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan soveltamislupaa hakevien emoyrityksen ja ryhmän yhteisöjen ylimpien hallintoelinten hyväksymä ja laillisten edustajien allekirjoittama lausunto siitä, että varojen siirrolle tai velkojen maksamiselle ei ole käytännöllisiä esteitä.

6. TIETOJEN KERUU (vakavaraisuusasetuksen 179 artikla)

EKP sallii luottolaitoksille jonkin verran vakavaraisuusasetuksen 179 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan viimeisessä virkkeessä tarkoitettua joustoa ennen 1.1.2007 kerättyjä tietoja koskevien vaatimusten soveltamisessa, mikäli laitokset ovat tehneet tietoihin tarvittavat muutokset, joilla ne saadaan yleisesti ottaen vastaamaan vakavaraisuusasetuksen 178 artiklassa annettua maksukyvyttömyyden määritelmää tai vakavaraisuusasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa annettua tappion määritelmää.

7. MERKITTÄVÄN RISKIN SIIRTÄMINEN (vakavaraisuusasetuksen 244 artiklan 2 ja 3 kohta sekä 245 artiklan 2 ja 3 kohta)

EKP odottaa, että alullepanijana toimivat laitokset, jotka aikovat

- (i) tunnustaa merkittävän luottoriskin siirron vakavaraisuusasetuksen 244 artiklan 2 kohdan tai 245 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai
- (ii) hakea vakavaraisuusasetuksen 244 artiklan 3 kohdan tai 245 artiklan 3 kohdan mukaista lupaa,

ilmoittavat EKP:lle merkittävän luottoriskin siirron tunnustamista koskevan viranomaisohjeistuksen mukaisesti.⁴⁴

EKP arvioi merkittävän luottoriskin siirron arvopaperistamiset merkittävän luottoriskin siirtoa koskevien Euroopan pankkiviranomaisen ohjeiden mukaisesti.⁴⁵

- **Siirretyn luottoriskin merkittävyyden arviointi**

- (1) Vakavaraisuusasetuksen 244 artiklan 2 kohdan tai 245 artiklan 2 kohdan mukainen merkittävän luottoriskin siirto**

Edellä i alakohdan soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa vakavaraisuusasetuksen 244 artiklan 2 kohdassa tai 245 artiklan 2 kohdassa säädettyjen edellytysten on täyttyttävä. Tämä tarkoittaa etenkin seuraavaa:

- (i) jos arvopaperistamistransaktio sisältää mezzanine-posiitioita, alullepanijan on osoitettava täyttävänsä vakavaraisuusasetuksen 244 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tai 245 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetyn edellytyksen;
- (ii) muissa tapauksissa alullepanijan on osoitettava täyttävänsä vakavaraisuusasetuksen 244 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tai 245 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyt edellytykset.

Molemmissa tapauksissa EKP arvioi erityisen tarkkaan sellaisten etuoikeusluokkien tiheyden, joita käytetään merkittävän luottoriskin siirron osoittamiseksi.

Vaikka edellytykset täytyisivät vain toisessa edellä mainituista tapauksista, EKP voi silti katsoa, ettei merkittävää luottoriskiä ole siirretty kolmansille osapuolille, jos merkittävän luottoriskin siirrolla aikaan saatua riskipainotettujen vastuuerien vähentämistä ei voida perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille.

Kun EKP arvioi, onko riskipainotettujen vastuuerien vähentäminen riskin siirron vuoksi perusteltua, se käyttää erityisesti määrällistä testiä, jossa alullepanijan aikaan saamaa pääomavaatimusten pienenemistä verrataan siihen luottoriskitappioiden

⁴⁴ "Ohjeet merkittävän luottoriskin siirron tunnustamismenettelystä", valvontaelimen puheenjohtajan kirje merkittävien pankkien johdolle, 24.3.2016.

⁴⁵ Ohjeet asetuksen (EU) 575/2013 243 ja 244 artiklassa tarkoitetusta merkittävästä luottoriskin siirrosta (EBA/GL/2014/05), Euroopan pankkiviranomainen, heinäkuu 2014.

osuuteen, joka on siirretty arvopaperistamisen kautta kolmansille osapuolille. Määrällinen testi läpäistään, jos pääomavaatimusten vähentämisen helpotus (suhdeluku 1) on pienempi tai yhtä suuri kuin siirretty riski (suhdeluku 2).

Suhdeluku 1 saadaan vähentämällä toisistaan seuraavat: a) koko arvopaperistettua salkkua koskevat omien varojen vaatimukset, jotka on laskettu arvopaperistamista ennen yleisen luottoriskikehyksen mukaisesti, odotetuista tappioista aiheutuva vajetta tarvittaessa mukaan lukien; sekä b) arvopaperistamisen jälkeen alullepanijalle jääviä positiivisia koskevat omien varojen vaatimukset jaettuina koko arvopaperistettua salkkua koskevilla omien varojen vaatimuksilla, jotka on laskettu arvopaperistamista ennen yleisen luottoriskikehyksen mukaisesti, odotetuista tappioista aiheutuva vajetta tarvittaessa mukaan lukien.

Suhdeluku 2 saadaan laskemalla yhteen kolmansille osapuolille siirrettyihin arvopaperistamispositioihin kohdennetut arvopaperistetun salkun koko juoksuajalta odotettavissa olevat tappiot ja vakavaraisuusasetuksessa tarkoitetut odottamattomat tappiot ja jakamalla saatu summa koko arvopaperistetun salkun juoksuajalta odotettavissa olevien tappioiden ja odottamattomien tappioiden summalla.

Määrällistä testiä tarkastellaan arvopaperistamisen alullepanon yhteydessä siten, että tarkastelu kattaa arvopaperistamisen koko elinkaaren eri skenaarioissa ja perusskenaarion lisäksi myös stressiolosuhteet. Tarkastelun tulisi kattaa myös kaikki arvopaperistamisen rakenteelliset piirteet. Ne tulisi ottaa huomioon rahavirtamalleissa, jotka alullepanijan suositellaan toimittavan merkittävän luottoriskin siirtoa koskevan EKP:n ohjeistuksen liitteessä I olevan D kohdan 12 alakohdan mukaisesti.

EKP myös tarkastaa, että alullepanija on laskenut oikein määrällisen testin tärkeimmät syöttötiedot, jotka sen tulisi toimittaa merkittävän luottoriskin siirtoa koskevan EKP:n ohjeistuksen mukaisesti.

EKP toteuttaa perusteellisen arvioinnin arvopaperistamisesta, joista sille on ilmoitettu merkittävän luottoriskin siirtoa koskevan ohjeistuksen mukaisesti (ks. myös Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet merkittävästä luottoriskin siirrosta, II osaston 3 jakso).

Kun kyseessä ovat toistuvat transaktiot ja transaktiot, joilla ei ole innovatiivisia piirteitä tai rakenteellisia piirteitä, jotka voisivat tehdä niistä monimutkaisia, perusteellinen arviointi on yleensä hyvin yksinkertainen. Jos kyseessä ovat monimutkaiset transaktiot ja transaktiot, joita alulle panevilla laitoksilla on vain vähän tai ei lainkaan kokemusta arvopaperistamisesta, perusteellinen arviointi voi kuitenkin kestää pidempään sen varmistamiseksi, että riski on tosiasiallisesti siirretty.

EKP tekee perusteellisen arvioinnin merkittävän luottoriskin siirtoa koskevien Euroopan pankkiviranomaisen ohjeiden mukaisesti.⁴⁶

Silloin, kun merkittävä luottoriski arvioidaan vakavaraisuusasetuksen 244 artiklan 2 kohdan tai 245 artiklan 2 kohdan nojalla, EKP antaa virallisen päätöksen vain siinä

⁴⁶ Ks. edellinen alaviite.

tilanteessa, että se vastustaa merkittävän luottoriskin siirtoa 244 artiklan 2 kohdan tai 245 artiklan 2 kohdan nojalla. Jos EKP ei vastusta merkittävän luottoriskin siirtoa, se käyttää toimenpidekirjelmää.

(2) Vakavaraisuusasetuksen 244 artiklan 3 kohdan tai 245 artiklan 3 kohdan mukainen merkittävän luottoriskin siirto

Tällaiset arvopaperistamiset edellyttävät aina EKP:ltä yksittäistä myönteistä päätöstä, jossa alullepanijalle annetaan lupa tunnustaa merkittävän luottoriskin siirto.

EKP suorittaa edellä 1 kohdassa kuvatun arvopaperistamisen perusteellisen arvioinnin aina, kun lupaa merkittävän luottoriskin siirrolle haetaan vakavaraisuusasetuksen 244 artiklan 3 kohdan tai 245 artiklan 3 kohdan nojalla.

EKP myös tarkastaa, että arvopaperistaminen läpäisee edellä 1 kohdassa kuvatun määrällisen testin.

• Merkittävän luottoriskin siirron tehokkuuden arviointi

Edellä 1 kohdassa mainittujen seikkojen lisäksi EKP tarkastaa myös, että alullepanija täyttää arvopaperistamista koskevat vakavaraisuusasetuksen 244 artiklan 4 kohdan tai 245 artiklan 4 kohdan vaatimukset, jotka koskevat luottoriskin siirron tehokkuuden osoittamista. EKP käyttää tarkastuksessa asiakirjoja, jotka alullepanijan tulisi toimittaa merkittävän luottoriskin siirtoa koskevan EKP:n ohjeistuksen mukaisesti.

• Merkittävän luottoriskin siirron hallinnointi

EKP tarkastaa myös, että alullepanijalla on asiaankuuluvat hallinnointi- ja toimintaperiaatteet, joiden avulla se voi laatia oman arvionsa luottoriskin ja merkittävän luottoriskin siirrosta. EKP käyttää tarkastuksessa asiakirjoja, jotka alullepanijan tulisi toimittaa merkittävän luottoriskin siirtoa koskevan EKP:n ohjeistuksen liitteessä I olevan D kohdan 10 alakohdan mukaisesti.

8. SISÄISEN MALLIN MENETELMÄN KÄYTTÖ (vakavaraisuusasetuksen 283 artiklan 3 kohta)

EKP antaa laitoksille luvan käyttää rajoitetun ajan sisäisen mallin menetelmää vaihteittain eri liiketoimintatyyppeihin vakavaraisuusasetuksen 283 artiklan 3 kohdan nojalla. Lupa myönnetään tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen.

Arvioinnissa EKP ottaa huomioon,

- (i) kuuluvatko tavanomaiset korko- ja valuuttajohdannaiset mallin hyväksymisajankohtana sen peruskattavuuden piiriin, ja kattaako se 50 prosenttia sekä riskipainotetuista omaisuuseristä (laskettu muuhun kuin sisäisen mallin menetelmään perustuvien vastuiden kanssa vakavaraisuusasetuksen 271 artiklan 1 kohdan mukaisesti) että liiketoimien lukumäärästä (eli oikeudelliset liiketoimet, ei yksittäisvelvoitteita);

- (ii) saavutetaanko kolmen vuoden kuluessa yhteenlasketun vastapuoliluottoriskin osalta yli 65 prosentin kattavuus (liiketoimesta riippuen joko sisäisen mallin menetelmällä tai muulla menetelmällä lasketuista) riskipainotetuista omaisuuseristä ja yli 70 prosentin kattavuus liiketoimien lukumäärästä (oikeudelliset liiketoimet, ei yksittäisvelvoitteita);
- (iii) jääkö riskipainotetuista omaisuuseristä enemmän kuin 35 prosenttia liiketoimien lukumäärästä enemmän kuin 30 prosenttia sisäisen mallin menetelmän ulkopuolelle kolmen vuoden jakson jälkeen, jolloin luottolaitoksen edellytetään osoittavan, että joko jäljellä olevia liiketoimityyppejä ei voida mallintaa puuttuvien kalibrintitietojen vuoksi tai standardimenetelmällä lasketut vastuut, joita käytetään, ovat riittävän varovaiset.

9. VASTUUARVON LASKEMINEN VASTAPUOLILUOTTORISKIN OSALTA
(vakavaraisuusasetuksen 284 artiklan 4 ja 9 kohta)

EKP arvioi tarpeen vaatia vakavaraisuusasetuksen 284 artiklan 4 kohdan mukaiseen vastuuarvon laskelmaan korkeampaa α -kerrointa kuin 1,4 tapauskohtaisesti mallin puutteista ja malliriskistä riippuen. Se katsoo lisäksi, että vakavaraisuuslaskennassa α -kertoimella tulisi olla lähtökohtaisesti edellä mainitussa kohdassa säädetty arvo.

10. POIKKEUS, JOKA KOSKEE ERILLISEN KORKO-, VUOKRA- JA OSINKOKOMPONENTIN LASKEMISTA TIETYILLE TYTÄRYRITYKSILLE
(vakavaraisuusasetuksen 314 artiklan 3 kohta)

EKP arvioi hakemukset, joissa pyydetään lupaa laskea tietyille tytäryrityksille erillinen korko-, leasing- ja osinkokomponentti vakavaraisuusasetuksen 314 artiklan 3 kohdassa säädetyn poikkeuksen mukaisesti. Arvioinnissa otetaan huomioon seuraavat seikat.

Vakavaraisuusasetuksen 314 artiklan 3 kohdan b alakohdassa asetettu edellytys siitä, että huomattavaan osaan tytäryritysten vähittäis- tai yrityspankkitoimintoihin sisältyvistä luottovastuista liittyy suuri maksukyvyttömyyden todennäköisyys (PD): Tämän edellytyksen arvioinnin yhteydessä EKP ottaa huomioon, esittääkö lupaa hakeva luottolaitos näyttöä siitä, että vähintään 50 prosenttia tytäryrityksen vähittäis- ja yrityspankkitoiminnan luottovastuita koskevista PD-arvoista (jotka on arvioitu IFRS 9:n mukaisesti vaiheessa 1 olevien vastuiden viiden viime vuoden PD-arvojen perusteella) ovat vähintään kaksi kertaa niin suuret kuin emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen vastaavien luottovastuiden PD-arvot, jotka ovat vaiheessa 1 ja jotka on arvioitu samalla ajanjaksolla yksittäisen yrityksen tasolla.

Vakavaraisuusasetuksen 314 artiklan 3 kohdan c alakohdassa asetettu edellytys siitä, että poikkeuksen käyttö muodostaa asianmukaisen perustan luottolaitoksen operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiselle. Tämän edellytyksen arvioinnin yhteydessä EKP kiinnittää huomiota etenkin seuraaviin ohjeellisiin kriteereihin:

- (i) luottolaitokselle operatiivisen riskin vuoksi aiheutuneet vuotuiset tappiot viiden viime vuoden aikana verrattuna sen liiketoimintaindikaattorikomponenttiin;
- (ii) onko poikkeushakemuksen kohteena olevan tytäryrityksen operatiivisten tappioiden suhde operatiivisen riskin pääomavaatimuksiin laskettuna kyseisen yrityksen tasolla viiden viime vuoden ajalta merkittävästi suurempi kuin luottolaitoksen operatiivisten tappioiden suhde operatiivisen riskin pääomavaatimuksiin laskettuna viiden viime vuoden ajalta konsolidoinnin perusteella.

Ohjeellisten kriteerien arvioinnin tuloksesta riippumatta vakavaraisuusasetuksen 314 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua poikkeusta koskeva hakemus voidaan hyväksyä tapauskohtaisesti, jos se on perusteltu asianmukaisilla vakavaraisuusnäkökohdilla.

11. VAIHTOEHTOISEN STANDARDIMENETELMÄN KÄYTÖN SISÄINEN TARKASTUS TOIMIVALTAISTA VIRANOMAISTA TYYDYTTÄVÄLLÄ TAVALLA JA TARKASTUSTIHEYD (vakavaraisuusasetuksen 325 c artikla)

- (1) EKP arvioi vakavaraisuusasetuksen 325 c artiklan vaatimusten täyttymisen integroidusti yleisellä itsearviointilomakkeella, joka kattaa saman artiklan 5 kohdassa edellytetyt luottolaitosten riippumattomat tarkastusprosessit, edellytykset tarkastusten harventamiseksi joka toiseen vuoteen saman artiklan 6 kohdan toisen alakohdan nojalla ja 7 kohdassa edellytetyt prosessin, jolla valvontaviranomaiset varmistavat, että vaihtoehtoista standardimenetelmää käytetään moitteettomasti. EKP voi muuttaa itsearviointilomaketta sen jälkeen, kun vakavaraisuusasetuksen 325 c artiklan 8 kohdan nojalla laaditut Euroopan pankkiviranomaisen tekniset sääntelystandardit arviointimenetelmistä ovat tulleet voimaan.
- (2) EKP odottaa, että vakavaraisuusasetuksen 325 c artiklan 5 kohdassa edellytettyä riippumatonta tarkastusprosessia käytetään asianmukaisen ja säännöllisen tarkastussyklin mukaisesti osana vuotuista tarkastussuunnitelmaa. Tätä varten EKP toimittaa luottolaitoksille itsearviointilomakkeen, ja niiden odotetaan käyttävän lomakkeen viimeisintä saatavilla olevaa versiota. Kansainvälisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviksi pankeiksi (G-SIB) luokiteltujen laitosten odotetaan toimittavan itsearviointilomakkeen vuosittain ja kaikkien muiden laitosten joka toinen vuosi. EKP:n käsityksen mukaan tämä ei vaikuta luottolaitosten säännölliseen tarkastussykliin (ks. myös 5 kohta jäljempänä).⁴⁷
- (3) Ensimmäisen riippumattoman tarkastuksen arviointia varten kaikki vakavaraisuusasetuksen 325 c artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetut näkökohdat on arvioitava kattavasti jokaisessa luottolaitoksessa, joka soveltaa vaihtoehtoista standardimenetelmää siitä riippumatta, käytetäänkö menetelmää yksin vai yhdessä vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän kanssa. EKP odottaa, että ensimmäisen

⁴⁷ Itsearviointilomake toimitetaan aina luottolaitoksen riippumattoman tarkastusprosessin jälkeen.

riippumattoman tarkastuksen arviointi tehdään ja toimitetaan EKP:lle itsearviointilomakkeen yhteydessä (ks. yllä) 12 kuukauden kuluessa vaihtoehtoisen standardimenetelmän soveltamisesta omien varojen vaatimuksen laskentaan, jos laitos tekee tarkastuksen vuosittain, tai 24 kuukauden kuluessa, jos laitos tekee tarkastuksen joka toinen vuosi.

- (4) EKP odottaa, että luottolaitokset arvioivat myöhempiä säännöllisiä riippumattomia tarkastuksia varten kattavasti kaikki vakavaraisuusasetuksen 325 c artiklan 6 kohdassa kuvatut vaihtoehtoisen standardimenetelmän näkökohdat tarkastussyklin aikana vähintään joka kolmas vuosi (joka neljäs vuosi, jos laitos soveltaa harvennettua tarkastusväliä), vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan IV osaston 1 a luvun nojalla myönnettyjen lupien arviointi mukaan lukien.⁴⁸
- (5) Tarkastussykli on dokumentoitava asianmukaisesti, ja asiakirjoista on käytävä ilmi edellä 4 kohdassa tarkoitettu kunkin näkökohdan tarkastustiheys⁴⁹ sekä näkökohtien viimeinen tarkastuspäivä.
- (6) Sen estämättä, mitä edellä 5 kohdassa todetaan, vuositarkastuksen⁵⁰ odotetaan kattavan kaikki seikat, joita on muutettu edellisen riippumattoman säännöllisen tarkastuksen jälkeen joko hallinnon, toimintaperiaatteiden, menetelmien tai prosessien osalta, myös vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan IV osaston 1 a luvun nojalla myönnettyihin lupiin liittyvät seikat.
- (7) EKP odottaa, että luottolaitokset dokumentoivat riippumattomassa vuositarkastuksessa⁵¹ tehdyt havainnot ja harjoittavat niiden seurantaan. Tarkastusasiakirjoista tulisi käydä ilmi myös kunkin tarkastushavainnon vakavuus (itsearviointilomakkeessa on tätä varten värikoodit). Luottolaitosten odotetaan laativan riippumattomassa tarkastuksessa ilmenneiden tärkeimpien puutteiden korjaussuunnitelman. Suunnitelmassa esitetään yksityiskohtaisesti kunkin tuloksen osalta toteutettavat korjaavat toimet, myös niiden vastuuyksiköt ja määräaika.
- (8) EKP odottaa, että sisäisen tarkastuksen toiminto seuraa aiemmista tarkastuksista johtuvien korjaavien toimien etenemistä ja vielä korjaamatta olevia kohteita sekä arvioi, onko aiempiin tarkastushavaintoihin perustuvat toimet saatettava päätökseen laitoksen sisäisten vastuuyksiköiden toimittaman aineiston ja sisäisen tarkastuksen suorittaman arvioinnin perusteella.
- (9) Kun EKP arvioi vakavaraisuusasetuksen 325 c artiklassa asetettujen edellytysten täyttymistä, se odottaa saavansa luottolaitokselta seuraavat asiakirjat:

⁴⁸ Vakavaraisuusasetuksen 325 b artiklan, 325 e artiklan 3 kohdan, 325 j artiklan 1 ja 2 kohdan, 325 q artiklan 6 ja 7 kohdan sekä 325 t artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti.

⁴⁹ Vakavaraisuusasetuksen 325 c artiklan 6 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettut näkökohdat.

⁵⁰ Tarkastus tehdään joka toinen vuosi, jos laitos soveltaa vakavaraisuusasetuksen 325 c artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä vaihtoehtoa.

⁵¹ Riippumaton tarkastus tehdään joka toinen vuosi, jos laitos soveltaa vakavaraisuusasetuksen 325 c artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä vaihtoehtoa.

- (i) itsearviointilomakkeen viimeisin päivitetty versio ja
 - (ii) laitoksen sisäisen tarkastuksen toiminnon päällikön allekirjoittama ja ylimmän hallintoelimen hyväksymä tarkastuskertomus, joka sisältää itsearvioinnin keskeiset tulokset, yhteenvedo tarkastushavainnoista ja niiden vakavuudesta sekä korjaussuunnitelman tilannekatsaus.
- (10) EKP odottaa, että luottolaitos esittää itsearviointilomakkeen toimittamisen yhteydessä EKP:lle pyynnön, jos se haluaa harventaa vakavaraisuusasetuksen 325 c artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja riippumattomia tarkastuksia tai jos se ei enää sovellu tällaiseen toimenpiteeseen. Itsearvioinnin jatkotoimena EKP ilmoittaa luottolaitokselle sekä päätöksensä siitä, soveltuuko laitos käyttämään harkintavaltaa tarkastusten harventamiseen, sekä luokitteluun myöhemmin tehtävät muutokset.
- (11) Kun EKP päättää, voiko luottolaitos soveltaa riippumattomaan tarkastukseen harvempaa tarkastusväliä, se voi tarkastella paitsi kansainvälisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäväksi pankiksi määrittämisen kriteerejä (ks. edellä 2 kohta) myös muita olennaisia tietoja, jotka koskevat muun muassa itsearvioinnissa mainittuja merkittäviä puutteita, markkinariskistä tai hallinnosta ja ohjauksesta vakavaraisuuden kokonaisarvioinnissa (SREP) saatuja pistemääriä sekä tarkastuskäynneillä tai muissa tarkastuksissa tehtyjä havaintoja, joiden osalta korjaavat toimet ovat vielä tekemättä.
12. LUPA KÄYTTÄÄ HERKKYYKSIEN VAIHTOEHTOISTA MÄÄRITELMÄÄ (DELTA JA VEGA; vakavaraisuusasetuksen 325 t artiklan 5 ja 6 kohta)
- (1) Tässä osassa esitetään EKP:n arviointi, joka koskee vaihtoehtoisten delta- ja vegariskiherkkyyksien käyttöä vaihtoehtoisen standardimenetelmän herkkyyksiperusteisessa menetelmässä. EKP arvioi luottolaitosten sisäisten määritelmien ja asetuksen mukaisten määritelmien erojen olennaisuuden seuraavien laatukriteerien perusteella. EKP katsoo, että herkkyyksien vaihtoehtoisissa määritelmässä ei ole olennaista laadullista eroa asetuksen mukaisiin määritelmiin nähden, jos vaihtoehtoiset määritelmät kuvastavat ensimmäisen kertaluvun approksimaatioita siitä, miten reaktiivisia instrumenttien arvot ovat riskitekijöiden muutoksille.⁵² Tavanomaista suuremmille muutoksille voidaan esimerkiksi määrittää eri tasoja, ja yksisuuntaisen muutoksen sijaan voidaan käyttää kaksisuuntaista muutosta tai analyttisiä derivaattoja, jos tämä johtaa tarkoituksenmukaisempaan riskien mittaamiseen luottolaitoksen kaupankäyntisalkussa.
- (2) EKP odottaa luottolaitosten kykenevän osoittamaan, että herkkyyksien vaihtoehtoiset määritelmät ovat vakavaraisuusasetuksen 325 t artiklan 5 kohdan b alakohdassa ja 6 kohdan b alakohdassa edellytetyjä asetuksen mukaisia vakiomääritelmiä tarkoituksenmukaisempia. Tämä voidaan osoittaa yhdenmukaistamalla laitoksen käytäntöjä toimialan parhaiden käytäntöjen

⁵² Parhaat markkinakäytännöt sisältävät erilaisia tekniikoita, kuten adjungoidun algoritmisen differoinnin tai vegaherkkyysien osalta muunnokset, jotka perustuvat normaalilla tai lognormaalilla jakaumalla tai stokastisilla SABR-malleilla (stochastic alfa-beta-rho) tehtyihin laskelmiin.

kanssa tai tekemällä herkkyysistä laadukkaampia laskelmia esimerkiksi parantamalla numeerista vakautta tai laskelmien tarkkuutta tai tehokkuutta tai yhtenäistämällä ne paremmin analyttisten ratkaisujen kanssa.

- (3) EKP odottaa luottolaitoksille lisää joustoa tämän laadullisen olennaisuuskriteerin soveltamisessa. Jo hyväksytyt hakemukset ovat edelleen voimassa ja mahdollistavat vaihtoehtoisten herkkyysmääritelmien soveltamisalan laajentamisen, sillä niiden katsotaan olevan numeerisesti vakaampia ja reagoivan riskeihin herkemmin kuin vakiomääritelmät. EKP odottaa myös, että asetuksen mukaisten laskukaavojen ja luottolaitosten omien laskukaavojen rinnakkaiskäytön välttäminen yksinkertaistaa seurantaprosessia, kun päähuomio siirtyy sovellettavien herkkyysien laatuun ja niiden taustalla oleviin hinnoitteluinstrumentteihin, jotka ovat vaihtoehtoisen standardimenetelmän kulmakiviä.
- (4) EKP:n näkemyksen mukaan valikoituihin riski- tai instrumenttiluokkiin tai instrumentteihin voidaan soveltaa vaihtoehtoisia delta- ja vegaherkkyysien määritelmiä samanaikaisesti asetuksen mukaisten herkkyysmääritelmien kanssa. EKP:n yleisodotuksena⁵³ on, että samaan instrumenttiin ja riskitekijään sovelletaan johdonmukaisesti samoja herkkyysmääritelmiä.
- (5) EKP odottaa, että luottolaitokset, jotka käyttävät herkkyysien vaihtoehtoisia määritelmiä vakavaraisuusasetuksen 325 t artiklan 5 ja 6 kohdan nojalla, toimittavat harkintavallan käyttöä koskevan hakemuksen yhteydessä luettelon kaikista vaihtoehtoisista herkkyysmääritelmistä. Luettelo tulisi pitää jatkuvasti ajan tasalla ja toimittaa pyynnöstä EKP:lle. Siihen tulisi sisältyä seuraavat tiedot asiaankuuluvalla tarkkuustasolla (tarkkuustason tulisi kattaa ainakin kukin yksilöllinen vaihtoehtoinen herkkyysmääritelmä, jonka mukaan tiettyä vaihtoehtoista määritelmää voidaan käyttää useampaa kuin yhtä instrumenttityyppiä tai riskitekijää varten):
 - (i) vaihtoehtoisen herkkyyden tarkka määritelmä (herkkyystyyppistä riippuen määritelmään voi sisältyä muun muassa tavanomaisesta poikkeavan muutoksen suunta, koko tai suurusluokan soveltaminen),
 - (ii) niiden instrumenttien, riskiluokkien ja riskitekijöiden laajuus, joihin vaihtoehtoista herkkyyttä sovelletaan,
 - (iii) dokumentaatio siitä, onko vaihtoehtoinen herkkyysmääritelmä
 - (a) käytössä riskienhallinnan tarkoituksiin,
 - (b) käytössä tulosraportoinnissa toimivalle johdolle,
 - (c) riippumattoman riskiyksikön vastuulla,

⁵³ Yleisodotuksista poiketen laitos voi käyttää erilaisia myynti- tai hinnoittelujärjestelmiä, joissa eri riskiluokkiin käytetään eri menetelmiä.

(d) tarkoituksenmukaisempi kuin vastaava asetuksen mukainen herkkyysmääritelmä.

- (6) EKP arvioi, onko luottolaitoksilla validointi- ja tarkastusprosessit, jotka kattavat vaihtoehtoiset herkkyysmääritelmät ja niiden käytön. EKP odottaa, että riippumaton validointiyksikkö arvioi ensimmäisen hakemuksen yhteydessä etenkin vaihtoehtoisten herkkyysmääritelmien sisäisen käytön ja soveltuvuuden vakavaraisuusasetuksen 325 t artiklan 5 ja 6 kohdassa asetettujen edellytysten mukaisesti. Sen lisäksi riippumattoman validointiyksikön osallistumista odotetaan vain, kun määritelmässä tapahtuu seuraavassa kohdassa lueteltuja muutoksia. EKP odottaa, että tarkastusprosessi on vakavaraisuusasetuksen 325 c artiklan 6 kohdan c alakohdassa asetettujen vaatimusten mukainen.
- (7) EKP odottaa, että luottolaitokset luovat prosessin vaihtoehtoisten herkkyysien käytön jatkuvaa seuranta varten. Seurannan tulisi kattaa asiaankuuluvat prosessit⁵⁴ ja muutokset niiden käytössä⁵⁵ sen arvioimiseksi, täyttääkö laitos jatkuvasti vakavaraisuusasetuksen 325 t artiklan 5 ja 6 kohdassa asetetut edellytykset. Seurantaprosessin tuloksista tulisi tiedottaa luottolaitoksen sisällä, ja jos vaatimuksia ei täytetä, siitä tulisi ilmoittaa valvojalle kohtuullisen ajan kuluessa. EKP katsoo, että luottolaitoksen tulisi käyttää sisäisessä viestinnässään itse määrittelemiään eskalointimenettelyjä.
- (8) Kun EKP arvioi, täyttääkö vakavaraisuusasetuksen 325 t artiklan 5 ja 6 kohdan nojalla tehty hakemus lainsäädännössä asetetut edellytykset, se odottaa luottolaitoksen toimittavan seuraavat asiakirjat:
- (i) perustelut vaihtoehtoisten herkkyysien käytölle sekä asiakirjat, jotka vahvistavat laitoksen täyttävän vakavaraisuusasetuksen 325 t artiklan vaatimukset. Tällaisia asiakirjoja ovat
 - (a) riskienhallinnan ja tuloraportoinnin prosessien yleiskuvaus (joka sisältää organisaatiokaaviot ja tehtävät);
 - (b) yleiskuvaus kyseeseen tulevista instrumenteista tai instrumenttiryhmistä ja riskiluokista sekä lyhyt kuvaus vaihtoehtoisten määritelmien tyypeistä, kuten perustelut, jotka vahvistavat vaihtoehtoisen määritelmän käytön riskienhallinnan tarkoituksiin ja tuloraportointiin toimivalle johdolle;
 - (c) selvitys siitä, etteivät vaihtoehtoiset herkkyysmääritelmät poikkea olennaisesti asetuksen mukaisista määritelmistä (ks. edellä 1 kohdassa esitetty laatukriteeri);
 - (d) vaihtoehtoisten herkkyysmääritelmien tarkoituksenmukaisuus (ks. edellä 2 kohta);

⁵⁴ Muun muassa tietojen laadunvarmistusprosessit, laskentaprosessit ja tekniset prosessit.

⁵⁵ Muun muassa muutokset herkkyysien määritelmässä tai muutokset, jotka johtuvat uusien instrumenttien sisällyttämisestä soveltamisalaan.

- (ii) asiaankuuluvat sisäisen tarkastuksen kertomukset⁵⁶, jotka kattavat
 - (a) vaihtoehtoisten herkkyyismääritelmien käytön;
 - (b) validoinnin;
 - (c) asiaankuuluvat riskienvalvontaprosessit, jotka kattavat myös tulosraportoinnin;
 - (d) herkkyyksien laskentamenetelmiä koskevat tarkastushavainnot, jotka eivät ole vielä johtaneet korjaaviin toimiin (hinnoittelumalliin liittyvät ongelmat pois lukien);
- (iii) dokumentoinnin seuranta, mukaan lukien viestintäprosessi (ks. edellä).

13. TODENNÄKÖISEN TAPPIOLUVUN LASKEMINEN (vakavaraisuusasetuksen 366 artiklan 4 kohta)

EKP:n näkemyksen mukaan lisäkerroin vakavaraisuusasetuksen 364 ja 365 artiklassa tarkoitetun omien varojen vaatimuksen laskemista varten tulisi laskea kaupankäyntisalkun oletetun ja todellisen arvomuutoksen perusteella ja 366 artiklan 3 kohdassa esitettyjen ehtojen mukaisesti.

14. DELTA- JA VEGARISKEJÄ KOSKEVAT OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET STANDARDIMENETELMÄLLÄ LASKETUISSA VASTUUN ARVONOIKAISUISSA (VAIHTOEHTOISET HERKKYYDET) (vakavaraisuusasetuksen 383 b artiklan 2 kohta)

EKP arvioi hakemukset, joissa pyydetään lupaa käyttää vaihtoehtoisia delta- ja vegariskierkkyyksien määritelmiä kaupankäyntivarastoon kuuluvaa positiota koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan VI osaston nojalla. Tällöin EKP noudattaa soveltuvien osin samaa lähestymistapaa kuin arvioidessaan hakemuksia, joissa pyydetään lupaa käyttää vakavaraisuusasetuksen 325 t artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoisia delta- ja vegariskierkkyyksiä tämän oppaan mukaisesti.

15. SISÄISTEN LUOKITUSTEN KÄYTTÖ LUOTTOLUOKKIEN MÄÄRITTÄMISEKSI VASTUUN ARVONOIKAISURISKIN STANDARDIMENETELMÄÄ (SA-CVA) JA PERUSMENETELMÄÄ (BA-CVA) VARTEN (vakavaraisuusasetuksen 383 p ja 383 s artikla sekä 384 artiklan 2 kohta)

EKP:n näkemyksen mukaan sisäisten luottoluokitusten käyttö luottoluokkien määrittämisessä tulisi hyväksyä vain, jos käytössä on valvojan samoille vastapuolille hyväksymä sisäisten luottoluokitusten malli (IRB).

Lisäksi EKP voi harkita suostumuksen epäämistä, jos yhteisellä valvontaryhmällä on hyväksyttyyn IRB-malliin liittyviä epäilyjä ja epäilyt perustuvat sellaisiin erittäin vakaviin tarkastushavaintoihin, joista johtuvia rajoituksia tai ehtoja ei ole vielä

⁵⁶ Sisäisen tarkastuksen ei edellytetä sisältyvän tämän luvun 12 kappaleen 7 kohdassa kuvattuun seurantaprosessiin.

noudatettu. Yhteinen valvontaryhmä pitää olennaisina vain havaintoja, jotka vaikuttavat IRB-mallin kykyyn määrittää luottoluokat.

Luku 4

Laitosten suojajärjestelmät

1. Tässä luvussa esitetään EKP:n periaatteet, jotka koskevat laitosten suojajärjestelmän jäseniksi liittyneisiin luottolaitoksiin sovellettavien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä.
2. Sovellettavan lainsäädäntö- ja sääntelykehyksen muodostavat vakavaraisuusasetuksen ensimmäinen, toinen ja kolmas osa sekä komission delegoitu asetus (EU) N:o 2015/61.
3. **MAKSUVALMIUTTA KOSKEVAT VAPAUTUKSET** (vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 4 kohta)

EKP myöntää vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 4 kohdan nojalla vapautuksia luottolaitoksille, jotka kuuluvat samaan laitosten suojajärjestelmään, mikäli kaikki vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Yksittäisen alayhteisön tason raportointivaatimukset aiotaan säilyttää.

Arvioinnissa sovelletaan edellä luvussa 1 ja etenkin sen kohdissa 1–5 mainittuja asiakirjoja, jotka koskevat yleisiä ehtoja haettaessa vapautuksia vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla sekä tilanteen mukaan lisäehtoja haettaessa vapautusta maksuvalmiusvaatimuksesta tai pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta.

Luottolaitoksen on esitettävä lisäksi seuraavat asiakirjat:

- (i) todiste valtuutuksen pätevyydestä sekä jäljennös valtuutuksen saaneen allekirjoituksesta;
 - (ii) oikeudellinen sopimus, jossa määrätään alakonsolidointiryhmään kuuluvan yhteisön peruuttamattomat oikeudet valvoa vapautettuja yhteisöjä likviditeettiriskin hallintajärjestelmässä.
4. **OMISTUSOSUUKSIEN VÄHENTÄMINEN LAITOSTEN SUOJAJÄRJESTELMIEN TAPAUKSESSA** (vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohta)

EKP odottaa, että vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot ilmoitetaan tämän osan mukaisesti. Kun teknisiä täytäntöönpanostandardeja on ryhdytty soveltamaan, ilmoitustiheyttä ja -muotoa koskevia ehtoja tarkistetaan ja muutetaan tarpeen mukaan.

EKP antaa laitoksille tapauskohtaisesti ja vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdassa säädettyjen edellytysten täytyessä mahdollisuuden olla vähentämättä omistussuosuuksia samaan suojajärjestelmään kuuluvien muiden laitosten omien varojen instrumenteista, kun ne laskevat omia varoja yksittäisen laitoksen tasolla tai alakonsolidointiryhmän tasolla. Tässä arvioinnissa EKP ottaa huomioon, täyttyvätkö seuraavat säädöskehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

- (1) Vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan a alakohdan iv alakohdassa edellytetään osoitusta siitä, että laitosten suojajärjestelmän laajennettu yhteenlaskettu laskelma vastaa luottolaitosryhmien konsolidoituja tilinpäätöksiä sääntelevän direktiivin 86/635/ETY⁵⁷ säännöksiä. Ulkopuolisen tilintarkastajan on tarkastettava laskelma, ja omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö sekä omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estettävä laskelmassa.
- (i) Laajennetun yhteenlasketun laskelman tarkastuksesta vastaavan ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava vuosittain, että
- (a) yhteenlaskumenetelmällä varmistetaan, että kaikki ryhmän sisäiset vastuut on poistettu;
- (b) omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö ja omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estetty;
- (c) laitosten suojajärjestelmän jäsenten väliset muut liiketoimet eivät ole johtaneet omien varojen epäasianmukaiseen hankintaan konsolidointitasolla.
- (2) Vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan a alakohdan iv alakohdan viimeisessä virkkeessä edellytetään, että laitosten suojajärjestelmän konsolidoitu tase tai laajennettu yhteenlaskettu laskelma ilmoitetaan toimivaltaisille viranomaisille vähintään vakavaraisuusasetuksen 430 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa vahvistetuin määräajoin. Tällöin on noudatettava seuraavia raportointivaatimuksia:
- (i) Konsolidoitua tasetta tai laajennettua yhteenlaskettua laskelmaa koskevat tiedot on ilmoitettava vähintään puolivuositain.
- (ii) Konsolidoitua tasetta tai laajennettua yhteenlaskettua laskelmaa koskevien tietojen on oltava asetuksen (EU) 2015/534 (EKP/2015/13) mukaiset seuraavasti:
- (a) Jos laitosten suojajärjestelmät laativat konsolidoidun taseen IFRS-standardien mukaisesti, niiden on ilmoitettava FINREP-raportoinnin mukaiset tiedot täydellisinä.
- (b) Kaikkien muiden laitosten suojajärjestelmien on toimitettava valvontaan liittyvien rahoitustietojen raportoinnin tietopisteet (asetuksen (EU) 2015/534 (EKP/2015/13) liite IV). Laitosten suojajärjestelmien on ilmoitettava ainoastaan ne rahoitustietojen raportoinnin tietopisteet, jotka laitosten suojajärjestelmän kaikkien jäsenten on ilmoitettava laitoskohtaisesti.

⁵⁷ Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).

- (3) Vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan a alakohdan v alakohdassa edellytetään, että laitosten suojajärjestelmien piiriin kuuluvat laitokset täyttävät yhdessä konsolidoidulla tasolla tai laajennetulla yhteenlasketulla tasolla vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan mukaiset omien varojen vaatimukset ja ilmoittavat vaatimusten täyttämistä vakavaraisuusasetuksen 430 artiklan mukaisesti. Kun EKP arvioi tämän kriteerin täyttymistä, se kiinnittää huomiota seuraaviin seikkoihin:
- (i) Kaikki ryhmän sisäiset vastuut ja laitosten suojajärjestelmän jäsenten väliset osakkuudet on poistettava konsolidoinnin tai yhteenlaskun yhteydessä.
 - (ii) Laitosten suojajärjestelmän jäsenten toimittamien tietojen on perustuttava samoihin tilinpäätösstandardeihin, tai on tehtävä asiaankuuluva muutoslaskelma.
 - (iii) Omia varoja koskevien konsolidointiraporttien laatimisesta vastaavan yhteisön on suoritettava laitosten suojajärjestelmän jäsenten toimittamien tietojen riittävä laadunvarmistus ja tarkastettava säännöllisin väliajoin omat tietotekniset järjestelmänsä, joita käytetään konsolidointiraporttien laadintaan.
 - (iv) Ilmoitukset on tehtävä vähintään neljä kertaa vuodessa.
 - (v) Tiedot on ilmoitettava komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/451 liitteessä 1 olevilla COREP-lomakkeilla. Laajennetulla yhteenlasketulla tasolla tehtävän omien varojen ja omia varoja koskevien vaatimusten raportoinnin on perustuttava laitosten suojajärjestelmän yksittäisten jäsenten omista varoista ja omia varoja koskevista vaatimuksista laatimiin raportteihin.
- (4) EKP selvittää vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan a alakohdan v alakohdan toisen virkkeen osalta, vaaditaanko laitosten suojajärjestelmässä sellaisille osuuskunnan jäsenille tai oikeushenkilöille kuuluvan osuuden vähentämistä, jotka eivät ole laitosten suojajärjestelmän jäseniä. EKP ei edellytä vähentämistä, mikäli omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö ja omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten ja vähemmistöosakkaan, jos se on laitos, välillä on estetty. EKP ottaa huomioon,
- (i) missä määrin laitosten suojajärjestelmän ulkopuolisten laitosten omistamat vähemmistöosuudet sisältyvät konsolidoidulla tai yhteenlasketulla tasolla laadittavaan omien varojen laskelmaan;
 - (ii) sisältyvätkö vähemmistöosuudet implisiittisesti vähemmistöosuuksia omistavien laitosten omien varojen kokonaismäärään;
 - (iii) sovelletaanko laitosten suojajärjestelmässä sen ulkopuolisten laitosten omistamien vähemmistöosuuksien osalta vakavaraisuusasetuksen 84,

85 ja 86 artiklaa, kun omia varoja lasketaan konsolidoidulla tasolla tai laajennetulla yhteenlasketulla tasolla.

5. VAKAVARAISUUSHALLINNASSA KÄYTETTÄVIEN LAITOSTEN
SUOJAJÄRJESTELMIEN HYVÄKSYTTÄVYYSARVIOINNIT
(vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohta)

Tässä kohdassa määritetään kriteerit, joita EKP noudattaa arvioidessaan laitosten suojajärjestelmiin kuuluvien valvottavien luottolaitosten hakemuksia vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan mukaisen luvan saamiseksi.

EKP voi tapauskohtaisesti myöntää laitoksille luvan olla soveltamatta vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 1 kohdan vaatimuksia laitosten suojajärjestelmän jäsenten välisiin vastuisiin sekä luvan soveltaa kyseisiin vastuisiin 0 prosentin riskipainoa, jos 113 artiklan 7 kohdan edellytykset täyttyvät.

Ennen vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan a–i alakohdan mukaisten edellytysten yksityiskohtaista arviointia EKP arvioi, kykeneekö laitosten suojajärjestelmä tarjoamaan jäsenlaitoksilleen riittävää tukea likviditeettiin ja/tai vakavaraisuuteen liittyvissä vakavissa häiriöissä. Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdassa ei määritetä tiettyä ajankohtaa, jolloin tukea on pystyttävä antamaan likviditeetin ja vakavaraisuuden varmistamiseksi ja maksukyvyttömyyden estämiseksi. Laitosten suojajärjestelmän tulisi varmistaa ennakoivilla ja oikea-aikaisilla toimilla, että sen jäsenlaitokset noudattavat omia varoja ja likviditeettiä koskevia sääntelyvaatimuksia. Mikäli ennaltaehkäisevät toimet eivät ole riittäviä, laitosten suojajärjestelmän tulee päättää käytännön tuen tai rahoitustuen antamisesta. Laitosten suojajärjestelmästä katsotaan olevan tarpeen myöntää tukea jäsenlaitokselle viimeistään silloin, kun ei voida kohtuudella olettaa, että laitoksen konkurssi olisi estettävissä muilla toimenpiteillä. Laitosten suojajärjestelmien perustana oleviin sopimusperusteisiin tai lakisääteisiin järjestelyihin tulisi sisältyä laaja valikoima toimenpiteitä, prosesseja ja mekanismeja, jotka ohjaavat suojajärjestelmän toimintaa. Käytettävissä tulisi olla paitsi lievempiä toimenpiteitä, kuten jäsenlaitosten tarkempi seuranta tarkoituksenmukaisten indikaattorien ja laajennettujen raportointivaatimusten perusteella, myös jäsenlaitoksen riskiprofiilin ja rahoitusongelmien mukaan mitoitettuja mittavampia toimenpiteitä, kuten suora pääoma- ja likviditeettituki.

EKP tarkastelee lupahakemusten arvioinnissa seuraavia seikkoja.

- (1) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan a alakohdan sekä 6 kohdan a ja d alakohdan mukaisesti EKP tarkistaa, täyttyvätkö seuraavat edellytykset:
 - (i) Vastapuoli on laitos tai rahoituslaitos, johon sovelletaan asiaankuuluvia vakavaraisuusvaatimuksia.
 - (ii) Lupaa hakevat laitosten suojajärjestelmän jäsenet ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon.
- (2) EKP arvioi, täyttyykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan a alakohdassa ja 6 kohdan e alakohdassa asetettu edellytys siitä, että

vastapuolen omien varojen nopealle siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle laitokselle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä. Arvioinnin yhteydessä EKP tarkistaa, että

- (i) laitosten suojajärjestelmän jäsenten omistusrakenne ja oikeudellinen rakenne eivät estä omien varojen siirtoa tai velkojen takaisinmaksua;
 - (ii) laitosten suojajärjestelmän jäsenten väliseen omien varojen siirtoon liittyvä muodollinen päätöksentekoprosessi mahdollistaa nopeat siirrot;
 - (iii) laitosten suojajärjestelmän jäsenten yhtiöjärjestyksiin, mahdollisiin osakassopimuksiin tai muihin tiedossa oleviin sopimuksiin ei sisälly ehtoja, jotka saattaisivat estää vastapuolta siirtämästä omia varoja tai maksamasta velkoja;
 - (iv) laitosten suojajärjestelmän jäsenillä ei ole aiemmin esiintynyt vakavia yrityksen johtoon tai hallinto- ja ohjausjärjestelmään liittyviä ongelmia, jotka voisivat vaikeuttaa omien varojen nopeaa siirtoa tai velkojen takaisinmaksua;
 - (v) kolmannet osapuolet eivät voi käyttää määräysvaltaa omien varojen nopeassa siirrossa tai velkojen takaisinmaksussa eivätkä estää niitä;
 - (vi) tiedot laitosten suojajärjestelmän jäsenten välisistä aiemmista varojensiirroista, jotka osoittavat niiden pystyvän siirtämään nopeasti varoja tai maksamaan takaisin velkoja, otetaan huomioon;
 - (vii) laitosten suojajärjestelmän roolia välittäjänä kriisinhallinnassa ja suojajärjestelmän vastuuta varojen tarjoamisesta ongelmista kärsiville laitosten suojajärjestelmän jäsenille pidetään ratkaisevan tärkeinä.
- (3) EKP arvioi, täyttykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan b alakohdassa asetettu edellytys, jonka mukaan olemassa olevien järjestelyjen tulee taata, että laitosten suojajärjestelmä voi tarvittaessa myöntää saatavilla olevista varoistaan tukea, jonka antamiseen se on sitoutunut. Arvioinnin yhteydessä EKP tarkastelee seuraavien seikkojen toteutumista:
- (i) Laitosten suojajärjestelmien perustana oleviin järjestelyihin sisältyy laaja valikoima toimenpiteitä, prosesseja ja mekanismeja, jotka ohjaavat suojajärjestelmän toimintaa. Järjestelyihin tulisi kuulua useita mahdollisia menettelyjä: sekä lievempiä toimenpiteitä että tukea tarvitsevan jäsenlaitoksen riskiprofiilin ja sen rahoitusongelmien mukaan mitoitettuja mittavampia toimenpiteitä, kuten suora pääoma- ja likviditeettituki. Laitosten suojajärjestelmällä tulisi olla riittävät oikeudet puuttua järjestelmän tukitoimenpiteisiin. Laitosten suojajärjestelmän antaman tuen tulisi olla ehdollista (tukea tarvitsevan laitoksen edellytetään esimerkiksi käynnistävän tiettyjä elvytys- ja uudelleenjärjestelytoimenpiteitä).
 - (ii) Laitosten suojajärjestelmän hallintorakenne ja tukipäätösprosessi mahdollistavat tuen antamisen oikea-aikaisesti. Päätökset pääoman

määrästä tulisi yleensä tehdä muutamassa viikossa ja likviditeettitoimenpiteistä huomattavasti nopeammin tukitarpeen toteamisen jälkeen, esimerkiksi hätätilanteissa jo seuraavana päivänä.

- (iii) Laitosten suojajärjestelmä on selvästi sitoutunut antamaan tukea, kun sen jäsenlaitos on – aiemmasta riskienvalvonnasta ja varhaisista tukitoimenpiteistä huolimatta – maksukyvytön tai kärsii maksuvalmiusvaikeuksista tai tämä on todennäköistä. Lisäksi laitosten suojajärjestelmän tulisi varmistaa, että sen jäsenlaitokset täyttävät omia varoja ja likviditeettiä koskevat sääntelyvaatimukset.
- (iv) Laitosten suojajärjestelmä toteuttaa säännöllisesti stressitestejä pääomaan ja likviditeettiin liittyvien mahdollisten tukitoimenpiteiden suuruuden määrittämiseksi. Olennaiset laitoskohtaiset riskit⁵⁸ ja järjestelmäriskit⁵⁹ tulisi ottaa riittävästi huomioon stressiskenaarioissa. Tässä yhteydessä laitosten suojajärjestelmän tulisi myös tarkastella yksittäisiä jäsenlaitoksia koskevissa stressitesteissä, missä määrin tuen tarve voi levitä jäsenlaitosten välillä ja miten tämä voi laajentaa sokkia ja kuluttaa suojajärjestelmän tukikapasiteetin loppuun. Laitosten suojajärjestelmän tulisikin seurata, miten stressiskenaariot vaikuttaisivat yksittäisten jäsenlaitosten kykyyn täydentää laitosten suojajärjestelmän varoja.
- (v) Laitosten suojajärjestelmän riskinkantokyky (joka koostuu järjestelmään maksetuista varoista ja mahdollisista jälkikäteen kerättävistä maksuosuuksista sekä niihin verrattavissa olevista sitoumuksista) on riittävä tuen tarjoamiseksi suojajärjestelmän jäsenille.
- (vi) Laitosten suojajärjestelmälle on luotu ennakkorahasto, jolla varmistetaan, että suojajärjestelmällä on riittävästi varoja tukitoimenpiteitä varten.
 - (a) Ennakkorahastoon kerättävät maksuosuudet noudattavat selkeästi määritettyjä periaatteita.
 - (b) Varoja sijoitetaan vain likvideihin ja turvallisiin instrumentteihin, jotka voidaan realisoida milloin tahansa ja joiden arvo ei ole riippuvainen laitosten suojajärjestelmän jäsenten ja niiden tytäryhtiöiden vakavaraisuus- ja likviditeettiasemasta.
 - (c) Ennakkorahaston vähimmäistavoitekokoa määritettäessä otetaan huomioon laitosten suojajärjestelmän stressitestin tulokset.
 - (d) Varojen nopean saatavuuden varmistamiseksi ennakkorahastolle määritetään riittävä vähimmäiskoko.

Laitosten suojajärjestelmän voidaan katsoa olevan talletusten vakuusjärjestelmä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin

⁵⁸ Olennainen siinä mielessä, että laitosten suojajärjestelmän yksittäisten jäsenten haavoittuvuustekijät tulevat vaikuttamaan olennaisesti koko järjestelmään.

⁵⁹ Olennainen siinä mielessä, että järjestelmäriski voi vaikuttaa olennaisesti koko suojajärjestelmään.

2014/49/EU⁶⁰ (talletussuojadirektiivin) nojalla. Suojajärjestelmälle voidaan myös antaa kansallisessa lainsäädännössä säädettyin edellytyksin lupa käyttää käytettävissä olevia rahoitusvaroja, jotka on kerätty talletussuojadirektiivin kansallisen täytäntöönpanosäädöksen nojalla ja joilla toteutetaan tukitoimenpiteitä luottolaitoksen konkurssin estämiseksi. EKP ottaa käytettävissä olevat rahoitusvarat huomioon, kun se arvioi, millaisia varoja on käytettävissä tuen antamiseen. EKP ottaa arviossaan huomioon myös, että laitosten suojajärjestelmillä ja talletusten vakuusjärjestelmillä on eri käyttötarkoitukset: suojajärjestelmän tarkoituksena on suojata sen jäseniä ja vakuusjärjestelmän tarkoituksena on suojata tallettajia erityisesti luottolaitoksen maksukyvyttömyyden seurauksilta.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että talletussuojadirektiivin kansallisten täytäntöönpanosäädösten nojalla kerättävät varat riittäisivät myös laitosten suojajärjestelmien tarkoituksiin. EKP pitää pankkivalvonnan kannalta ensiarvoisen tärkeänä, että laitosten suojajärjestelmä perustaa erillisen ennakkorahaston yksinomaan omia tarkoituksiaan varten, jotta se voisi antaa tukea kohdennetusti ja ennakoivasti.

- (4) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan c alakohdan mukaan laitosten suojajärjestelmässä on oltava yhdenmukaisesti määriteltyjä ja siihen soveltuvia järjestelmiä riskien valvomiseksi ja luokitteluun (antaen täydellisen yleiskuvan järjestelmän kaikkien yksittäisten osapuolten riskitilanteesta ja laitosten suojajärjestelmästä kokonaisuudessaan) sekä vastaavat vaikutusmahdollisuudet. Lisäksi kyseisillä järjestelmillä tulee valvoa maksukyvyttömiä vastuita vakavaraisuusasetuksen 178 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kun EKP arvioi edellytyksen täyttymistä, se tutkii,
- (i) ovatko laitosten suojajärjestelmän jäsenlaitokset velvollisia toimittamaan järjestelmän ylimmälle vastuuelimelle⁶¹ säännöllisesti ajantasaiset tiedot riskitilanteestaan, mukaan lukien tiedot omista varoista ja omien varojen vaatimuksista.
 - (ii) käytetäänkö laitosten suojajärjestelmässä asianmukaisia tietovirtoja ja tietotekniikkajärjestelmiä.
 - (iii) määritteleeö laitosten suojajärjestelmän ylin vastuuelin jäsenlaitosten soveltamalle riskienhallintajärjestelmälle yhdenmukaiset standardit ja menetelmät.
 - (iv) käytetäänkö laitosten suojajärjestelmässä riskien seurantaan ja luokitteluun yhteisiä riskimääritelmiä, seurataanko kaikissa laitoksissa samoja riskiluokkia ja käytetäänkö riskien mittaamisessa samaa luottamustasoa ja aikaväliä. Suojajärjestelmän seurantatoimiin on

⁶⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

⁶¹ Laitosten suojajärjestelmän organisaatiosta riippuen vastuuelin voi olla esimerkiksi yhteisö tai komitea, joka tekee laitosten järjestelmää ja sen jäseniä koskevat tarvittavat päätökset.

kuuluttava myös ennakoiva osa, jotta toimissa voidaan ennakoida makrotaloudellisen toimintaympäristön mahdollisen huononemisen vaikutusta järjestelmään.

- (v) luokitellaanko jäsenlaitokset laitosten suojajärjestelmän käyttämissä riskien seuranta- ja luokitusjärjestelmissä riskitilanteen mukaan. Suojajärjestelmän tulisi siis jakaa jäsenensä riskiluokkiin, jotta toimenpiteet voidaan toteuttaa oikea-aikaisesti ja ennakoivasti.⁶² Riskien seuranta- ja luokitusjärjestelmiin tulisi liittää laukaisevia tekijöitä, jotka käynnistävät suojajärjestelmässä tukipäätösprosessin. Laukaisevat tekijät ovat edellä mainituissa järjestelmissä eräänlainen varautumisjärjestely.
 - (vi) pystyykö laitosten suojajärjestelmä vaikuttamaan jäsenlaitosten riskitilanteeseen antamalla niille muun muassa ohjeita tai suosituksia esimerkiksi tiettyjen toimien rajoittamiseksi tai tiettyjen riskien pienentämiseksi.
 - (vii) voiko laitosten suojajärjestelmä tilata riippumattomia tarkastajia jäsenyhteisöjensä tarkastusta varten.
- (5) EKP arvioi, täyttyykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan d alakohdassa asetettu edellytys siitä, että laitosten suojajärjestelmä suorittaa omaa riskiarviointia ja ilmoittaa sen tulokset järjestelmän yksittäisille jäsenille. Arvioinnin yhteydessä EKP tutkii, täyttyvätkö seuraavat edellytykset:
- (i) Laitosten suojajärjestelmä arvioi säännöllisesti jäsenlaitostensa toimialan riskit ja heikkoudet.
 - (ii) Laitosten suojajärjestelmän ylimmän vastuuelimen suorittamien riskiarvioiden tuloksista laaditaan yhteenvetoraportti tai muu asiakirja, ja tulokset ilmoitetaan asiaankuuluville suojajärjestelmän päätöksentekoeleimille ja/tai jäsenille pian niiden valmistumisen jälkeen.
 - (iii) Yksittäiset jäsenet saavat tiedon laitosten suojajärjestelmän määrittämästä riskiluokituksesta, kuten vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan c alakohdassa edellytetään.
- (6) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan e alakohdan mukaan laitosten suojajärjestelmän on laadittava ja julkaistava vähintään kerran vuodessa konsolidointitason raportti, joka sisältää taseen, tuloslaskelman, tilannekatsauksen ja riskiraportin laitosten suojajärjestelmästä kokonaisuudessaan, tai raportti, joka sisältää kokonaistaseen, kokonaistuloslaskelman, tilannekatsauksen ja riskiraportin ja koskee laitosten suojajärjestelmää kokonaisuudessaan. Kun EKP arvioi edellytyksen täyttymistä, se tutkii,
- (i) tarkastaako riippumaton ulkopuolinen tilintarkastaja konsolidointitason raportin tai (aggregointitason) kokonaisraportin asiaankuuluvien

⁶² Tämä koskee sekä taloudellisia että muita toimenpiteitä, joita laitosten suojajärjestelmä toteuttaa.

tilinpäätössääntöjen mukaan. Myös aggregointimenetelmä tarkastetaan tarvittaessa.

- (ii) onko ulkopuolisella tilintarkastajalla velvollisuus antaa tilintarkastuslausunto.
- (iii) ovatko konsolidoinnissa/aggregoinnissa mukana kaikki laitosten suojajärjestelmän jäsenet, kaikkien jäsenten tytäryhtiöt, kaikki välirakenteet, kuten holdingyhtiöt ja laitosten suojajärjestelmää ohjaava yhteisö (mikäli oikeushenkilö).
- (iv) jos laitosten suojajärjestelmä laatii kokonaistaseen ja kokonaistuloslaskelman sisältävän raportin: voidaanko aggregointimenetelmällä varmistaa, että kaikki ryhmän sisäiset vastuut nettoutetaan.

- (7) EKP tarkistaa vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan f alakohdan nojalla, sisältääkö lakisääteisten järjestelyjen pohjana oleva sopimus tai säädös ehdon, jonka mukaan laitosten suojajärjestelmän jäsenten on ilmoitettava vähintään 24 kuukautta aikaisemmin, jos ne haluavat lakkauttaa suojajärjestelmän.

EKP katsoo, että kun jäsenlaitos päättää erota järjestelmästä, sen tulisi varmistaa täyttävänsä sääntelyvaatimukset myös eroamisen jälkeen, ja suojajärjestelmän tulisi varmistaa säilyvänsä häiriönsietokykyisenä jäsenlaitoksen lähdön jälkeen.

- (8) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan g alakohdan mukaan omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö (eli pääoman moninkertainen hyväksikäyttö) sekä omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estettävä. Kun EKP arvioi vaatimuksen täyttymistä, se tarkistaa seuraavat seikat:

- (i) Voiko konsolidoidun tai kokonaistilinpäätöksen ulkopuolinen tilintarkastaja vahvistaa, että pääoman moninkertainen hyväksikäyttö sekä omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estetty.
- (ii) Ovatko laitosten suojajärjestelmän jäsenten operaatiot johtaneet omien varojen epäasianmukaiseen hankintaan yksittäisten laitosten tasolla, alakonsolidointitasolla tai konsolidointitasolla.

- (9) EKP arvioi, täyttyykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan h alakohdassa asetettu edellytys siitä, että laitosten suojajärjestelmän on perustuttava liiketoimintaprofiililtaan suurelta osin samankaltaisten luottolaitosten laajaan jäsenyyteen. Arvioinnin yhteydessä EKP ottaa huomioon seuraavat seikat:

- (i) Laitosten suojajärjestelmässä tulisi olla riittävästi jäseniä (jäseniksi mahdollisesti soveltuvien laitosten joukosta), jotta järjestelmä pystyy toteuttamaan tarvittavat tukitoimenpiteet.
- (ii) Laitosten liiketoimintaprofiilin arvioinnissa otetaan huomioon muun muassa niiden liiketoimintamalli ja -strategia, koko, asiakkaat, alueellinen painottuminen, tuotteet, rahoitusrakenne, merkittävät riskiluokat sekä myyntiyhteistyö- ja palvelusopimukset muiden laitosten suojajärjestelmien jäsenten kanssa.
- (iii) Laitosten suojajärjestelmän jäsenlaitosten erilaisten liiketoimintaprofiilien tulisi mahdollistaa niiden riskitilanteiden valvonta ja luokittelu käyttämällä järjestelmiä, jotka on määritetty suojajärjestelmässä yhdenmukaisesti (vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan c alakohta).
- (iv) Laitosten suojajärjestelmässä tehdään usein yhteistyötä, eli verkoston keskuslaitokset ja muut erityislaitokset tarjoavat tuotteita ja palveluita muille suojajärjestelmän jäsenille. Kun EKP arvioi liiketoimintaprofiilien yhdenmukaisuutta, se selvittää, miten tiiviisti laitosten suojajärjestelmän jäsenten liiketoiminta on liitetty suojajärjestelmän verkostoon (esim. paikallispankeille tarjotut tuotteet ja palvelut, yhteisille asiakkaille tarjotut palvelut ja toiminta pääomamarkkinoilla).

(10) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan i alakohdan mukaan toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät 113 artiklan 7 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut järjestelmät ja valvovat niitä säännöllisesti. Jotta viranomaiset voivat valvoa tarkasti, täyttävätkö merkittävien ja vähemmän merkittävien laitosten yhdessä muodostamat laitosten suojajärjestelmät vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan c ja d alakohdan vaatimukset, sekä EKP:n että asiaankuuluvan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on saatava samat tiedot, joita tarvitaan suojajärjestelmän jäsenen riskitilanteen huolellisessa arvioinnissa.

EKP katsoo myös, että laitosten suojajärjestelmien jäsenten tulisi olla jatkuvasti ajan tasalla siitä, kuinka paljon niiden vakavaraisuusvaatimuksia on järjestelmän jäsenyyden ansiosta lievennetty. EKP odottaakin, että laitosten suojajärjestelmän jäsenet määrittävät vähintään vuosittain järjestelmän jäsenyyteen liittyvät hyödyt ja jäsenyyden vaikutuksen keskeisiin viranomaisvaateisiinsa. EKP voi pyytää laitosten suojajärjestelmän jäseniä toimittamaan sille näiden määritysten tulokset.

6. LAITOSTEN SUOJAJÄRJESTELMÄN JÄSENIKSI LIITTYNEITÄ LUOTTOLAITOKSIA KOSKEVAT MUUT VAPAUTUKSET JA SÄÄNNÖKSET

Jos luottolaitokselle myönnetään vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu lupa, se voi käyttää luvan kattamiin vastuisiin pysyvästi standardimenetelmää vakavaraisuusasetuksen 150 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla. Kyseisiin vastuisiin ei myöskään sovelleta vakavaraisuusasetuksen 395 artiklan 1 kohtaa, joka koskee suurten asiakasriskien rajoittamista.

Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu lupa on myös yhtenä ennakkoodellytyksenä sille, että laitosten suojajärjestelmien jäsenille voidaan myöntää muita lupia. Muita lupia ovat

- (i) lupa soveltaa maksuvalmiusvaatimuksen laskennassa ulosvirtauksen pienempää ja sisäänvirtauksen suurempaa prosenttiosuutta (vakavaraisuusasetuksen 422 artiklan 8 kohta ja 425 artiklan 4 kohta sekä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 ja 34 artikla),
- (ii) vapautus sisäänvirtauksen ylärajan soveltamisesta komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla,
- (iii) lupa soveltaa korkeampia käytettävissä olevia pysyvän rahoituksen kertoimia tai alempia vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia (vakavaraisuusasetuksen 428 h artikla). Näiden vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä koskevat EKP:n periaatteet käydään läpi oppaan luvussa 6.

Luku 5

Suuret asiakasriskit

1. Tässä luvussa esitetään suurten asiakasriskien käsittelyä koskevat EKP:n periaatteet.
2. Sovellettava lainsäädäntökehys asetetaan vakavaraisuusasetuksen neljännessä osassa.
3. **SUURIA ASIAKASRISKEJÄ KOSKEVIEN VAATIMUSTEN TÄYTTÄMINEN** (vakavaraisuusasetuksen 395 ja 396 artikla)

Jos luottolaitosten vastuut ylittävät poikkeuksellisesti 395 artiklan 1 kohdassa asetetun ylärajan, EKP myöntää laitoksille 396 artiklan 1 kohdan nojalla määräajan, jonka kuluessa niiden on ryhdyttävä noudattamaan ylärajaa.

Tässä arvioinnissa EKP tutkii erityisesti, voidaanko asia korjata välittömästi vai ei. Jos korjausta ei voida tehdä välittömästi, EKP katsoo tarpeelliseksi asettaa määräajan, johon mennessä nopea korjaaminen on tehtävä. Luottolaitoksen odotetaan lisäksi osoittavan, ettei ylärajan ylittäminen johdu luottoriskinoton tavanomaisista käytännöistä. EKP ei pidä kuitenkaan aiheellisenä sallia edes 396 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa poikkeustapauksissa, että riskit ylittävät 100 prosenttia luottolaitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1).

4. **VAPAUTUKSET SUURTEN ASIAKASRISKIEN RAJOITTAMISVAATIMUKSESTA: RYHMÄNSISÄISET VASTUUT KOLMANSISSA MAISSA** (vakavaraisuusasetuksen 400 artiklan 2 kohdan c alakohhta)

EKP vapauttaa vakavaraisuusasetuksen 395 artiklan 1 kohdassa asetetusta rajoituksesta kokonaan tai osittain saman asetuksen 400 artiklan 2 kohdan c alakohdassa mainitut vastuut, mikäli ne liittyvät kolmansiin maihin sijoittautuneisiin

yrittäjiin ja 400 artiklan 3 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät. EKP myöntää tällaisia vapautuksia ainoastaan tapauskohtaisen ennakoarvioinnin perusteella luottolaitoksen hakemuksesta.

Luottolaitosten tulisi mainita hakemuksessa, hakevatko ne vastuille täyttä vai vain osittaista vapautusta. EKP ottaa haettavan vapautuksen laajuuden huomioon tapauskohtaista ennakoarviointia tehdessään.

Kun EKP arvioi vakavaraisuusasetuksen 400 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttymistä, se ottaa huomioon asetuksen (EU) 2016/445 liitteessä I olevassa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja yleisesti sovellettavat tekijät ja tarvittaessa myös seuraavia seikkoja, jos luottolaitoksen erityistilanne sitä edellyttää:

- (i) Luottolaitoksella on käytössä riittävät järjestelyt, jotta EKP voi vaihtaa henkilö- ja muita tietoja ja tehdä yhteistyötä vastapuolen vakavaraisuuden valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen kanssa pysyväisluonteisesti.
- (ii) Vapautusta hakeva luottolaitos kykenisi toimittamaan säännöllisesti tarvittavat tiedot kolmansiin maihin sijoittautuneista yhteisöistä, joilta sillä on tai on tarkoitus olla mahdollisen vapautuksen piiriin kuuluvia vastuita. Tärkeänä vapautuksen myöntämisen esteenä tulisi yleensä pitää sitä, ettei vapautusta hakeva luottolaitos kykene toimittamaan näitä tietoja esimerkiksi kolmannessa maassa sovellettavaan lainsäädäntöön sisältyvien kieltojen vuoksi.
- (iii) Luottolaitoksen kirjanpitokäytännöt ovat sopusoinnussa sen riskienhallintastrategian ja riskienvalvontamekanismien kanssa sekä laitoksen tasolla että konsolidoidusti. Arvioinnissa ja etenkin mahdollisen osittaisen vapautuksen ehtojen määrittämisessä tulisi ottaa huomioon kirjanpitokäytäntöjä koskevat EKP:n yleiset periaatteet.
- (iv) Ryhmän EU:n ulkopuolella sijaitsevan osan rakenne ei estä vastapuolta maksamasta vastuuta luottolaitokselle ajallaan.
- (v) Vastapuoli ei ole aiemmin jättänyt siirtämättä varoja luottolaitokselle.
- (vi) Luottolaitoksella on valmiudet luotettavaan vakuushallintaan ja riippumattomaan hintojen varmentamiseen, joilla taataan, että a) ryhmänsisäiset vastuut määritetään riippumattomasti, b) saadut vakuudet ovat laadukkaita ja ne pidetään erillään ryhmän muiden yhteisöjen varoista ja c) riidat ratkaistaan ripeästi.
- (vii) Vapautuksesta ei ole suhteetonta haittaa parhaaksi katsotulle kriisintarkkailutavalle.

- **Vakavaraisuusasetuksen 400 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla tehtäviin vapautuspäätöksiin liittyvät asiakirjat**

Kun EKP arvioi vakavaraisuusasetuksen 400 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla tehtyä luottolaitoksen hakemusta, se odottaa luottolaitoksen toimittavan kaikki

asetuksen (EU) 2016/445 liitteessä I olevassa 3 kohdassa vaaditut asiakirjat, jos niitä ei ole toimitettu EKP:lle jo aiemmin muiden asetusten, päätösten tai vaatimusten nojalla. Vapautusta hakevan luottolaitoksen tulisi toimittaa myös seuraavat asiakirjat:

- (1) Ryhmän oikeudellisen rakenteen kuvaus: siinä tulisi mainita kaikki kolmansiin maihin sijoittautuneet yritykset, joilta luottolaitoksella on tai on tarkoitus olla mahdollisen vapautuksen piiriin kuuluvia vastuuta.
- (2) Laillisen edustajan allekirjoittama ja ylimmän hallintoelimen hyväksymä lausunto, jossa vakuutetaan, että
 - (i) vapautusta hakeva luottolaitos kykenisi toimittamaan säännöllisesti tarvittavat tiedot kolmansiin maihin sijoittautuneista yhteisöistä, joilta sillä on tai on tarkoitus olla mahdollisen suurten asiakasriskien rajaan liittyvän vapautuksen piiriin kuuluvia vastuuta;
 - (ii) kyseisissä kolmansissa maissa sovellettava lainsäädäntö ei estä vapautusta hakevaa luottolaitosta toimittamasta asiaankuuluvia tietoja EKP:lle;
 - (iii) luottolaitoksen kirjanpitoikännöt ovat sopusoinnussa sen riskienhallintastrategian ja riskienvalvontamekanismien kanssa sekä laitoksen tasolla että konsolidoidusti;
 - (iv) ryhmän EU:n ulkopuolella sijaitsevan osan rakenne ei estä vastapuolta maksamasta vastuuta luottolaitokselle ajallaan;
 - (v) vastapuoli ei ole aiemmin jättänyt siirtämättä varoja luottolaitokselle;
 - (vi) luottolaitoksella on tarvittavat valmiudet luotettavaan vakuushallintaan ja riippumattomaan hintojen varmentamiseen, joilla taataan, että
 - i) ryhmänsisäiset vastuut määritetään riippumattomasti, ii) saadut vakuudet ovat laadukkaita ja ne pidetään erillään ryhmän muiden yhteisöjen varoista ja iii) riidat ratkaistaan ripeästi.

EKP odottaa, että luottolaitos ilmoittaa sille olosuhteiden olennaiset muutokset, jotka vaikuttavat sen kykyyn täyttää vakavaraisuusasetuksen 400 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut edellytykset.

Luku 6

Maksuvalmius

1. Tässä luvussa esitetään EKP:n periaatteet maksuvalmiutta ja sen raportointia koskevien vaatimusten täyttämisestä.
2. Maksuvalmius- ja raportointivaatimuksia koskevan lainsäädäntökehyksen muodostavat vakavaraisuusasetuksen kuudes osa ja komission delegoitu asetus (EU) 2015/61, jossa säädetään EU:ssa sovellettavasta maksuvalmiusvaatimuksesta sekä täsmennetään maksuvalmiuspuskurin luomista ja likviditeetin ulos- ja sisäänvirtausten laskentaa koskevia edellytyksiä. Delegoitua asetusta alettiin soveltaa 1.10.2015.
3. **MAKSUVALMIUSVAATIMUSTEN NOUDATTAMINEN** (vakavaraisuusasetuksen 414 artikla)

EKP myöntää tapauskohtaisesti ja vakavaraisuusasetuksen 414 artiklassa säädetyin edellytyksin luottolaitokselle luvan ilmoittaa harvemmin (kuin päivittäin) ja pidemmän määräajan kuluessa (kuin pankkipäivän loppuun mennessä) silloin, kun laitos ei täytä tai ei usko täyttävänsä vakavaraisuusasetuksen 412 artiklan 1 kohdassa asetettua ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61 tarkemmin määritettyä maksuvalmiusvaatimusta tai vakavaraisuusasetuksen 413 artiklan 1 kohdassa asetettua ja saman asetuksen kuudennen osan IV osastossa tarkemmin määritettyä pysyvän varainhankinnan vaatimusta. Kun EKP harkitsee tällaisen luvan myöntämistä, se ottaa huomioon, että maksuvalmiusvaatimuksen aikajänne on lyhyempi kuin pysyvän varainhankinnan vaatimuksen. Näin ollen luottolaitosten, jotka eivät täytä tai eivät usko täyttävänsä maksuvalmiusvaatimusta, on suhteessa tärkeämpää tehdä ilmoituksia usein kuin luottolaitosten, jotka eivät täytä tai eivät usko täyttävänsä pysyvän varainhankinnan vaatimusta.

Edellä mainittujen vaatimusten lisäksi EKP voi likviditeettikriisin tapauksessa harkita asettavansa luottolaitoksille lisää raportointivaatimuksia YVM-asetuksen 16 artiklan 2 kohdan j alakohdan nojalla.

4. **VALUUTTAEPÄTASAPAINO** (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 6 kohta)

Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 6 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaan luottolaitosten on varmistettava, että niiden likvidien varojen jakautuminen eri valuuttoihin vastaa likviditeetin nettoulosvirtauksia eri valuutoissa. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että luottolaitosten olisi täytettävä maksuvalmiusvaatimus sataprosenttisesti (vakavaraisuusasetuksen 415 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen) merkittävien valuuttojen määräisen maksuvalmiusvaatimuksen osalta. Sen sijaan EKP arvioi mahdollisia valuuttaepätasapainoja vertaamalla niitä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuihin seikkoihin. Lisäksi EKP tarkastelee luottolaitoskohtaisia varautumissuunnitelmia, joilla valuuttaepätasapainoja on tarkoitus poistaa laitoskohtaisissa ja/tai markkinaalajuisissa stressitilanteissa. Edellä mainitun arvioinnin perusteella EKP saattaa tilanteen niin vaatiessa asettaa

valuuttaepätasapainon vuoksi rajoituksen likviditeetin nettoulosvirtauksille komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 6 kohdan nojalla.

Lisäksi EKP seuraa valuuttaepätasapainoihin liittyviä riskejä yleisemminkin tarkastelemalla myös valuuttaepätasapainoja sellaisten varojen ja velkojen välillä, joiden tosiasiallinen jäljellä oleva maturiteetti on maksuvalmiusvaatimuksessa mainittua 30 kalenteripäivän aikajännettä pitempi.

5. LIKVIDIEN VAROJEN HAJAUTTAMINEN (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 1 kohta)

EKP asettaa luottolaitoksille tapauskohtaisesti rajoituksia tai vaatimuksia varmistaakseen, että niiden hallussa olevat likvidit varat hajautetaan, kuten komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 1 kohdassa säädetään. Rajoituksia tai vaatimuksia asetetaan mahdollisesti valvonta-arviopäätöksissä, ja ne tarkistetaan vuosittain. EKP arvioi kunkin tapauksen yhteydessä varojen keskittymistä koskevat raja-arvot jokaisessa likvidien varojen luokassa ja keskittyy erityisesti komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa, 11 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa sekä 12 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin katettuihin joukkolainoihin, jos niiden yhteenlaskettu osuus on yli 60 prosenttia likvidien varojen kokonaismäärästä, josta on vähennetty sovellettavat arvonleikkaukset.

Lisäksi EKP seuraa yleisemmin, onko luottolaitoksilla käytössä toimintalinjat ja rajoitukset, joilla varmistetaan, että niiden hallussa olevat likvidit varat, joista niiden maksuvalmiuspuskuri koostuu, ovat aina asianmukaisesti hajautettuja, kuten komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 1 kohdassa edellytetään.

6. LIKVIDIEN VAROJEN HALLINTA (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 3 kohta)

EKP sallii komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla sen, että luottolaitokset yhdistelevät saman asetuksen 8 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä menettelytapoja konsolidointiryhmän tasolla tai maksuvalmiusalaryhmän tasolla, jos niille on myönnetty laitoskohtainen vapautus maksuvalmiudesta vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla. Luottolaitoksille voidaan myös antaa lupa yhdistää molemmat menettelytavat yksittäisen laitoksen tasolla edellyttäen, että ne pystyvät selittämään, miksi menettelytapojen yhdistäminen on tarpeen.

7. MUITA TUOTTEITA JA PALVELUITA KOSKEVAT LIKVIDITEETIN LISÄULOSVIRTAUKSET (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 23 artiklan 2 kohta)

Kun laitokset määrittävät komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 23 artiklan soveltamisalaan kuuluvia tuotteita ja palveluja, niiden odotetaan ottavan huomioon yleisluonteiset periaatteet ja esimerkit, joita EPV esittää ensimmäisessä raportissaan

maksuvalmiusvaatimuksen soveltamisesta EU:ssa⁶³, sekä aihetta koskevat EPV:n tulevat julkaisut ja täsmennykset.

Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti EKP kerää vähintään vuosittain luottolaitoksilta tiedot niistä saman artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista ja palveluista, joiden osalta likviditeetin ulosvirtausten todennäköisyys ja potentiaalinen volyymi ovat merkittäviä. EKP määrittää ulosvirtausasteet joko hyväksymällä luottolaitosten soveltamat ulosvirtausasteet tai määräämällä itse, mitä ulosvirtausastetta sovelletaan.

8. KORKEAMPI ULOSVIRTAUSASTE (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 25 artiklan 3 kohta)

EKP määrää valvonnassa sovellettavat ulosvirtausasteet komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 25 artiklan 3 kohdan nojalla erityisesti silloin, kun

- (i) empiiristen tietojen mukaan tiettyjen vähittäistalletusten osalta havaittu todellinen ulosvirtausaste on korkeampi kuin kyseisessä asetuksessa riskisemmille vähittäistalletuksille asetetut ulosvirtausasteet;
- (ii) luottolaitokset tarjoavat keskimääräistä huomattavasti parempaa korkoa ja laativat muita aggressiivisia markkinointiperiaatteita, jotka aiheuttavat riskin niiden likviditeettiasemalle ja järjestelmäriskin varsinkin siksi, että ne voivat laukaista riskisempiä talletusmuotoja koskevien markkinakäytäntöjen muutoksen.

9. ULOSVIRTAUKSET, JOILLA ON RIIPPUVUUSSUHDE SISÄÄNVIRTAUSTEN KANSSA (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artikla)

• **Yleiset näkökohdat**

Jos luottolaitoksilla on ulosvirtauksista riippuvia sisäänvirtauksia, EKP antaa niiden laskea vastaavat ulosvirtaukset ilman niistä riippuvia sisäänvirtauksia komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan nojalla, mikäli ennakkohyväksyntää hakeva luottolaitos osoittaa täyttävänsä seuraavat kriteerit, joilla täsmennetään saman asetuksen 26 artiklassa säädettyjä edellytyksiä:

- (1) Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan a alakohta: Toisistaan riippuvien sisään- ja ulosvirtausten ei pitäisi kuulua raportoivan luottolaitoksen arviointivaltaan tai harkinnanvaraiseen päätösvaltaan.
- (2) Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan a alakohta: Ulosvirtauksesta riippuvaa sisäänvirtausta ei tulisi esittää muulla tavoin luottolaitoksen vakavaraisuusvaatimuksessa kahdenkertaisen laskennan välttämiseksi.

⁶³ "Monitoring of liquidity coverage ratio implementation in the EU – First report", Euroopan pankkiviranomainen, heinäkuu 2019.

- (3) Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan b alakohda:
Luottolaitoksen tulisi esittää todiste lakiin, sääntelyyn tai sopimukseen perustuvasta sitoumuksesta.
- (4) Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan c alakohdan i alakohdassa sovellettaessa luottolaitoksen tulisi ottaa huomioon seuraavat seikat:
- (i) Maksujärjestelmässä tapahtuvat viivästykset saattavat estää komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan c alakohdan i alakohdassa asetetun edellytyksen täyttymisen.
 - (ii) Jos sisäänvirtauksen ja ulosvirtauksen välillä on viive, sisäänvirtauksesta peräisin olevat varat tulisi pitää erillään komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 II osaston 2 luvussa tarkoitettuina varoina, ja jos sisäänvirtaus syntyy ennen maksuvalmiusvaatimuksen raportoinnin viitepäivämäärää, sitä ei tulisi ottaa huomioon missään muussa osassa maksuvalmiusvaatimuksen laskentaa.
- (5) Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan c alakohdan ii alakohdassa sovellettaessa: valtiontakaus sekä sisäänvirtausten ajoitus on määritelty selkeästi laissa, sääntelyssä tai sopimuksessa. Olemassa olevia maksukäytäntöjä ei pidetä riittävinä tämän edellytyksen täyttämiseksi. Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan c kohdan ii alakohdan perusteella huomioon tulisi ottaa myös toisistaan riippuviin sisään- ja ulosvirtauksiin liittyvät maksujärjestelmäviiveet.

Jotta EKP voi arvioida edellä esitettyjen ehtojen täyttymisen ja tehdä EPV:lle komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan viimeisessä kohdassa tarkoitetun ilmoituksen, se odottaa ennakkohyväksyntää hakevan luottolaitoksen toimittavan sille myös ennakkotiedot 1) sellaisten varojen, velkojen ja taseen ulkopuolisten sitoumusten saldoista, joita koskevien likviditeettivirtausten katsotaan riippuvan toisistaan ja 2) mahdollisesta vaikutuksesta likviditeetin nettoulosvirtaukseen ja maksuvalmiusvaatimukseen, jos EKP antaisi luottolaitoksen soveltaa etuoikeutettua kohtelua.

- **Erityisnäkökohdat sovellettaessa komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklaa velka- ja hyvityssaldoihin, jotka liittyvät laskennallisten konsernitilijärjestelyjen (notional cash pooling) alaisiin tileihin**

Jos luottolaitokset täyttävät edellä kohdissa 1–5 esitetyt edellytykset, EKP sallii niiden soveltaa komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklaa myös laskennallisten konsernitilijärjestelyjen alaisten tilien velka- ja hyvityssaldoihin eli nettouttaa velkasaldojen käytännössä kuittaamat hyvityssaldot, mikäli luottolaitokset täyttävät seuraavat lisäedellytykset:

- (i) Järjestelyihin liitettyjä tilejä pidetään samassa yksittäisessä ennakkohyväksyntää hakevassa luottolaitoksessa tai tilanteen mukaan samassa ennakkohyväksyntää hakevassa maksuvalmiusalaryhmässä, jota tarkoitetaan vakavaraisuusasetuksen 8 artiklassa.

- (ii) Konsernitilijärjestely täyttää vakavaraisuusasetuksen 429 b artiklan 3 kohdassa tarkoitetut edellytykset.
- (iii) Käytössä on sopimusjärjestelyt, joilla taataan, että järjestelyn yhteenlaskettu nettosaldo voi muuttua negatiiviseksi vain, mikäli se syntyy järjestelyyn liitetyn tilinylitysmahdollisuuden käytön myötä.
- (iv) Luottolaitos pystyy osoittamaan, että sillä on operatiiviset valmiudet siirtää minkä tahansa yksittäisen laskennallisen konsernitilijärjestelyn kaikkien osapuolten velka- ja hyvityssaldot yhdelle ainoalle erillistilille milloin tahansa.
- (v) Yksikään konsernitilijärjestelyä käyttävä asiakas ei ole vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettu luottolaitos.

EKP jättää komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle valuuttamääräiset saldot, joiden muuntamisessa ilmenee tai voi ilmetä ongelmia.

Jos komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan soveltaminen konsernitilijärjestelyyn hyväksytään, luottolaitoksen tulisi ottaa huomioon seuraavat seikat:

- (i) Nettouttamista tulisi soveltaa vain laskennallisiin konsernitilijärjestelyihin liitettyjen yksittäisten tilien kulloisiinkin velka- ja hyvityssaldoihin. Sen sijaan konsernitilijärjestelyyn tai siihen liitettyihin yksittäisiin tileihin lisättyjä, käyttämättömiä tilinylitysmahdollisuuksia ei nettouteta, vaan luottolaitoksen tulisi pitää käyttämättömiä määriä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 23 tai 31 artiklan mukaisena ulosvirtauksena.
- (ii) Jäljelle jäävä velka- tai hyvityssaldo tulisi silti ottaa huomioon maksuvalmiusvaatimuksen laskennassa, ja saldon laskennassa tulisi olettaa, että velka- tai hyvityssaldot nettoutetaan siinä järjestyksessä, miten korkeaa ulosvirtausastetta ja/tai alhaista sisäänvirtausastetta niihin sovelletaan.
- (iii) Jos luottolaitoksen sallitaan soveltaa komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklaa useiden eri valuuttojen määräisiä tilejä sisältäviin laskennallisiin konsernitilijärjestelyihin, sen tulisi jatkaa eri valuuttojen määräisten saldojen käsittelyä bruttoperusteisesti, jotta se voi raportoida eriä sellaisen valuutan määräisenä, josta on tehtävä erillinen ilmoitus 415 artiklan 2 kohdan nojalla.
- (iv) Jos luottolaitos tai maksuvalmiusalaryhmä, jonka EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos sijaitsee euroalueella, soveltaa komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklaa konsernitilijärjestelyyn, yksittäisen laitoksen tai maksuvalmiusalaryhmän tasolla hyväksytty nettouttaminen voidaan ottaa huomioon myös laskettaessa maksuvalmiusvaatimus konsolidoidusti.

10. ETUOIKEUTETTU KOHTELU RYHMÄN TAI LAITOSTEN SUOJAJÄRJESTELMÄN SISÄLLÄ (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artikla)

- **Yleiset ehdot**

EKP katsoo, että vakavaraisuusasetuksen 422 artiklaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artiklaan perustuvaa eriytettyä käsittelyä voidaan soveltaa luottolaitosryhmän sisäisiin ulosvirtauksiin tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen. Tarkemmin sanottuna tällaista käsittelyä voidaan soveltaa luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista johtuviin ulosvirtauksiin ainoastaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artiklan nojalla ja vain tapauksissa, joissa vakavaraisuusasetuksen 8 tai 10 artiklan mukaisia vapautuksia ei ole myönnetty tai ne on myönnetty vain osittain. Tämä periaate pätee sekä samaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin luottolaitoksiin että eri jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin luottolaitoksiin.

Kun EKP tekee vakavaraisuusasetuksen 422 artiklan 8 kohtaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artiklan 1 kohtaan perustuvan arvioinnin samaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden luottolaitosten osalta, se ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat lainsäädännössä asetettuja edellytyksiä tämentävät kriteerit.

- (i) Kun EKP arvioi, onko 30 seuraavan kalenteripäivän aikana syytä odottaa pienempää ulosvirtausta myös laitospohtaisen ja markkinaalajuisen stressiskenaarion yhdistelmää käyttäen, se edellyttää osoitusta siitä, että sopimuksen peruutusehtoihin sisältyy vähintään kuuden kuukauden irtisanomisaika.
- (ii) Kun EKP arvioi, soveltaako saajapuoli vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa sisäänvirtausta tapauksissa, joissa luottojärjestelyihin tai likviditeettisopimuksiin sovelletaan alemmaa ulosvirtausastetta, se edellyttää osoitusta siitä, että kyseisen järjestelyn tai sopimuksen perusteella mahdollisesti syntyvä sisäänvirtaus otetaan asianmukaisesti huomioon saajapuolena olevan luottolaitoksen vararahoitussuunnitelmassa.
- (iii) Kun EKP arvioi, soveltaako tallettaja vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa sisäänvirtausta tapauksissa, joissa talletuksiin sovelletaan vakavaraisuusasetuksen 422 artiklan 8 kohtaa varten alemmaa ulosvirtausastetta, se edellyttää vakavaraisuusasetuksen 422 artiklaa sovellettaessa osoitusta siitä, ettei vastaavia talletuksia oteta huomioon likviditeetin antajayhteisön maksuvalmiuden palauttamissuunnitelmassa.

- **Hakemukseen sovellettavat lisäehdot vastapuolen sijaitessa eri jäsenvaltiossa kuin hakijana oleva luottolaitos**

Kun EKP tekee vakavaraisuusasetuksen 422 artiklan 9 kohtaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artiklan 1 ja 2 kohtaan perustuvan arvioinnin eri jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten osalta, se ottaa huomioon,

täyttyvätkö lainsäädännössä asetettuja edellytyksiä täsmentävät kriteerit, jotka on annettu komission delegoidun asetuksen (EU) 2017/1230⁶⁴ nojalla.

11. LUOTTOLUOKITUKSEN HEIKKENEMISESTÄ TAI YLIMÄÄRÄISISTÄ VAKUUSTARPEISTA JOHTUVA LISÄULOSVIRTAUS (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 30 artiklan 2 kohta)

EKP odottaa, että luottolaitokset laskevat, kuinka paljon niille aiheutuisi vakuustarpeita tai sopimusperusteisia käteisen ulosvirtauksia sopimuksista, joiden ehdot johtavat 30 päivän kuluessa likviditeetin ulosvirtauksiin, jos luottolaitoksen ulkoinen luottoluokitus heikentyy kolmella pykälällä. Jos luottolaitoksella ei ole ulkoista luottoluokitusta, sen edellytetään selvittävän, miten likviditeetin ulosvirtauksiin vaikuttaisi sellainen luottokelpoisuuden olennainen heikkeneminen, joka vastaa luottoluokituksen alenemista kolmella pykälällä. Jos vaikutus on suuruudeltaan vähintään 1 % likviditeetin bruttoulosvirtauksista, luottolaitoksen odotetaan ilmoittavan tällaiset ulosvirtaukset vakavaraisuusasetuksen 415 artiklan mukaisen säännöllisen valvontaraportoinnin yhteydessä. Tässä kohdassa likviditeetin bruttoulosvirtauksina tulisi pitää delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 22 artiklassa tarkoitettua likviditeetin ulosvirtausten kokonaismäärää, johon sisältyvät luottoluokituksen heikkenemisestä johtuvat likviditeetin lisäulosvirtaukset.

12. SISÄÄNVIRTAUSTEN YLÄRAJA (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohta)

EKP:n tiedossa on, että tietyissä olosuhteissa tämän maksuvalmiusvaatimuksia koskevan vaihtoehdon soveltaminen yhdessä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklaan sisältyvän vaihtoehdon kanssa saattaisi likviditeetin saajan kannalta tuottaa vakavaraisuusasetuksen 8 artiklassa säädettyyn vapautukseen verrattavan vaikutuksen (eli vapautuksen saaneen luottolaitoksen maksuvalmiusvaatimus pieneneisi nolnaan tai lähelle nolaa tapauksessa, jossa näitä vaihtoehtoja sovelletaan yhdessä), vaikka nämä kaksi vapautusta perustuvat eri kriteereihin.

EKP siis varmistaa, että näiden vaihtoehtojen yhtäaikainen soveltaminen ja niihin liittyvien vapautuksien myöntäminen eivät ole ristiriidassa niiden periaatteiden kanssa, joita EKP noudattaa vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukaisen vapautuksen myöntämisessä saman konsolidoinnin piiriin kuuluville samoille yhteisöille.

Näiden komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdassa ja 34 artiklassa säädettyjen vapautusten yhtäaikaista soveltamista sekä niiden ja vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukaisen vapautuksen yhteisvaikutusta käsitellään myös alla delegoidun asetuksen 33 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sisäänvirtausten arviointia koskevassa kohdassa.

⁶⁴ Delegoitu asetus (EU) 2017/1230, annettu 31 päivänä toukokuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä objektiivisia lisäkriteereitä täsmentävillä teknisillä sääntelystandardeilla likviditeetin etuoikeutetun ulos- tai sisäänvirtausasteen soveltamiseksi rajatylittävissä käyttämättömissä luottojärjestelyissä tai likviditeettisopimuksissa ryhmän tai laitosten suojajärjestelmän sisällä (EUVL L 177, 8.7.2017, s. 7).

EKP:n yleinen kanta on, että luottolaitokselle voidaan myöntää täydellinen tai osittainen vapautus komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 1 kohdassa säädetyn sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta saman asetuksen 33 artiklan 2 kohdan nojalla toimitetun lupahakemuksen tapauskohtaisen arvioinnin perusteella. Arvioinnissa otetaan huomioon alla esitetyt kuhunkin vastuutyyppiin liittyvät seikat.

- **Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaiseen sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta myönnettävään vapautukseen liittyvä arviointi**

Kyseinen vapautus koskee sisäänvirtauksia, joissa likviditeetin tarjoaja on luottolaitoksen emoyritys tai tytäryritys tai saman emoyrityksen toinen tytäryritys taikka direktiivin 83/349/ETY⁶⁵ 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa yhteydessä luottolaitokseen. Emoyrityksellä tarkoitetaan tällöin vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä yritystä ja tytäryrityksellä 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä yritystä.

Lisäksi molempien yhteisöjen on kuuluttava vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun konsolidoinnin piiriin, paitsi jos ne ovat direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa yhteydessä luottolaitokseen.

EKP sallii vapautuksen vain niille luottolaitoksille, joiden nykyisten sisäänvirtausten määrä ylittää 75 % niiden bruttoutosvirtauksista tai joiden sisäänvirtausten määrän voidaan kohtuudella odottaa ylittävän 75 % niiden bruttoutosvirtauksista lähitulevaisuudessa, kun myös maksuvalmiusvaatimuksen mahdollinen vaihtelu otetaan huomioon.

- (1) EKP kiinnittää erityistä huomiota tapauksiin, joissa tätä vaihtoehtoa käytetään yhdessä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklassa säädetyn vaihtoehdon kanssa silloin, kun ryhmän sisäisiä luottojärjestelyjä ja likviditeettisopimuksia koskeva etuoikeutettu kohtelu on myönnetty.

Näiden kahden vaihtoehdon samanaikaisen soveltamisen seurauksena likviditeetin saajan likviditeetin nettoutosvirtaukseksi saattaisi tulla nolla. Tällöin vaikutus likviditeetin saajaan saattaisi tietyissä olosuhteissa olla sama kuin vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukaisella vapautuksella. EKP:n tulisi siis varmistaa, että näiden kahden vaihtoehdon samanaikaista soveltamista koskevan hakemuksen hyväksyminen tai komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisen vapautuksen hyväksyminen yksittäin ei aiheuta ristiriitaa vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukaista vapautusta koskevien hyväksytyjen periaatteiden kanssa, kun kyseessä ovat samat yhteisöt.

Kun vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukaisen vapautuksen ehdot eivät täyty luottolaitoksesta tai ryhmästä riippumattomista syistä tai kun 8 artiklan

⁶⁵ Seitsemäs neuvoston direktiivi 83/349/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1983, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 93, 18.7.1983, s. 1).

mukaista vapautusta ei voida EKP:n näkemyksen mukaan myöntää, se voi sen sijaan harkintansa mukaan myöntää samanaikaisesti komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklassa tarkoitetun etuoikeutetun kohtelun ja 33 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun vapautuksen sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta.

- (2) Kun samoille sisäänvirtauksille haetaan sekä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaista poikkeusta että 34 artiklan mukaista poikkeusta, EKP noudattaa johdonmukaisuuden vuoksi käyttämättömistä luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista johtuvien sisäänvirtausten arvioinnissa saman asetuksen 34 artiklaa koskevia ehtoja.

Jos komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan mukaista vapautusta ei haeta yhdessä mainitun asetuksen 34 artiklan mukaisen etuoikeutetun kohtelun kanssa, EKP ottaa huomioon haetun vapautuksen mahdollisen vaikutuksen luottolaitoksen maksuvalmiusvaatimukseen ja likviditeettipuskuriin sekä sellaisiin ryhmän sisäisiin sisäänvirtauksiin, jotka vapautettaisiin sisäänvirtauksia koskevan ylärajan soveltamisesta. EKP myös katsoo, että tietyissä olosuhteissa tämä vapautus yksittäin myönnettynä saattaisi vaikuttaa vapautettuun luottolaitokseen samalla tavoin kuin vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukainen vapautus.

EKP:n näkemyksen mukaan kyseisten sisäänvirtausten olisi siksi täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset, jotta EKP saa riittävän varmuuden siitä, että luvanhakijalaitos voi rahoitusvaikeuksiin joutuessaan turvata likviditeetinsänsä sisäänvirtausten avulla.

- (i) Sisäänvirtausten käyttöönottoa ei ole rajoitettu sopimusehtoihin sisältyvillä erityisillä vaatimuksilla.
- (ii) Sisäänvirtausten tarjoajana toimivalla ryhmän sisäisellä vastapuolella ei ole säännöksiin perustuvaa mahdollisuutta vetäytyä sopimusvelvoitteistaan tai asettaa lisäehtoja.
- (iii) Sisäänvirtausta koskevia sopimusehtoja ei voida muuttaa olennaisesti ilman EKP:n etukäteishyväksyntää. Etukäteishyväksyntää ei tarvita sopimusten pidentämiselle tai uusimiselle, jos itse sopimusehtoja ei muuteta. Sopimusten pidentämisestä tai uusimisesta on kuitenkin ilmoitettava EKP:lle.
- (iv) Ryhmän sisäinen vastapuoli soveltaa sisäänvirtauksiin nähden symmetristä tai varovaisempaa ulosvirtausastetta oman maksuvalmiusvaatimuksensa laskennassa. Jos ryhmän sisäisiä talletuksia vastaanottava luottolaitos soveltaa 100 prosentin sisäänvirtausastetta, vapautusta hakevan yhteisön tulee erityisesti osoittaa, että ryhmän sisäinen vastapuoli ei kohtele talletusta (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 27 artiklassa tarkoitettuna) toiminnallisena talletuksena.
- (v) Vapautusta hakeva luottolaitos pystyy osoittamaan, että sisäänvirtaukset on otettu asianmukaisesti huomioon ryhmän sisäisen vastapuolen vararahoitus suunnitelmassa tai, milloin vastapuolella ei ole

vararahoitussuunnitelmaa, vapautusta hakevan luottolaitoksen vararahoitussuunnitelmassa.

- (vi) Vapautusta hakevan luottolaitoksen tulee pystyä osoittamaan, että ryhmän sisäinen vastapuoli on täyttänyt maksuvalmiusvaatimuksensa vähintään vuoden ajan.
- (vii) Vapautusta hakevan luottolaitoksen tulisi valvoa sisäisen vastapuolen maksuvalmiusasemaa säännöllisin väliajoin ja osoittaa, että se myös sallii sisäisen vastapuolen valvoa omaa maksuvalmiusasemaansa säännöllisesti. Vaihtoehtoisesti vapautusta hakevan luottolaitoksen odotetaan osoittavan, millä tavoin se saa käyttöönsä asiaankuuluvat tiedot ryhmän sisäisen vastapuolen maksuvalmiusasemasta.
- (viii) Vapautusta hakevan luottolaitoksen tulisi ottaa myönnetyn vapautuksen vaikutus huomioon riskienhallintajärjestelmissään vakavaraisuusdirektiivin 86 artiklan kannalta. Lisäksi sen tulisi kyetä valvomaan, miten vapautuksen mahdollinen peruminen vaikuttaisi laitoksen likviditeettiriskiin ja maksuvalmiusvaatimukseen.

- **Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaiseen sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta myönnettävään vapautukseen liittyvä arviointi**

On syytä muistaa, että laitosten suojajärjestelmään kuuluville laitoksille tämän vapautuksen vaikutus saattaa tietyissä olosuhteissa olla käytännössä sama kuin vaikutus, joka laitosten suojajärjestelmään kuuluvalla talletusyhteisöllä (tallettajalla) aiheutuu talletuksen kohtelusta komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tason 1 likvideinä varoina. Vaikka 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen käsittely koskeekin maksuvalmiusvaatimuksen suhdeluvun osoittajaa, 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisen sisäänvirtausten ylärajaa koskevan vapautuksen myöntäminen talletuksen osalta saisi suhdeluvun nimittäjän pienenemään samassa suhteessa, kun ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset kompensoivat toisensa. Vaikutus olisi siten lopulta sama kuin jos kyseinen talletus määritettäisiin kokonaan korkean luottoluokan likvideiksi varoiksi, jolloin suhdeluvun osoittaja kasvaa. Näin ollen EKP:n kantana on, että vapautusta sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta ei tulisi myöntää sellaisten laitosten suojajärjestelmiin kuuluvien yhteisöjen tekemille talletuksille, jotka täyttävät vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan mukaisen kohtelun ehdot ja kaikki komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen kohtelun ehdot.

Tällöin luottolaitoksia kehoitetaan hakemaan suoraan komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyä kohtelua maksuvalmiusvaatimuksen määrittämiseksi.

Muihin talletuksiin, jotka eivät täytä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan ehtoja, voidaan soveltaa vapautusta ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

- (1) Jos talletuksen vastaanottava yhteisö on kansallisen lainsäädännön tai oikeudellisesti sitovien säännösten mukaan velvoitettu pitämään talletukset komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa määritellyissä tason 1 varoissa tai sijoittamaan talletukset näihin varoihin,
- tai
- (2) jos seuraavat ehdot täyttyvät:
- (i) Sisäänvirtausten käyttöönottoa ei ole rajoitettu sopimusehtoihin sisältyvillä erityisillä vaatimuksilla.
 - (ii) Laitosten suojajärjestelmään kuuluvalla vastapuolella ei ole säännöksiin perustuvaa mahdollisuutta jättää sopimusvelvoitteitaan täyttämättä tai asettaa talletuksen nostamiselle lisäehtoja.
 - (iii) Talletukseen liittyviä sopimusehtoja ei voida muuttaa olennaisesti ilman EKP:n etukäteishyväksyntää.
 - (iv) Laitosten suojajärjestelmään kuuluva vastapuoli soveltaa sisäänvirtauksiin nähden symmetristä tai varovaisempaa ulosvirtausastetta oman maksuvalmiusvaatimuksensa laskennassa. Jos talletuksia vastaanottava luottolaitos soveltaa 100 prosentin sisäänvirtausastetta, vapautusta hakevan yhteisön tulee erityisesti osoittaa, että laitosten suojajärjestelmään kuuluva vastapuoli ei kohtelee talletusta toiminnallisena talletuksena (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 27 artiklan määritelmän mukaan).
 - (v) Sisäänvirtaukset on otettu asianmukaisesti huomioon myös laitosten suojajärjestelmään kuuluvan vastapuolen vararahoitus suunnitelmassa.
 - (vi) Vapautusta hakeva luottolaitos pystyy osoittamaan, että ryhmän sisäinen vastapuoli on täyttänyt maksuvalmiusvaatimuksensa vähintään vuoden ajan.
 - (vii) Laitosten suojajärjestelmä valvoo ja arvioi likviditeettiriskiä vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen järjestelmien avulla riittävästi ja ilmoittaa arvioinnin tulokset suojajärjestelmään kuuluville yhteisöille.
 - (viii) Vapautusta hakeva luottolaitos pystyy ottamaan myönnetyn vapautuksen vaikutuksen huomioon riskienhallintajärjestelmissään ja valvomaan vapautuksen mahdollisen perumisen vaikutusta laitoksen likviditeettiriskiin ja maksuvalmiusvaatimukseen.

Toisessa ylärajaa koskevan vapautuksen ehdot täyttävässä talletusluokassa käytetty sanamuoto, ”muut yhteisöryhmään sisältyvät luottolaitokset, joihin voidaan soveltaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 6 kohdassa säädettyä kohtelua” merkitsee vapautuksen ehtona olevan, että vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdassa mainitut ehdot on täytetty ja vapautus ryhmän sisäisiä vastuita

koskevista riskiperusteisista omien varojen vaatimuksista on myönnetty. Niinpä yhteisöille, jotka on jätetty vakavaraisuusasetuksen 19 artiklan nojalla varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan ulkopuolelle, ei tulisi sallia sisäänvirtausten ylärajaa koskevaa vapautusta, koska niille ei voida myöntää 113 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua vapautusta. Tästä seuraa, että myöskään komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaista vapautusta sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta ei sallita.

Tällaisessa tapauksessa muihin ryhmän sisäisiin talletuksiin voitaisiin soveltaa vapautusta vain, jos luottolaitosten ryhmiin sovellettavien kansallisen lainsäädännön tai muiden oikeudellisesti sitovien säännösten mukaan talletuksen vastaanottava yhteisö on velvoitettu pitämään talletukset komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa määritellyissä tason 1 likvideissä varoissa tai sijoittamaan talletukset näihin varoihin.

- **Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaiseen sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta myönnettävään vapautukseen liittyvä arviointi**

EKP:n kanta on, että sisäänvirtaukset, joihin jo sovelletaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklassa tarkoitettua etuoikeutettua kohtelua, tulisi vapauttaa myös saman asetuksen 33 artiklan 1 kohdassa määritetystä ylärajasta.

Kun EKP harkitsee komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 31 artiklan 9 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja sisäänvirtauksia koskevan vapautuksen myöntämistä, se arvioi sisäänvirtauksia samaan artiklakohtaan sisältyvän edistämislainan määritelmän kannalta ja saman asetuksen 26 artiklassa asetettujen kriteerien kannalta.

13. ERIKOISTUNEET LUOTTOLAITOKSET (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 3–5 kohta)

EKP pitää tarkoituksenmukaisena, että erityisluottolaitokset saavat eri kohtelun sisäänvirtaustensa hyväksymisen osalta komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 3–5 kohdassa säädetyin edellytyksin.

Tämä tarkoittaa etenkin seuraavaa:

- (i) Luottolaitokset, jotka harjoittavat pääasiallisena toimintanaan leasing- ja myyntilaskuliiketoimintaa, voidaan vapauttaa kokonaan sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta.
- (ii) Luottolaitokset, jotka harjoittavat pääasiallisena toimintanaan moottoriajoneuvohankintojen rahoittamista ja kuluttajaluototusta, siten kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä

2008/48/EY⁶⁶, voivat soveltaa sisäänvirtauksiin korkeampaa, 90 prosentin ylärajaa.

EKP katsoo, että etuoikeutettua kohtelua voivat odottaa ainoastaan luottolaitokset, joiden liiketoimintamalli vastaa täysin yhtä tai useampaa komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 3 ja 4 kohdassa määriteltyä toimintaa.

Tässä arvioinnissa EKP tutkii myös, onko liiketoiminnan likviditeettiriskiprofiili alhainen, ottaen huomioon seuraavat tekijät:

- (i) Sisäänvirtausten ajoitusten tulisi täsmätä ulosvirtausten ajoituksen kanssa. EKP tutkii tässä yhteydessä erityisesti, toteutuvatko seuraavat seikat:
 - (a) Sisään- ja ulosvirtaukset, joihin ei sovelleta ylärajaa tai sovelletaan 90 prosentin ylärajaa, käynnistetään tiettyjen vastapuolten antamalla yhdellä päätöksellä tai yhdellä päätössarjalla, ja ne eivät kuulu raportoivan luottolaitoksen arviointivaltaan tai harkinnanvaraiseen päätösvaltaan.
 - (b) Vapautetut sisään- ja ulosvirtaukset koskevat toisiaan lakiin, asetukseen tai sopimukseen perustuvan sitoumuksen nojalla. Vapautusta hakevan luottolaitoksen on esitettävä todiste tästä sitoumuksesta. Jos vapautetun sisäänvirtauksen aiheuttaa sopimukseen perustuva sitoumus, luottolaitoksen odotetaan osoittavan, että sitoumuksen voimassaoloa on jäljellä yli 30 päivää. Jos liiketoiminnassa ei voida osoittaa sisään- ja ulosvirtausten välistä yhteyttä liiketoimikohtaisesti, vapautusta hakevien luottolaitosten tulisi vaihtoehtoisesti toimittaa maturiteettitaulukot, jotka osoittavat sisään- ja ulosvirtausajankohdat 30 päivän aikana vähintään vuoden kattavalta ajanjaksolta.
- (ii) Yksittäistä luottolaitosta ei rahoiteta merkittävässä määrin vähittäistalletuksilla. EKP tutkii tässä yhteydessä erityisesti, onko vähittäistallettajien talletusten osuus yli 5 prosenttia luottolaitoksen kokonaisveloista ja onko yksittäisen laitoksen pääasiallisen toiminnan osuus yli 80 prosenttia sen taseen loppusummasta. Jos luottolaitokset harjoittavat yksittäisen laitoksen tasolla monia erilaisia liiketoimintoja, joihin sisältyy yksi tai useampi komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 3 tai 4 kohdassa mainituista toiminnoista, 90 prosentin ylärajan piirin katsotaan kuuluvan ainoastaan sisäänvirtaukset, jotka vastaavat 33 artiklan 4 kohdan mukaisia toimintoja. EKP tutkii tässä yhteydessä myös, ovatko 33 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaiset luottolaitoksen toiminnot yhdessä tarkasteltuina yksittäisen laitoksen tasolla yli 80 prosenttia luottolaitoksen taseen loppusummasta. Laitoksen odotetaan osoittavan,

⁶⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

että sillä on käytössä raportointijärjestelmä, jolla tällaiset sisään- ja ulosvirtaukset ovat jatkuvasti tarkasti määritettävissä.

(iii) Poikkeuksista ilmoitetaan vuosikertomuksissa.

EKP tutkii lisäksi, ovatko ylärajan soveltamisesta vapautetut sisäänvirtaukset konsolidointitasolla suuremmat kuin samasta erityisluottolaitoksesta peräisin olevat ulosvirtaukset, ja että niillä ei voida kattaa muuntotyypisiä ulosvirtauksia.

14. RYHMÄN SISÄISET LIKVIDITEETIN SISÄÄNVIRTAUKSET (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artikla)

- **Yleiset ehdot**

EKP haluaa myös sallia ryhmän sisäisten sisäänvirtausten erilaisen käsittelyn vakavaraisuusasetuksen 425 artiklassa ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklassa asetetuin edellytyksin ja tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen. Luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista johtuvien sisäänvirtausten erilaista käsittelyä voidaan harkita, jos maksuvalmiusvaatimuksen osalta ei ole myönnetty vakavaraisuusasetuksen 8 tai 10 artiklan mukaisia vapautuksia tai jos ne on myönnetty vain osittain. Tämä periaate pätee sekä samaan jäsenvaltioon että eri jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin luottolaitoksiin.

Suorittaessaan tällaisen vakavaraisuusasetuksen 425 artiklan 4 kohtaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklan 1 kohtaan perustuvan arvioinnin samaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden luottolaitosten osalta EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat lainsäädännössä asetettuja edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

- (i) Jotta EKP voisi arvioida, onko suurempaa sisäänvirtausta syytä odottaa jopa laitospohtaisen ja markkinaalajuksen stressiskenaarion yhdistelmää käyttäen, se edellyttää osoitusta siitä, että peruutusehtoihin sisältyy vähintään kuuden kuukauden irtisanomisaika ja että sopimuksiin ja sitoumuksiin ei sisälly lausekkeita, joiden nojalla likviditeetin antajayhteisö voisi
 - (a) asettaa ehtoja, jotka on täytettävä ennen likviditeetin tarjontaa;
 - (b) perua kyseisten sopimusten ja sitoumusten täyttämismvelvollisuutensa;
 - (c) muuttaa huomattavasti sopimusten ja sitoumusten ehtoja pyytämättä tähän etukäteen lupaa asiaankuuluvilta toimivaltaisilta viranomaisilta.
- (ii) Jotta EKP voi arvioida, soveltaako vastapuoli vakavaraisuusasetuksen 422, 423 ja 424 artiklasta poiketen vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa ulosvirtausta, se edellyttää osoitusta siitä, että vastaavat luottojärjestelyistä tai likviditeettisopimuksista johtuvat ulosvirtaukset otetaan huomioon likviditeetin antajayhteisön maksuvalmiuden palauttamissuunnitelmassa.

- (iii) Jotta EKP voi arvioida likviditeetin antajayhteisön likviditeettiprofiilin moitteettomuutta, se odottaa luottolaitoksen osoittavan, että se on täyttänyt maksuvalmiusvaatimuksensa laitoskohtaisella ja (tarvittaessa) konsolidoidulla tasolla vähintään yhden vuoden ajan. Likviditeetin saajan odotetaan ottavan etuoikeutetun kohtelun ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan nojalla myönnetyn vapautuksen vaikutuksen huomioon maksuvalmiusvaatimusta koskevassa laskelmassaan.

- **Hakemukseen sovellettavat lisäehdot vastapuolen sijaitessa eri jäsenvaltiossa kuin hakijana oleva luottolaitos**

Suorittaessaan tällaisen vakavaraisuusasetuksen 425 artiklan 5 kohtaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklan 1–3 kohtaan perustuvan arvioinnin eri jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten osalta EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2017/1230 säädetyt lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

15. VALUUTTAEROJEN RAJOITTAMINEN (vakavaraisuusasetuksen 428 b artiklan 5 kohta)

Vakavaraisuusasetuksen 428 b artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan luottolaitoksen on varmistettava, että sen rahoitusprofiilin jakautuminen valuuttayksiköittäin vastaa yleisesti sen varojen jakautumista eri valuuttoihin. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että luottolaitosten olisi täytettävä pysyvän varainhankinnan vaatimus sataprosenttisesti merkittävien valuuttojen määräisen pysyvän varainhankinnan vaatimuksen osalta (kuten vakavaraisuusasetuksen 415 artiklan 2 kohdassa määritellään). Sen sijaan EKP arvioi mahdollisia valuuttaeroja vertaamalla niitä vakavaraisuusasetuksen 428 b artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin seikkoihin. Arvioinnin perusteella EKP voi määrätä, kuinka suuri osuus vaaditusta tietyn valuutan määräisestä pysyvästä rahoituksesta voidaan kattaa käytettävissä olevalla muun valuutan määräisellä pysyvällä rahoituksella.

EKP seuraa lisäksi varojen ja velkojen välisiin valuuttaeroihin liittyviä riskejä yleisemminkin tarkastelemalla myös valuuttaeroja sellaisten varojen ja velkojen välillä, joiden tosiasiallinen jäljellä oleva maturiteetti on pysyvän varainhankinnan vaatimuksessa mainittua yhden vuoden aikajännettä pitempi.

16. KESKINÄISESTI RIIPPUVAISET VARAT JA VELAT (vakavaraisuusasetuksen 428 f artiklan 1 kohta)

EKP antaa luottolaitoksille tapauskohtaisen arvioinnin perusteella vakavaraisuusasetuksen 428 f artiklan 1 kohdassa tarkoitetun luvan käsitellä tiettyä omaisuuserää ja tiettyä velkaa keskinäisesti riippuvaisina, mikäli seuraavat lainsäädännössä asetettuja edellytyksiä täsmentävät kriteerit täyttyvät:

- (1) Vakavaraisuusasetuksen 428 f artiklan 1 kohdan a–c ja f alakohdan osalta EKP odottaa, että lupaa hakeva luottolaitos esittää laajan kuvauksen varoista ja

veloista, joita käsitellään keskinäisesti riippuvaisina, sekä niihin liittyvistä vastapuolista. Kuvauksesta tulisi käydä ilmi, että

- (i) luottolaitos toimii yksinomaan pass through -yksikkönä ja kanavoi velasta saatavan rahoituksen vastaavaksi omaisuuseräksi;
 - (ii) yksittäiset keskinäisesti riippuvaiset varat ja velat ovat selvästi yksilöitävissä ja niillä on sama pääomamäärä;
 - (iii) omaisuuserän ja siitä riippuvaisen velan maturiteetit vastaavat suurin piirtein toisiaan niin, että omaisuuserän maturiteetin ja velan maturiteetin välillä on enintään 20 päivän viive;
 - (iv) kunkin keskinäisesti riippuvaisista varoista ja veloista muodostuvan parin vastapuolet eivät ole samat.
- (2) Vakavaraisuusasetuksen 428 f artiklan 1 kohdan d ja e alakohdan osalta EKP odottaa, että luottolaitos toimittaa riippumattoman ulkopuolisen kolmannen osapuolen tai luottolaitoksen sisäisen lakiasianosaston antaman oikeudellisen lausunnon, jonka emoyrityksen ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jossa vahvistetaan, että sopimusjärjestelyt sekä lainsäädäntö- ja sääntelykehys varmistavat, että keskinäisesti riippuvaista velkaa ei voida käyttää muiden varojen rahoittamiseen eikä omaisuuserästä saatavia rahavirtoja voida käyttää muuhun tarkoitukseen kuin keskinäisesti riippuvaisen velan takaisinmaksuun.

Luottolaitoksen odotetaan antavan EKP:lle ennakotietoa i) maksamattomista varoista ja veloista, joita käsiteltäisiin keskinäisesti riippuvaisina, ja ii) mahdollisesta vaikutuksesta pysyvän varainhankinnan vaatimukseen, jos EKP sallisi luottolaitoksen käsitellä tiettyä omaisuuserää ja tiettyä velkaa keskinäisesti riippuvaisina.

17. ETUUSKOHTELU RYHMÄN TAI LAITOSTEN SUOJAJÄRJESTELMÄN SISÄLLÄ (vakavaraisuusasetuksen 428 h artikla)

EKP sallii vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan nojalla ja tapauskohtaisesti, että luottolaitokset soveltavat korkeampaa käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa tai alhaisempaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa varoihin, velkoihin ja sitoviin luottojärjestelyihin tai likviditeettisopimuksiin, mikäli seuraavat lainsäädäntökehysten mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit täyttyvät.

• Yleiset ehdot

(1) Luottolaitoksen odotetaan toimittavan seuraavat tiedot:

- (i) toimesta vastapuolena olevan yhteisön nimi; tiedot mahdollisen etuuskohtelun piiriin kuuluvasta omaisuuserästä, velasta taikka sitovasta luottojärjestelystä tai likviditeettisopimuksesta sekä, jos kohtelu sallitaan, luottolaitoksen ja vastapuolen pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta;
- (ii) jos hakemus on tehty ennen 28.6.2021 ja jos luottolaitoksella tai vastapuolella ei ole vielä vähintään 100 prosentin suuruista pysyvän varainhankinnan vaatimusta: suunnitelmat toimista, joilla vaatimukset

aiotaan täyttää (myös tilanteessa, jossa etuuskohtelua ei sallita). EKP arvioi suunnitelmien luotettavuuden ja ottaa tällöin myös huomioon luottolaitoksen liiketoimintamallin.

- (2) Vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 1 kohdan a alakohdassa täsmennetään, millaisten vastapuolten kohdalla etuuskohtelu voidaan sallia. Tässä yhteydessä luottolaitosten tulisi ottaa huomioon seuraavat seikat:
- (i) Sovellettaessa vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 1 kohdan a alakohdan i tai ii alakohtaa emoyrityksellä tarkoitetaan vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä yritystä ja tytäryrityksellä tarkoitetaan saman asetuksen 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä yritystä. Luottolaitoksen ja vastapuolen tulisi tällöin kuulua vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun konsolidoinnin piiriin.
 - (ii) Sovellettaessa vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 1 kohdan a alakohdan iv tai v alakohtaa etuuskohtelu voidaan sallia vain, jos saman asetuksen 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät tai jos luottolaitokset ja vastapuolet ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon ja liittyneet pysyvästi samaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen keskuslaitokseen, joka valvoo niitä (ks. vakavaraisuusasetuksen 10 artikla). EKP ei tällöin aio soveltaa etuuskohtelua vakavaraisuusasetuksen 428 g artiklassa tarkoitettuihin talletuksiin, joiden kohdalla jo sovelletaan erityiskohtelua, sillä niitä pidetään komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 nojalla likvideinä varoina.
- (3) Jos luottolaitos haluaa soveltaa korkeampaa käytettävissä olevaa pysyvän rahoituksen kerrointa vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulta vastapuolelta saamaansa sitovaan luottojärjestelyyn tai likviditeettisopimukseen, EKP odottaa sen osoittavan saman asetuksen 428 h artiklan 1 kohdan b alakohdassa asetetun vaatimuksen osalta, että sopimusten peruutusehtoihin sisältyy vähintään 18 kuukauden irtisanomisaika ja että sopimuksiin ja sitoumuksiin ei sisälly ehtoja, joiden nojalla rahoituksen tarjoaja voisi
- (i) asettaa ehtoja, jotka on täytettävä ennen rahoituksen tarjontaa;
 - (ii) perua kyseisten sopimusten ja sitoumusten täyttämismvelvollisuutensa;
 - (iii) muuttaa huomattavasti sopimusten ja sitoumusten ehtoja pyytämättä tähän etukäteen lupaa EKP:ltä.
- (4) Vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 1 kohdan c alakohdassa asetetun vaatimuksen osalta luottolaitoksen tulisi osoittaa seuraavat asiat:
- (i) jos luottolaitos haluaa soveltaa korkeampaa käytettävissä olevaa pysyvän rahoituksen kerrointa vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulta vastapuolelta saamaansa sitovaan luottojärjestelyyn tai likviditeettisopimukseen: että tällaisen sopimuksen

perusteella mahdollisesti syntyvät ulosvirtaukset otetaan huomioon vastapuolen maksuvalmiuden palauttamissuunnitelmassa ja vararahoitussuunnitelmassa;

- (ii) jos luottolaitos haluaa soveltaa alempaa käytettävissä olevaa pysyvän rahoituksen kerrointa vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulle vastapuolelle myöntämäänsä sitovaan luottojärjestelyyn tai likviditeettisopimukseen: että tällaisen sopimuksen perusteella mahdollisesti syntyvät sisäänvirtaukset otetaan huomioon vastapuolen maksuvalmiuden palauttamissuunnitelmassa ja vararahoitussuunnitelmassa.

Jos luottolaitos on saanut tai voi saada rahoitusta turvautumalla vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulta vastapuolelta saamiinsa sitoviin luottojärjestelyihin tai likviditeettisopimuksiin, sille voidaan antaa lupa soveltaa korkeampaa käytettävissä olevaa pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on enintään vastapuolen soveltaman vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimen suuruinen. Jos luottolaitos on antanut rahoitusta tai myöntänyt sitovia luottojärjestelyjä tai likviditeettisopimuksia vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulle vastapuolelle, sille voidaan antaa lupa soveltaa alempaa vaadittua pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on vähintään yhtä suuri kuin vastapuolen soveltama käytettävissä oleva pysyvän rahoituksen kerroin.

- **Hakemukseen sovellettavat lisäehdot vastapuolen sijaitessa eri jäsenvaltiossa kuin hakijana oleva luottolaitos**

Kun EKP tekee vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 2 kohtaan perustuvan arvioinnin eri jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten osalta, se ottaa huomioon, täyttyvätkö seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmäntävät kriteerit:

- (1) Vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 2 kohdan a alakohdassa asetetun vaatimuksen osalta luottolaitoksen tulisi osoittaa EKP:lle, että etuoikeutettua kohtelua koskevien hakemusten liitteenä on sekä luottolaitoksen että vastapuolen ylinten hallintoelinten antama muodollinen ja perusteltu päätös, jolla taataan, että osapuolet ymmärtävät täysin etuoikeutetun kohtelun seuraukset, jos se myönnetään, ja että peruutusehtoihin sisältyy vähintään kuuden kuukauden irtisanomisaika.
- (2) Vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 2 kohdan b alakohdassa asetetun vaatimuksen osalta luottolaitoksen tulisi osoittaa seuraavat asiat:
 - (i) Jos pysyvän varainhankinnan vaatimusta on sovellettu lainsäädännön nojalla koko vuoden: rahoituksen tarjoaja on tarvittaessa itse täyttänyt pysyvän varainhankinnan vaatimuksen vähintään vuoden ajan.
 - (ii) Jos pysyvän varainhankinnan vaatimusta ei ole sovellettu lainsäädännön nojalla täyttä vuotta: rahoituksen tarjoajan rahoitusasema on moitteeton. Rahoitusasema katsotaan moitteettomaksi, jos rahoituksen tarjoajan

maksuvalmiuden ja varainhankinnan hallintaa pidetään SREP-arvioinnissa laadukkaana.

- (3) Vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 2 kohdan c alakohdassa asetetun vaatimuksen osalta luottolaitoksen tulisi osoittaa EKP:lle, että rahoituksen tarjoaja seuraa säännöllisesti rahoituksen saajan rahoitusasemaa.

18. PYSYVÄÄ VARAINHANKINTAA KOSKEVAN YKSINKERTAISTETUN VAATIMUKSEN SOVELTAMINEN (vakavaraisuusasetuksen 428 ai artikla)

EKP antaa vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 145 kohdassa määritellyille pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille laitoksille hakemuksesta luvan soveltaa saman asetuksen VI osaston 5 luvussa tarkoitettua yksinkertaistettua pysyvän varainhankinnan vaatimusta. Jos luvanhakijalaitos kuuluu ryhmään, jonka EU:n alueelle sijoittunut emoyritys ei vastaa vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 145 kohdan mukaista pienen ja rakenteeltaan yksinkertaisen laitoksen määritelmää, EKP antaa luvanhakijalaitokselle luvan soveltaa yksinkertaistettua pysyvän varainhankinnan vaatimusta vain, jos se osoittaa, ettei soveltaminen estä ryhmää täyttämästä saman asetuksen kuudennen osan IV osaston 1 luvussa määriteltyä pysyvän varainhankinnan vaatimusta.

Luku 7 Velkaantuneisuus

1. Tässä luvussa esitetään velkaantuneisuutta koskevat EKP:n periaatteet.
2. Sovellettavan lainsäädäntökehyksen muodostaa vakavaraisuusasetuksen seitsemäs osa.
3. LUOTTOLAITOSTEN YSIKÖIDEN KOHTELU JULKISENA KEHITYSLUOTTOLAITOKSENA VÄHIMMÄISOMAVARAISUUSASTEEN LASKENNASSA (vakavaraisuusasetuksen 429 a artiklan 2 kohta)

Kun EKP arvioi luottolaitosten hakemuksia vakavaraisuusasetuksen 429 a artiklan 2 kohdassa sallitun harkintavaltansa nojalla, se ottaa huomioon jäljempänä esitetyt seikat sen varmistamiseksi, että sääntelykehyksen täytäntöönpanossa noudatetaan varovaisuusperiaatetta.

Arvioinnilla pyritään etenkin varmistamaan, että vakavaraisuusasetuksen 429 a artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja ettei luottolaitoksen yksiköiden etuoikeutettu kohtelu vaikuta valvonnan tehokkuuteen.

Tätä arvioidessaan EKP tarkistaa ainakin seuraavat seikat.

- (1) Luottolaitoksen yksikön on perustanut jäsenvaltion keskushallinto, aluehallinto tai paikallisviranomainen. Tämän edellytyksen täytyminen tulisi osoittaa viittaamalla lakiin tai jäsenvaltion keskushallinnon, aluehallinnon tai paikallisviranomaisen toimeenpanopäätökseen, jolla yksikkö on perustettu, tai Euroopan komission valtioneuvoston päätökseen.

- (2) Yksikön toiminta on rajattu yksilöityjen rahoituksellista, sosiaalista tai taloudellista yleistä etua koskevien tavoitteiden edistämiseen muussa kuin kilpailutarkoituksessa kyseistä laitosta sääntelevien lakien ja määräysten mukaisesti, yhtiöjärjestys mukaan lukien. Yksikön tavoitteena ei ole voittojen tai markkinaosuuden maksimointi. Osoituksena näiden edellytysten täyttymisestä lupaa hakevan luottolaitoksen tulisi toimittaa paitsi yhtiöjärjestyksensä myös täydellinen selvitys yksiköstä peräisin olevista varoista ja veloista sekä kuvaus sen tarjoamista asiakaspalveluista. Lisäksi lupaa hakevan luottolaitoksen tulisi toimittaa tiedot yksiköstä peräisin olevista varoista ja veloista vastaavan henkilöstön palkitsemisperiaatteista. Asiakirjoista tulisi käydä ilmi, että yksikkö harjoittaa ainoastaan tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä esitettyä toimintaa ja että joko omaisuuserien, velkojen ja palvelujen hinnoittelu tapahtuu ilman kilpailutusta tai toiminnan tarkoituksena on poistaa markkinoilla Euroopan komission valtioneuvoston päätöksessä todettu puute.
- (3) Jollei unionin valtioneuvoston päätöksistä muuta johdu, keskushallinto, aluehallinto tai paikallisviranomaisella on velvollinen turvaamaan yksikön tai luottolaitoksen elinkelpoisuuden tai se takaa suoraan tai välillisesti vähintään 90 % luottolaitoksen omien varojen vaatimuksista, varainhankinnan vaatimuksista tai myönnettyistä edistämislainoista. Osoituksena tämän edellytyksen täyttymisestä EKP:lle on toimitettava voimassa oleva laki tai oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen suojajärjestely, jossa keskushallinnon, aluehallinnon tai paikallisviranomaisen velvoitteet tuodaan selkeästi esiin. Asiakirjoihin tulisi liittää riippumattoman ulkopuolisen kolmannen osapuolen tai luottolaitoksen sisäisen lakiasianosaston antama oikeudellinen lausunto, jonka emoyrityksen ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jossa vahvistetaan, että suoja- tai takausjärjestelyt ovat tehokkaat.
- (4) Yksikkö ei ota vastaan talletussuojadirektiivin 2 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa tai kyseisen direktiivin kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä määritellyjä suojattuja talletuksia, jotka voidaan luokitella Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan a alakohdassa määritellyjen kuluttajien määräaika- tai säästötalletuksiksi.
- (5) Yksikkö on organisatorisesti, rakenteellisesti ja taloudellisesti riippumaton ja itsenäinen. Organisatorisen riippumattomuuden osoittamiseksi EKP:lle tulisi toimittaa organisaatiokaavio, joka osoittaa, että yksiköllä on oma henkilöstö ja lupaa hakevan luottolaitoksen ylimmälle hallintoelimelle suoraan raportoiva johto, sekä asiakirja (esim. luottolaitoksen yhtiöjärjestys/säännöt), joka osoittaa, että yksikkö kykenee laatimaan omat hallinto- ja ohjausjärjestelynsä. EKP pitää rakenteellisen riippumattomuuden osoituksena sitä, että yksiköstä peräisin olevat varat tai velat ovat yksilöitävissä sille ja erotetut luottolaitoksen muista varoista ja veloista (yksikkö julkaisee esimerkiksi omia tilinpäätöksiä, ja sillä on oma luottoluokitus). Taloudellisen riippumattomuuden osoituksena tulisi toimittaa asiakirjat, jotka osoittavat, että yksikön vastuut rahoitetaan ulkopuolisista lähteistä eli että yksikkö ei turvaudu ryhmän muista osista saatavaan ristiinrahoitukseen.

Jos luottolaitos saa EKP:ltä luvan pitää tiettyä yksikköä julkisena kehitysluottolaitoksena, sen tulisi huolehtia siitä, että EKP:llä on jatkuvasti käytettävissään edellä 1–5 kohdissa tarkoitettujen asiakirjojen ajantasaisimmat versiot, jotta päätös olisi helpompi tarkistaa vuosittain. EKP:n päätöstä etuoikeutetun kohtelun myöntämisestä vakavaraisuusasetuksen 429 a artiklan 2 kohdan nojalla tulisi katsoa sovellettavan siihen saakka, kunnes EKP kumoaa sen.

4. LASKENNALLISTEN KONSERNITILIJÄRJESTELYJEN ETUOIKEUTETTU KOHTELU (vakavaraisuusasetuksen 429 b artiklan 3 kohta)

Luottolaitosten tulisi ilmoittaa EKP:lle aikomuksistaan soveltaa etuoikeutettua kohtelua laskennallisiin konsernitilijärjestelyihin vakavaraisuusasetuksen 429 b artiklan 3 kohdan nojalla. Aikeesta tulisi ilmoittaa luottolaitoksen yhteiselle valvontaryhmälle, ja ilmoitukseen tulisi liittää konsernitilijärjestelyn alaisesta tuotteesta yksityiskohtainen kuvaus, joka sisältää muun muassa tiedot siitä, kuinka usein siirtoja alkuperäiseltä tililtä yhdelle ainoalle erillistilille tehdään, sekä oma arvio vakavaraisuusasetuksen 429 b artiklan 3 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttymisestä.

Luku 8

Vakavaraisuusvaatimusten ja taloudellisten tietojen raportointi

1. RAPORTOINTIVAATIMUKSISTA VAPAUTTAMINEN PÄÄLLEKKÄISTEN TIETOPISTEIDEN TAPAUKSESSA (vakavaraisuusasetuksen 430 artiklan 11 kohta)

Vakavaraisuusasetuksen 430 artiklan 11 kohdassa sallitaan toimivaltaisten viranomaisten luopua vaatimuksesta toimittaa samassa artiklassa tarkoitetuissa teknisissä täytäntöönpanostandeissa määritettyjen raportointilomakkeiden tietopisteitä, mikäli ne ovat päällekkäisiä. Jotta vaatimuksesta voidaan luopua, päällekkäisillä tietopisteillä on oltava esimerkiksi samat määritelmät, konsolidoinnin soveltamisalat, mittarit ja kirjanpitosäännöt. EKP tutkii tällaiset tapaukset ja hyväksyy vapautuksen aina, kun sen käyttö on perusteltua. EKP odottaa kuitenkin päällekkäisyyden olevan hyvin harvinaista, sillä valvontaraportointiin sovelletaan maksimaalisen yhdenmukaistamisen periaatetta. EKP siis odottaa, että myös tarvetta vakavaraisuusasetuksen 430 artiklan 11 kohdassa sallittuun vapautukseen ilmenee vain harvoin.

Luku 9

Luottolaitoksen liiketoiminnan harjoittamista koskevat yleisvaatimukset

1. PYSYVÄSTI KESKUSLAITOKSEEN LIITTYNEITÄ LUOTTOLAITOKSIA KOSKEVA VAPAUTUS (vakavaraisuusdirektiivin 21 artiklan 1 kohta)

2. Vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa kuvattujen pysyvästi keskuslaitokseen liittyneiden luottolaitosten ei edellytetä täyttävän toimilupavaatimuksia, jotka asetetaan vakavaraisuusdirektiivin 10 ja 12 artiklan sekä 13 artiklan 1 kohdan täytäntöön panemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä, mikäli EKP katsoo, että vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.
3. KOLMANNEN MAAN RYHMÄN HARKINNANVARAINEN LUPA PITÄÄ KAHTA VÄLIYHTIÖNÄ TOIMIVAA EU-EMOYRITYSTÄ UNIONISSA (vakavaraisuusdirektiivin 21 b artiklan 2 kohta)

EKP voi harkintansa mukaan ja tapauskohtaisesti sallia, että kolmannen maan ryhmällä on kaksi väliyhtiönä toimivaa EU-emoyritystä unionin alueella sen jälkeen kun se on tarvittaessa tutkinut molemmat vakavaraisuusdirektiivissä tarkoitetut mahdolliset perustelut:

- (1) Jos kolmannen maan ryhmään sovelletaan – joko sen perimmäisen emoyrityksen pääkonttorin sijaintimaana olevan kolmannen maan yleisesti sovellettavien sääntöjen nojalla tai kyseisen kolmannen maan valvontaviranomaisen tekemän valvontapäätöksen nojalla – pakollista vaatimusta toimintojen erottamisesta: kyseisten sääntöjen noudattamista valvovan tai valvontapäätöksen tekvän kolmannen maan viranomaisen suorittama arviointi.
- (2) Väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen toimivaltaisen kriisinratkaisuviranomaisen suorittama arviointi siitä, miten kaksi väliyhtiönä toimivaa emoyhtiötä käsittävä rakenne vaikuttaa kriisinratkaisun tehokkuuteen.

Luottolaitosten on 29.12.2020 alkaen täytynyt täyttää yhtä yhteistä väliyhtiönä toimivaa emoyritystä koskeva vaatimus heti kun tällaiselle yritykselle asetettu raja-arvo on saavutettu, jolloin niiden on haettava lupaa osallistua kaikkiin valvontamenettelyihin riittävän ajoissa etukäteen.

Väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen perustamista koskevan kynnysarvon seurannasta ja muista sitä koskevia menettelyllisistä näkökohdista annetussa Euroopan pankkiviranomaisen lausunnossa⁶⁷ todetaan, että kahden EU-emoyrityksen perustamislupan arvioinnin varmistamiseksi perustamislupaa tulisi hakea erillisellä hakemuksella, jonka kaikki kolmannen maan ryhmään kuuluvat, unionissa sijaitsevat luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset toimittavat yhteisesti kolmannessa maassa sijaitsevan emoyrityksen tuella.⁶⁸

Hakemus tulisi aina osoittaa konsolidointiryhmän valvojalle. Jos kaikilla unionissa sijaitsevilla luottolaitoksilla ja sijoituspalveluyrityksillä ei ole konsolidointiryhmän valvojaa, hakemuksen vastaanottamisesta vastaava viranomainen tulisi nimetä direktiivin 2013/36/EU 21 b artiklassa tarkoitetun väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen perustamista koskevan kynnysarvon seurannasta ja muista sitä

⁶⁷ [Opinion of the European Banking Authority on the set-up and operationalisation of Intermediate EU Parent Undertaking\(s\) under Article 21b CRD \(EBA/Op/2022/12\).](#)

⁶⁸ Ks. lausunnon EBA/Op/2022/12 19 kohta.

koskevista menettelyllisistä näkökohdista annettujen pankkiviranomaisen ohjeiden⁶⁹ mukaisesti. Ohjeet koskevat EU-emoyrityksenä toimivien laitosten ja yksittäisten laitosten velvollisuutta varoittaa konsolidointiryhmän valvojaa, kun 40 miljardin euron kynnysarvo on saavutettu tai tullaan saavuttamaan ennakointimenetelmän perusteella.

Jos kolmannen maan ryhmän hakemus perustuu yksinomaan tai yhdessä jonkin muun syyn kanssa kolmannen maan järjestelmän piiriin kuuluvien ryhmän toimintojen pakolliseen erottamisvaatimukseen (vakavaraisuusdirektiivin 21 b artiklan 2 kohdan a alakohta), EKP odottaa saavansa luvanhakijalaitokselta jokaisesta väliyhtiönä toimivasta emoyrityksestä yksityiskohtaisen kuvauksen, joka sisältää yrityksen toimintarakenteen ja tiedon siitä, miten toiminnot suunnitellaan kohdennettavan kuhunkin yritykseen kolmannen maan järjestelmän mukaisesti.

Laitoksen odotetaan esittävän hakemuksensa tueksi vähintään seuraavat lisätiedot ja asiakirjat:

- (i) hyvin perusteltu selvitys siitä, miksi vakavaraisuusdirektiivin 21 b artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan edellytysten katsotaan täyttyvän;
- (ii) luotettava näyttö siitä, että kolmannen maan pakollista järjestelmää sovelletaan kolmannen maan ryhmän toimintojen erottamiseen (esim. kotipaikkana olevan kolmannen maan viranomaisen päätös tai kolmannen maan emoyrityksen julkistamat tiedot);
- (iii) kolmannen maan ryhmän nykyinen rakenne kolmannessa maassa sovellettavan pakollisen erottamisvaatimuksen kannalta, mukaan lukien kuvaus erillisissä ketjuissa harjoitetuista ryhmän toiminnoista ja ryhmän kahden erillisen osan välisistä yhteyksistä;
- (iv) kolmannen maan ryhmän kotipaikkana olevan kolmannen maan viranomaiselle mahdollisesti tehty hakemus, jossa pyydetään vapautusta toimintojen pakollisesta erottamisvaatimuksesta ja yksityiskohtainen selvitys mahdollisista poikkeuksista, joita kyseinen viranomainen on mahdollisesti myöntänyt;
- (v) väliyhtiöinä toimiviksi emoyrityksiksi suunniteltujen yritysten sijainti ja tyypit;
- (vi) molemmille väliyhtiöinä toimiville emoyrityksille laadittu liiketoimintasuunnitelma, joka on laadittu vähintään kolmeksi vuodeksi eteenpäin ja jossa kuvataan kaksi väliyhtiönä toimivaa emoyritystä sisältävän kolmannen maan ryhmän suunniteltu rakenne EU:ssa, kullekin ryhmälle kaavaillun toiminnan luonne ja laajuus sekä missä määrin liiketoimintasuunnitelma on linjassa kolmannen maan ryhmän kokonaisrakenteen kanssa;

⁶⁹ Ohjeet direktiivin 2013/36/EU 21 b artiklassa tarkoitetun väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen perustamista koskevan kynnysarvon seurannasta ja muista sitä koskevista menettelyllisistä näkökohdista (EBA/GL/2021/08).

- (vii) aikataulu sekä selkeät välitavoitteet, jotka osoittavat, miten ryhmä voi varmistaa, että väliyhtiönä toimivat emoyritykset ovat toiminnassa, kun emoyritystä koskeva kynnysarvo saavutetaan;
- (viii) kuvaukset sekä rakenteellisesti erotettujen yhteisöjen välisistä sidoksista, myös näiden kahden yhteisön ylinterhallintoelinten tasolla, että strategisiin päätöksiin liittyvistä päätöksentekoprosesseista;
- (ix) ideaalitalouksessa kolmannen maan ryhmän kotipaikkana olevan kolmannen maan viranomaiselta saatu vahvistus siitä, että suunniteltu kahden väliyhtiönä toimivan emoyrityksen kattava rakenne – mukaan lukien niiden sidokset – olisi sovellettavan kolmannen maan järjestelmän mukainen.

EKP voi pyytää hakijalta tarvittaessa lisätietoja.

Toinen väliyhtiönä toimiva emoyritys tulisi perustaa, jotta kolmannen maan ryhmä voi jatkaa rakenteellisen erottelun sääntöjen alaisten palvelujen (ns. eriytettyjen palvelujen) tarjoamista. Tämä tarkoittaa, että toinen väliyhtiönä toimiva emoyritys ja sen ryhmään kuuluvat laitokset voivat tarjota vain tällaisia eriytettyjä palveluja. Niiden toiminta on siis erotettu ensimmäisen väliyhtiönä toimivan emoyrityksen toiminnoista kolmannen maan valvontaviranomaisten asettamien toimintojen erottamisvaatimusten mukaisesti, ja samalla on otettu huomioon koko kolmannen maan ryhmän rakenne. Molempien väliyhtiönä toimivien emoyritysten tulisi olla erillisiä toiminnallisia yksiköitä, joilla on riittävän riippumattomat hallintorakenteet, riskinhallintavalmiudet ja henkilöstö.

Jos hakemus perustuu yksinomaan vakavaraisuusdirektiivin 21 b artiklan 2 kohdan b alakohtaan tai samalla myös ja 21 b artiklan 2 kohdan a alakohtaan, toimivalta arvioida 21 b artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaiset perusteet on kriisinratkaisuviranomaisella. Kun EKP toimii konsolidointiryhmän valvojana, se ottaa kriisinratkaisuviranomaisen arvion huomioon tehdessään päätöstä kahden väliyhtiönä toimivan emoyrityksen perustamislupaa koskevasta hakemuksesta.

Lisätietoa väliyhtiövaatimuksesta on myös EKP:n pankkivalvontasivuilla.⁷⁰

⁷⁰ Ks. [Kysymyksiä väliyhtiönä toimivasta EU-emoyrityksestä](#).

Luku 10

Hallinto- ja ohjausjärjestelmät sekä vakavaraisuusvalvonta

1. Tässä luvussa esitetään luottolaitosten hallinto- ja ohjausjärjestelmiin ja vakavaraisuusvalvontaan sovellettavia erityissäännöksiä koskevat EKP:n periaatteet.
2. Sovellettavan lainsäädäntö- ja sääntelykehysten muodostavat vakavaraisuusdirektiivin VII osasto (ja siihen sisältyvien säännösten kansallinen täytäntöönpanolainsäädäntö) sekä sovellettavat EPV:n ohjeet.
3. RISKIKOMITEAN JA TARKASTUSKOMITEAN YHDISTÄMINEN (vakavaraisuusdirektiivin 76 artiklan 3 kohta)

EKP katsoo, että kaikilla merkittävillä valvottavilla ryhmillä tulisi olla erilliset riski- ja valvontakomiteat emoyrityksen tasolla tai korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvissa jäsenvaltioissa. EKP katsoo, että vakavaraisuusdirektiivin 76 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu ei-merkittävä laitos voi yhdistää riskikomitean ja tarkastuskomitean tytäryrityksen tasolla. On syytä muistaa, että 76 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu merkittävyys on riippumaton siitä, onko luottolaitos YVM-asetuksen 6 artiklan säännöksen nojalla luokiteltu merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi. EKP arvioi merkittävyyden tapauskohtaisesti.

Sen arvioinnissa – ja ainoastaan 76 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi – EKP pitää luottolaitosta kyseisessä artiklassa tarkoitettuna merkittävänä, jos vähintään yksi seuraavista seikoista ilmenee:

- (i) Luottolaitoksen varat ovat joko laitoskohtaisesti tai konsolidoidusti laskettuna vähintään 5 miljardia euroa.
 - (ii) Luottolaitos on määritetty ”muuksi järjestelmän kannalta merkittäväksi laitokseksi” (O-SII).
 - (iii) Kriisinratkaisuviranomainen on havainnut kriittisiä toimintoja tai kriittisiä yhteisiä palveluja ja aikoo käyttää laitokseen kriisinratkaisuvälineitä sen toiminnan hallitun alasajon sijaan.
 - (iv) Luottolaitos on laskenut liikkeeseen säännellyillä markkinoilla noteerattuja haltijaosakkeita.
 - (v) Luottolaitoksen luokittelu 76 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi merkittäväksi laitokseksi on laitoksen sisäisen organisaation sekä sen toimintojen luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden kannalta perusteltua.
4. YLIMÄÄRÄINEN LIIKKEENJOHTOON OSALLISTUMATTOMAN JOHTAJAN TEHTÄVÄ (vakavaraisuusdirektiivin 91 artiklan 6 kohta)

EKP antaa luottolaitoksen ylimmän hallintoelimen jäsenille tapauskohtaisesti luvan hoitaa lisäksi yhtä ylimääräistä liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävää vakavaraisuusdirektiivin 91 artiklan 6 kohdan nojalla.

Tässä arvioinnissa EKP tutkii, täyttyvätkö seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

- (i) työskenteleekö henkilö kokoaikaisesti vai toimivan johdon toimeksiannosta;
- (ii) onko henkilöllä muita lisätehtäviä, kuten jäsenyys komiteoissa (henkilö on esimerkiksi valvottavan yhteisön tarkastus-, riski-, palkitsemis- tai nimityskomitean puheenjohtaja);
- (iii) onko yhtiö säännelty tai noteerattu, mikä on sen kansallisten liiketoimintojen tai kansalliset rajat ylittävien liiketoimintojen luonne, mitkä ovat sen konsernin sisäiset rakenteet ja onko niiden välillä synergioita;
- (iv) saako henkilö jo etuoikeutettua kohtelua johtajana;
- (v) onko toimi vain väliaikainen eli lyhyempi kuin jäsenen koko toimikausi;
- (vi) onko henkilöllä ylimmästä hallintoelimestä tai itse yrityksestä kokemusta, jonka ansiosta hän kykenee suorittamaan tehtävänsä perehtyneemmin ja tehokkaammin.

5. KESKUSLAITOKSEEN PYSYVÄSTI LIITTYNEITÄ LUOTTOLAITOKSIA KOSKEVA SISÄISEN PÄÄOMAN RIITTÄVYYDEN ARVIOINTIPROSESSI
(vakavaraisuusdirektiivin 108 artiklan 1 kohta)

Vakavaraisuusdirektiivin 108 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa annetaan toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus vapauttaa vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa määritetyt luottolaitokset (keskuslaitos ja siihen liittyneet laitokset) sisäisen pääoman riittävyyden arviointiprosessin (ICAAP) vaatimusten noudattamisesta yksittäisen laitoksen tasolla.

EKP katsoo, että tällainen vapautus voidaan myöntää tapauksissa, joissa kyseiselle luottolaitokselle on jo myönnetty vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan mukainen pääomaa koskeva vapautus. Vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan nojalla myönnettävän vapautuksen ehtoja käsitellään tämän oppaan luvussa 1.

6. KONSOLIDOINTIRYHMÄN VALVOJAN MÄÄRITTÄMINEN (vakavaraisuusdirektiivin 111 artiklan 6 kohta)

EKP pitää joissain tapauksissa tarkoituksenmukaisena hyväksyä, että konsolidointiryhmän valvojaksi nimetään jonkin osallistumattoman jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tai että EKP ottaa konsolidointiryhmän valvontavastuun joltakin toiselta viranomaiselta vakavaraisuusdirektiivin 111 artiklan 6 kohdan nojalla.

7. KAHDENVÄLINEN SOPIMUS OSALLISTUMATTOMISSA JÄSENVALTIOISSA SIJAITSEVIEN LUOTTOLAITOSTEN VALVONNASTA

Jos emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen toimiluvan hyväksyneenä toimivaltaisena viranomaisena on EKP, se pyrkii osallistumattoman jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa tekemällä kahdenvälisellä sopimuksella ottamaan vastuun

kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen, tytäryrityksenä toimivan luottolaitoksen valvonnasta siirtämällä tytäryrityksenä toimivan luottolaitoksen toimivaltaisen viranomaisen valvontavastuun vakavaraisuusdirektiivin 115 artiklan 2 kohdan nojalla.

8. YHTEISTYÖVELVOITTEET (vakavaraisuusdirektiivin 117 ja 118 artikla)

EKP on vakavaraisuusdirektiivin 117 ja 118 artiklan mukaisten yhteistyövelvoitteiden yhteydessä kiinnostunut saamaan mahdollisuuden tarkastaa muissa jäsenvaltioissa sijaitsevia yhteisöjä koskevat tiedot ja osallistumaan niihin liittyviin tarkastuksiin varsinkin silloin, kun toimivaltainen kansallinen viranomainen pyrkii tarkistamaan tietoja esimerkiksi paikalla tehtävin tarkastuksin.

9. RAHOITUSALAN SEKAHOLDINGYHTIÖIDEN VALVONTA (vakavaraisuusdirektiivin 120 artiklan 1 ja 2 kohta)

Koska EKP vastaa rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden konsolidoidusta valvonnasta, se pitää aiheellisenä olla soveltamatta tällaisiin yhtiöihin vakavaraisuusdirektiiviä, mikäli niihin kohdistetaan vastaavaa ja erityisesti riskiperusteista valvontaa finanssikonglomeraattidirektiivin⁷¹ (FICOD) nojalla. EKP pitää sitä vastoin aiheellisenä sisällyttää rahoitusalan sekaholdingyhtiöt pankkisektoria koskevien vakavaraisuusdirektiivin osien soveltamiseen siinä tapauksessa, että pankkisektori on merkittävin finanssiala, joilla tällaiset yhtiöt toimivat. Päätös siitä, kumpaa menettelytapaa sovelletaan, tehdään tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen ja asiaan liittyvät delegoidut säädökset huomioon ottaen.

10. RAHOITUSALAN HOLDINGYHTIÖIDEN TAI RAHOITUSALAN SEKAHOLDINGYHTIÖIDEN PERUSTAMINEN (vakavaraisuusdirektiivin 127 artiklan 3 kohta)

Kun EKP soveltaa vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoinnin perusteella, se voi lisäksi pitää joissakin tapauksissa tarpeellisenä vaatia, että osallistuvaan jäsenvaltioon perustetaan rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö YVM-asetuksen nojalla ja vakavaraisuusdirektiivin 127 artiklan 3 kohdassa säädetyin edellytyksin. Tällöin otetaan huomioon asiaankuuluvat delegoidut säädökset (12.12.2014 annettu komission täytäntöönpanopäätös⁷² mahdollisine muutoksineen).

11. PÄÄOMAN YLLÄPITÄMISSUUNNITELMAT (vakavaraisuusdirektiivin 142 artikla)

EKP sallii jonkin verran joustoa vakavaraisuusdirektiivin 142 artiklan nojalla esitettävän pääoman ylläpitämissuunnitelman osalta. EKP katsoo, että saattaa olla hyvä pyytää lisätietoja ja ottaa huomioon pankin oma tilanne ja pankin toimittaman

⁷¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

⁷² 2014/908/EU: Komission täytäntöönpanopäätös 2014/908/EU, annettu 12 päivänä joulukuuta 2014, tiettyjen kolmansien maiden ja alueiden valvonta- ja sääntelyvaatimusten vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisen vastuiden kohtelun soveltamiseksi (EUVL L 359, 16.12.2014, s. 155).

pääomasuunnitelman sisältö. EKP päättää tapauskohtaisesti pääomapuskureiden tai tilanteen mukaan vähimmäisomavaraisuusastepuskureiden parantamisaikataulun. Pääsääntönä kuitenkin on, ettei se saa olla pidempi kuin kaksi vuotta. EKP saattaa myös ryhtyä vakavaraisuusdirektiivin 142 artiklan 4 kohdassa säädetyn kaltaisiin ja YVM-asetuksen 16 artiklan 2 kohtaan perustuviin toimenpiteisiin, jos se katsoo, ettei suunnitelma puutteidensa vuoksi auta laitosta säilyttämään tai hankkimaan riittävästi pääomaa, jotta se voisi täyttää yhteenlasketut puskurivaatimuksensa tai tarvittaessa vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevat vaatimuksensa tarkoituksenmukaisessa ajassa. Sen jälkeen, kun havainto vaatimuksen täyttämättä jättämisestä on tehty, pääoman ylläpitämissuunnitelma tulisi joka tapauksessa toimittaa EKP:lle vakavaraisuusdirektiivin 142 artiklan 1 kohdassa säädetyssä ajassa.

Osa III

EKP:n yleisperiaatteet joidenkin vakavaraisuusasetukseen ja -direktiiviin sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä lisätoimia tai -arviointia vaativissa tapauksissa

Tässä osassa esitetään EKP:n yleinen kanta siihen, miten tiettyjä vaihtoehtoja ja harkintavaltaa tulisi käyttää lisätoimenpiteitä tai -arviointia vaativissa tapauksissa. EKP antaa tästä ohjeistusta ja mahdollisesti myös yksityiskohtaisempia ehtoja sääntelyn tulevan kehityksen tai lisäarvioinnin perusteella ja tekee myös tarvittaessa yhteistyötä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa. Tämän osan tarkoituksena on tuoda esiin EKP:n kanta ennen erityisten periaatteiden ja ehtojen laatimista.

Luku 1

Omat varat

1. VIRANOMAISTEN KRIISITILANTEISSA MERKITSEMIEN PÄÄMAINSTRUMENTTIEN HYVÄKSYTTÄVYYS (vakavaraisuusasetuksen 31 artikla)

EKP arvioi EPV:n kanssa tehtävän tiiviin ja oikea-aikaisen yhteistyön avulla, voidaanko ydinpääomaan sisällyttää viranomaisten kriisitilanteissa merkitsemiä päämainstrumentteja vakavaraisuusasetuksen 31 artiklan 1 kohdan nojalla, jos tulevaisuudessa ilmenee siihen tarve.

Luku 2

Pääomavaatimukset

1. NETTOUTTAMINEN (MARKKINARISKI) (vakavaraisuusasetuksen 327 artiklan 2 kohta)

Vakavaraisuusasetuksen 327 artiklan 2 kohtaan sisältyvä vaihtoehto koskee vaihtovelkakirjan ja sen kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen vastakkaismerkkisen position välistä nettouttamista. Vaihtoehdon käytön sallimiseksi EKP määrittää periaatteet ja laatii mahdollisesti ehtoja, jotka perustuvat saman artiklakohtaan nojalla annettaviin EPV:n ohjeisiin.

2. PALVELUKOMPONENTIN LASKEMINEN LAITOSTEN SUOJAJÄRJESTELMÄN OSALTA (OPERATIIVINEN RISKI) (vakavaraisuusasetuksen 314 artiklan 5 kohta)

Vakavaraisuusasetuksen 314 artiklan 5 kohtaan sisältyvä vaihtoehto koskee palvelukomponentin arvon laskemista ilman saman asetuksen 113 artiklan 7 kohdan vaatimukset täyttävään samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvilta laitoksilta saatuja tuloja tai niille maksettuja menoja. Tämän vaihtoehdon käytön sallimiseksi EKP määrittää periaatteet ja laatii mahdollisesti ehtoja⁷³, jotka perustuvat EPV:n luonnostelemiin teknisiin sääntelystandardeihin ja ohjeisiin, jotka on määrä antaa vakavaraisuusasetuksen 314 artiklan 9 kohdan, 323 artiklan 2 kohdan, 317 artiklan 9 kohdan ja 317 artiklan 10 kohdan nojalla.

Luku 3

Maksuvalmius

1. TALLETUSTEN VAKUUSJÄRJESTELMÄN PIIRIIN KUULUVIIN VÄHITTÄISTALLETUSSIIN SOVELLETTAVA KERROIN (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 4 ja 5 kohta)

EKP kannattaa yleisesti ottaen komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 4 ja 5 kohdassa sallittua harkintavaltaa, mutta se ei ole vielä viimeistellyt sitä koskevia periaatteitaan. EKP seuraa tarkasti kyseisiin artikloihin perustuvan sääntelyn kehitystä. Se seuraa muun muassa, missä määrin talletusten vakuusjärjestelmät euroalueella täyttävät komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 4 kohdassa asetetut edellytykset. Se seuraa myös, saadaanko uutta näyttöä siitä, että stabiileista vähittäistalletuksista johtuvat ulosvirtausasteet olisivat alle 3 % saman asetuksen 5 artiklassa tarkoitettujen skenaarioiden mukaisen stressikauden aikana.

TALLETUSTEN VAKUUSJÄRJESTELMÄN PIIRIIN KUULUVIIN VÄHITTÄISTALLETUSSIIN SOVELLETTAVA KERROIN (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 6 kohta)

EKP antaa luottolaitokselle luvan kertoa kolmannessa maassa sijaitsevan talletusten vakuusjärjestelmän piiriin kuuluvien talletusten määrän 3 prosentilla konsolidointitasolla komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 6 kohdan nojalla, mikäli

- (i) EKP on antanut luottolaitokselle luvan käyttää 3 prosentin ulosvirtausastetta talletussuojadirektiivin mukaisen talletusten vakuusjärjestelmän piiriin kuuluvien stabiileihin vähittäistalletuksiin komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 4 kohdan nojalla;

⁷³ Ehdot koskevat "yhdenmukaisesti määriteltäviä ja [laitoksen suojajärjestelmään] sovellettavia järjestelmiä operatiivisten riskien valvomiseksi ja luokittelemiseksi" sekä odotuksia siitä, että operatiivisista riskeistä mahdollisesti aiheutuvat tappiot "jaetaan laitosten suojajärjestelmän jäsenten kesken".

- (ii) kolmas maa sallii tällaisen käsittelyn, kolmannessa maassa sijaitseva talletusten vakuusjärjestelmä on arvioitu komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 1 kohdassa lueteltuja järjestelmiä vastaavaksi ja se täyttää komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 4 kohdan a–c alakohdassa luetellut edellytykset.

© Euroopan keskuspankki, 2025

Postiosoite 60640 Frankfurt am Main, Germany
Puhelin +49 69 1344 0
Internet www.bankingsupervision.europa.eu

Kaikki oikeudet pidätetään. Kopiointi on sallittu opetuskäyttöön ja ei-kaupallisiin tarkoituksiin, kunhan lähde mainitaan.

Termien selityksiä on EKP:n pankkivalvontasivuilla olevassa (englanninkielisessä) [sanastossa](#).